

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

ЧИМ СЕ
ОН ПОЈАВИ,
ЕТО ТИ ЦУМ-
БУСА!

1.50
ДИНАР

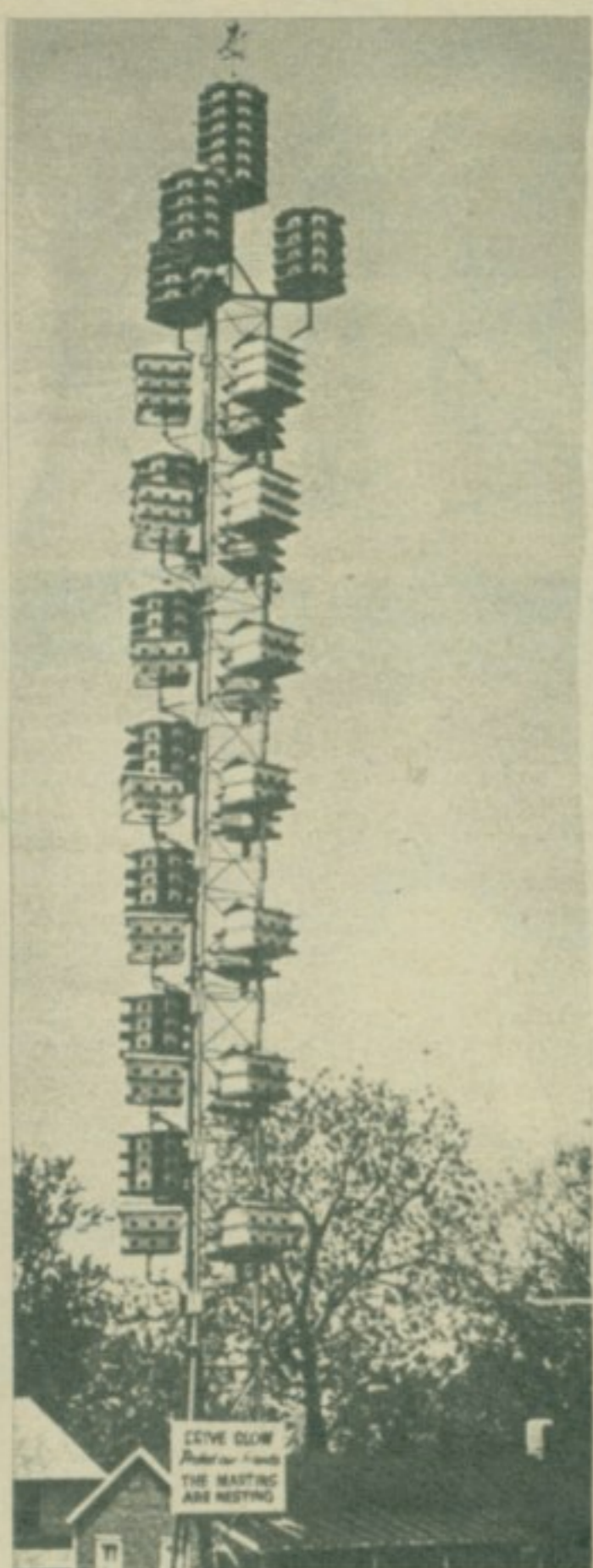
ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
971
7. VIII 1970.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ОД ОВОГ
БРОЈА ЈЕДНА
СТРАНА ЈЕ
МОЈА!

ПОЈА

КАКВА
СНАГА!

ПТИЧЈИ ОБЛАКОДЕР. — Из захвалности ластама које су спасле град комараца у Григсвилу (САД) подигнут је недавно птичји облакодер, највиши на свету.

РУШИЛАЧКЕ ЗАБАВЕ. — После сваког жура који приреди за пријатеље, Дејвид Сечел, један од најпознатијих фризера за младе у Енглеској, мора да купује нов намештај. Поред сендвича и вина он пред госте износи секире и пијуке да би њима могли да му поразбијају намештај, телевизор, посуђе. „На тај начин они могу да иживе свој рушилачки нагон који постоји у сваком човеку“, каже Сечел који је на идеју за овакве журеве дошао док је шишао неког познатог поп-певача. Муштерија је толико закерала да је млади фризер одјурio у одају иза радње и поразбијао све што је стигао. Наравно, све ово је само добра реклама, која се Сечелу и те како исплати.

Ripley 'Вероватни или не!'

Једна ЦРКВА
У ПАЛАНЦИ (ИТАЛИЈА)
САГРАЂЕНА ЈЕ 1133.
ГОДИНЕ БЕЗ ТРУНКЕ
МАЛТЕРА А ИПАК
И ДАНАС СТОЈИ

**ВИЛИЈЕМ
КАПЛЕРЧАК**

У 3
ХЕМ-
СТЕДА
(САД)
20
ГОДИНА
НИЈЕ
ПРО-
ПУСТИО
НИ-
ЈЕДАН
ДАН
БЕЗ
ПАРТИЈЕ
ГОЛФА

**СУНЧАНИ
ЧАСОВНИК**

У ШКОТСКОМ
ЗАМКУ КОЛДЕР,
КОЈИ ЈЕ СТАР
300 ГОДИНА,
САСТОЈИ СЕ
У СТВАРИ ОД
41 СУНЧАНОГ
ЧАСОВНИКА

КОРЊАЧА

У ЧИЈИ ЈЕ ОКЛОП
1911.
ЊОРВ КВИРК
УРЕЗАО СВОЈЕ
ИНИЦИЈАЛЕ
НАЂЕНА ЈЕ ПОСЛЕ
48 ГОДИНА У
БЛИЗИНИ ЊЕГОВЕ
КУЋЕ У ВУДМОНТУ
(САД)

**Троноло
Пиле**

ИМАО
ЈЕ
ВИЛИ-
ЈЕМ
ДИКМЕН
ИЗ
СИДНЕ-
ЈА

**МАЈКА КОЈА ЈЕ НА ИСТОМ
МЕСТУ ИЗГУБИЛА 7 СИНОВА**

ПОСЛЕ БИТКЕ КОД ИНВЕРКЕЈТИНГА
У ШКОТСКОЈ
АГНЕС МЕКЛИН НАШЛА ЈЕ ТЕЛА
7 СВОЈИХ СИНОВА КОЈИ СУ ПОГИНУЛИ
ПОКУШАВАЈУЋИ ДА ЗАШТИТЕ
СВОГ КОМАНДАНТА!
У ОВОЈ БИЦИ ПРОТИВ КРОМВЕЛОВЕ
ВОЈСКЕ БОРИЛО СЕ 800 ЧЛАНОВА
ИЗ КЛАНА МЕКЛИНОВИХ
И САМО ИХ 40 ПРЕЖИВЕЛО.
(20. ЈУЛ 1651)

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ТРАГИЧНИ ДЕЧЈИ КРСТАШКИ РАТ

ДЕСЕТИНЕ ХИЉАДА ФРАНЦУСКИХ И НЕМАЧКИХ ДЕЧАКА УЗАЛУД ЈЕ ЧЕКАЛО ДА ИМ БОГ ИСУШИ МОРЕ И ОТВОРИ ПУТ ДО ЈЕРУСАЛИМА

Године 1212. у француску провинцију Бургундију стигао је је дан калуђер из реда капучина. Он се управо вратио из Јерусалима и његове громке проповеди говориле су о патњама крсташа и биле уперене против људи који су од „светих ратова“ покушавали да направе уносан посао. Он је позивао невину децу и младиће да замене одрасле и похитају према Јерусалиму.

— Само ће деца — грмео је часни калуђер — успети да победе Турке, и то не оружјем већ светом вером у неоскаљаном срцу!

Људи нису могли да остану неосетљиви на овакав позив. У Бургундији су одмах почеле да се „догађају“ чудновате ствари: уобразиља је радила из све снаге и „примећено“ је да су животиње узнемирене, да птице и лептири изненада тобоже напуштају ове крајеве да, рибари одједном хватају огромне, у тим водама никад раније виђене рибе. Чак се причало да наге жене шетају пољима а затим падају у грчевима и умиру. Читава Бур-

гундија била је захваћена веровањем у неприродне силе пуних напетости и очекивања.

Тринаесто-годишњи вођа

Због тога се нико није нарочито изненадио када је, после једне проповеди калуђера, дечак-пастир по имену Стефан изјавио да у себи осећа свети позив неба и да га је свевисњи одредио да учини оно што читаве војске пре њега нису успеле да ураде — да ослободи Јерусалим! Од тог тренутка овај тринаестогодишњак постао је центар пажње и идол целе Француске. Он је, обузет силним фанатизмом, у заносу позивао све дечаке да му се придруже. Ништа их неће спречити, говорио је он, да ослободу Христов гроб: храну ће им слати само небо, море ће се повлачити испред њих и омогућити им да се што пре домогну циља.

Крсташки ратови, започети још у XI столећу под вођством римске цркве која

је хтела да прошири моћ, повећа поседе и наметне своју власт цариградској цркви, беснели су и почетком XIII века. Ратови су вођени под паролом: „за ослобођење Христовог гроба од неверника“, у ствари Турака Селџука и других муслимана. Народ широм Европе прихватио је позив цркве, срљајући у неизвесност с великим крстом извезеним на грудима и стеговима који су лепршали.

Ипак, и поред масовног верског заноса и неоспорне храбрости крсташа, ратови вођени до почетка XIII века нису уродили плодом. Хиљаде људи је изгинуло, многи славни хришћански ратници и владари никада се нису вратили кући, а Јерусалим и Христов гроб били су и даље у рукама „неверника“.

Поворка креће на јуџи

Вест о дечјем крсташком рату раширила се брзином муње и деца из свих крајева Француске нагрнула су у

Бургундију, спремна да одмах крену у свети поход. Родитељи, и сами залуђени, ни су се супротстављали овој авантури. Оно мало њих код којих је још било здравог разума није успело ништа да учини јер би их одмах оптуживали као грешнике и божије непријатеље. Тако су они били принуђени да хутке посматрају одлазак своје деце.

У међувремену, на главном тргу у Бопијиу организован је прави војнички штаб. Ту је дечак Стефац примио и благосиљао придошлице, одређивао своје пошенике, скупљао добровољне прилоге и делио крстове и заставе. Деца, наравно, ни су имала појма где је Јерусалим и ко су ти „неверници“ од којих треба да ослободу Христов гроб. Сви су међутим, а то им је и било најважније, били убеђени да ће гроб ослободити и на тај начин заслужити божију милост и, једног дана, рајско насеље.

Чим су припреме завршене дечја војска кренула је према југу, у правцу Марсеља. Била је то најчуднија, најдужа и најдирљивија поворка која је икада прошла Француском. Напред су ишла богато украшена кола на којима је седео Стефан, пре бледелог озареног лица, окружен групом најснажнијих дечака, својих телохранитеља. Ови су га гледали с обо-

жавањем и пратили сваки његов покрет у страху да га претерана љубав малих ратника не угуши или да га неко од одраслих не убије или уклони.

Лојовска руља

Где год су мали крсташки пролазили, народ их је дочекивао на коленима, гушећи се у сузама. Верска хистерија све више је узимала маха. Што је поворка била ближе Марсељу, то је постајала све већа. Људи су у одушевљењу остављали куће и послове и прилазили походу. Али, заједно с верским занесењацима дугачкој колони прикључивали су се и лопови, улични музиканти, просјаци, авантуристи свих врста спремни на пљачку и недела.

Још пре него што је стигао у Марсељ, дечји крсташки поход претворно се у обичну руљу која је према неким проценама бројала око 30.000 људи, од чега половина деце. Народ већ више није клечао док су они пролазили. Напротив, због разбојника који су пљачкали у име деце, у сваком месту звонила су звона на узбуну, знак становницима да се затварају у куће и будно чувају своју имовину. Иза крсташа остајала су опустошена поља и осиромашене покрајине. Власти су тада одлучиле да предузму одговарајуће мере. Најугледнији професори теолошке

школе у Паризу прогласили су, после бурног саветовања, овај крсташки поход дивљим а сам француски краљ упутио је деци позив да се врате кућама.

Али, деца су ишла даље и нису могле да их зауставе ни болести које су десетковале њихове редове, ни глад, ни мразеви, ни врућине. Смертници, којих је било све више, сматрани су издајницима и остављани су да сами скончају крај пута.

Оскудица је променила ћуд и самог предводника похода, пастира Стефана. Од дечака који је сањао само о томе да ослободи Христов гроб, постао је хладнокрвни отимач и измамљивач милостиње кога су телохранитељи ножевима бранили од побеснелих сељака. Једино се није изменио његов верски фанатизам који га је терао напред, кроз недаће и тегабе.

Вера у успех још више

је порасла кад је Стефан сазнао да и из Немачке, из околине Келна, креће дечији поход сличан његовом. На челу немачке деце налазио се десетогодишњи Никола кога је отац, превејани шпекулант, убедио да га је божији дух надахнуо за ову верску мисију. Наравно, отац је у томе видео добар посао од којег је очекивао материјалне користи. Стефан је веома ценио свог немачког истомишљеника и говорио је да ће се две дечије војске спојити на другој обали Средоземног мора и наставити пут заједно да би у Јерусалиму основали царство мира и слоге.

Француска дечија војска најзад је стигла до обала мора и мирно очекивала да се вода повуче и ослободи јој пут. Док су они тако живели у убеђењу да ће се догодити и то чудо, марсељске власти већале су како да их што пре отпреме из града и ски-

ну беду с врата. Ту су се наша два трговца, Уго Фери и Гуљелмо Поскверес, који су се понудили да мале крсташе укрцају у седам бродова и бесплатно их превезу до Сирије. Дечаци су се укрцали на лађе певајући из свег гласа химну у божију славу коју су певали још у Бургундији. Њиховој срећи није било краја а рајска врата су им, како су они чврсто веровали, била широко отворена.

Бело робље

Велики број несурењених крсташа заиста је напустио овај свој једини свет у живот, али не на очекивани начин. Два од седам бродова којим су путовали потонула су, захваћена снажном буром, код острва Свети Петар у близини западне обале Сардиније односећи у морске дубине своје мале путнике.

Остали дечаци стигли су до Сирије али уместо према Јерусалиму промућурни трговци су их упутили у сасвим другом правцу. Убрзо су ова два човека постала праве вође а Стефан и његови телохранитељи сасвим су изгубили власт. Уго Фери и Гуљелмо Поскверес направили су одличан посао који им је донео силно богатство: они су продали Стефана, његове другове и 400 свештеника који су од самог почетка пратили поход као робље.

Ни судбина немачких дечијих крсташа није била ништа боља. Мали Никола успео је да скупи око 20.000 дечака којима се уз пут прикључила уобичајена руља лопова и пљачкаша. Али, за разлику од Стефана, Никола није уживао никакав ауторитет нити је имао телесну гарду тако да је поход од самог почетка био осуђен на пропаст. Било је довољно да неко мало изостане

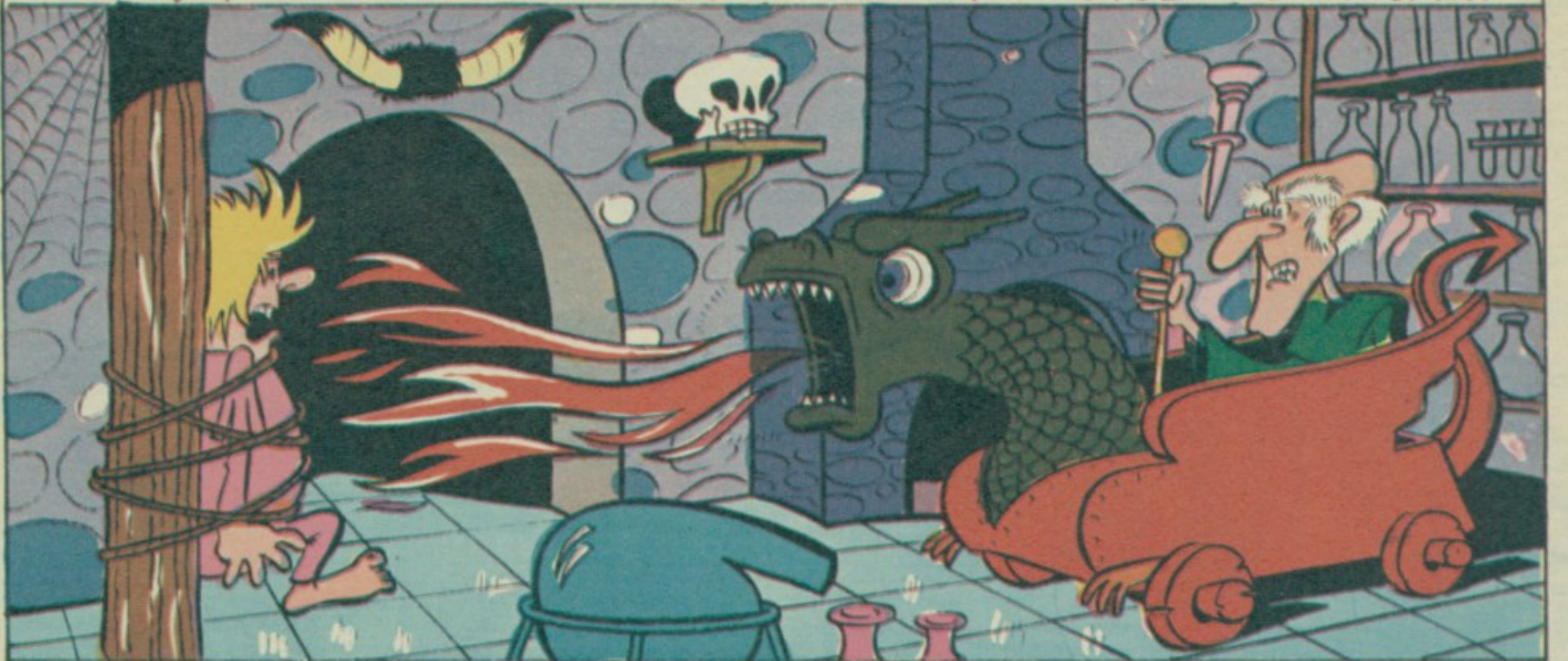
од поворке па да падне у руке просјака који би га одмах ослепили и користили за скупљање милостиње.

Још пре него што је прешла границе Немачке огромна поворка се расула: један мањи део деце, обесхрабрен првим тешкоћама, одмах се вратио кући. Многи су поумирали од глади, умора и хладноће у планинама, а једна група најзанесенијих стигла је преко алпских превоја у Италију. Старе хронике из тог давног доба причају о њиховом лутању Апенинским полуострвом од Пјаћенце до Бенове а затим до Бриндизија где су узалуд очекивали да се море повуче и ослободи им пут до далеких обала. То се, разуме се, није догодило а деци се изгубио сваки траг и нико не зна тачно шта се с њима десило.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ГОСПОДАР ДИОКЛЕЦИЈАНОВЕ ПАЛАТЕ

ЗА ТО ВРЕМЕ У ОБЛИЖЊОЈ ТВРЂАВИ НА ВРХУ ПЛАНИНЕ ТРЕС-КАВИЦЕ, *НАУЧНИК ПЕНТАГОС ИЗМИШЉА УБИСТВЕНА ОРУЖЈА...

* 2088 м.

ПРОФЕСОРЕ, МОЖЕТЕ
ЛИ НАМ ПОМОЋИ?

КАКВИ ВАС
ПРОБЛЕМИ
МУЧЕ?

ПРОБЛЕМА СУ ДВА. ТРЕБА ДА
УБИЈЕМО ТОНЦИЈА I, ЗАКОНИТОГ
НАСЛЕДНИКА ГУВЕРНЕРА СПАЛАТУ-
МА, И ДА СЕ ОСЛОБОДИМО ТАМО
НЕКОГ ДИКАНА!

ДА ВИДИМО ШТА МОЖЕМО
ДА УПОТРЕБИМО ЗА
УКЛАЊАЊЕ ВАШЕ ГЛАВОБО-
ЉЕ. ХМ! РЕЦИМО, НЕКА ТО БУДЕ
ЛЕТЕЋИ ЧАРДАК!

ОТКРИО САМ ДА БИ ОВА ВРСТА
ОРЛОВА СВЕ УЧИНИЛА ЗА ПОКВА-
РЕНУ СВИЊСКУ ПАШТЕТУ! ИС-
КОРИСТИО САМ
ТУ ЊИХОВУ
ХАЛАПЉИ-
ВОСТ У ЧИ-
СТО НАУЧНЕ
СВРХЕ!

КРЕНИМО!
УЗЕЋЕМО И ДВА
РАТНИКА ИЗ МОЈИХ
ДЕСАНТНИХ
ТРУПА!

КАД ВЕТАР ДОЛАЗИ
С ЛЕЂА УКВАРЕНА ПА-
ШТЕТА МАЛО СЕ ОСЕЌА.
АЛИ КАД УСАВРШИМ
ЧАРДАК ТОГА НЕЋЕ
БИТИ!

ИЗВОЛ'ТЕ ОСКОРУШЕ ПРОТИВ
МУКЕ... И КЕСЕ ЗА ПОВРАЋА-
ЊЕ... АКО КОМЕ ЗАТРЕБА!

КАКО ЈЕ СТВОРЕН ПОПАЈ

СЛАВНИ МОРНАР МЛАЋИ ЈЕ ОД ОЛИВЕ ДЕ- СЕТ ГОДИНА ЈЕР ГА ЈЕ ЦРТАЧ СЕГАР НАКНАД- НО УВЕО У ВЕЋ ПОСТОЈЕЋИ СТРИП

Споменик за Попаја

Јануара 1929. године у листу „Њујорк Ивнинг Стандард“ појавио се нови јунак по имену Попај. Он је постао једна од личности већ популарног стрипа о Оливи, њеном малом брату Кићи и њиховим познаницима и пријатељима. Стрип је имао великог успеха али му је недостајала „ударна“ личност и она је рођена оног хладног јануарског дана када је цртачу Елзију Крајслеру Сегару пало на памет да створи симпатичног морнара с вечитом лулом у зубима и капетанском капом на глави. Попај је у почетку био мршав, ружан и жукавица. Упорно се мотао око Оливе која га је презирала и сањала о неустрашивим херојима из романа. Одједном, Попај је добио снажне мишићаве руке на којима су му завиделе читаве генерације дечака и младића и лавовско срце, увек спремно да притекне у помоћ људима у невољи.

За своје гвоздене мишиће Попај је имао да захвали једном обичном поврћу које многа деца не воле: спанаћу! Пошто је случајно открио да у њему има много гвожђа, симпатични морнар навалио је свом снагом на ово јело и постао прави утамањивач спанаћа. Наравно, свака порција деловала је једно одређено време тако да је Попај често усред борбе морао да извуче конзерву и наједе се како би повратио снагу. Међу бројним љубитељима Попаја широм света вероватно су најозаренији били произвођачи спанаћа који се захваљујући овом стрипу продавао као алва. Свако дете хтело је да буде снажно као Попај и одједном је спанаћ постао омиљена храна. Ко-

лика је „љубав“ произвођача спанаћа према Попају види се и по великом споменику који су му подигли пре неколико година у Кристал Ситију у Тексасу у знак вечне захвалности.

Идејни творац и цртач Попаја Елзи Крајслер Сегар рођен је у Честеру, држава Илиноис, последње деценије прошлог века. У раној младости променио је многа занимања: био је тапетар, молер, свирач, филмски оператер. Овим занимањем најдуже се бавио и за успомену истетовирао на руци М. П. О. (почетна слова енглеске речи филмски оператер). Неколико година касније истетовирао је на грудима велики лангер, први знак који је открио његову љубав према мору и свом будућем јунаку Попају.

Радећи као филмски оператер, Сегар је силом прилика био у сталном додиру с разним филмовима и постао одушевљени љубитељ великог уметника Чарли Чаплина и његових комичних

геова. Надахнут Чаплином почео је да црта стрипове које су листови „Сент Луис Диспеч“ и „Лајф“ без речи одбили. Тада је разочарани Сегар одлучио да се пресели у Чикаго и тамо окуша срећу. У Чикагу је, а то је Сегар добро знао, живео стари Ричард Аутколт, творац многих познатих стрипова и добронамерни заштитник сваког младог талентованог карикатуристе и цртача стрипова. Захваљујући његовој помоћи Сегар је листу „Чикаго Ивнинг Пост“ продао један стрип невелике вредности али довољан да о његовом аутору почне да се говори као о новом таленту. Ту га је запазио власник листова Вилијем Рандолф Херст, оснивач чувене америчке организације која се бавила продајом стрипова у читавом свету. Он га је повео у Њујорк и саветовао му да ради на новим ликовима.

Олива је рођена

Тако је почела једна успешна сарадња која је ускоро уродила плодом. После неколико мање запажених стрипова коначно је 1919. године светлост дана угледала Олива! Стриповане приче о њој и њеним догодштинама објављиване су с успехом неколико година а Сегар је у стрип стално уводио нове личности. Једног четвртка, десет година по рођењу Оливе, у стрипу је освануо морнар с лулом у зубима, ускоро толико чувени Попај!

Ја сам твоје дете!

Одједном су се листовима који су објављивали сада већ више не Оливине већ Попајеве авантуре утростручили тиражи, а готово све новине на свету салетале су Сегара понудама да им уступи свог јунака. Ни филм није часио часа и Сегар је браћи Флејшер продао право да цртају „Филмског“ Попаја који је брзо засенио до тада чувену цртану лепотицу Бети Буп с којом је у почетку „наступао“.

Успех Попаја није било тешко протумачити: људима се допало што и један обичан човек, ружан, наиван и не нарочито паметан, сушта супротност такозваном натчовеку, може да испољи херојске особине, пуне снаге, песница и неспретне, али никад сладуњаве племенитости. Сегар увек зна праву меру и не дозвољава претеране сентименталности. Тако једном Попај креће на опасан пут морима, трагајући за оцем који га је напустио још док је био мали дечак. Кад га је најзад на-

ТВОРАЦ ПОПАЈА СЕГАР

шао, Попај му гануто каже: — Ја сам твоје дете, ти си мој тата!

— Па шта с тим? Да нећеш можда да те пољубим? — одговара му стари.

— Али, тата, зар ти није драго што ме видиш? — наваљује Попај.

— Не, не волим рођаке! — гласи хладан одговор.

Једина особа која може да истуче Попаја и од које овај панично стрепи је његова вечита вереница Олива. Најјачи човек на свету мањи је од маковог зрна пред страшном Оливом којој се, док он плови морима, упорно удвара Пера Ждера.

Аруги су

наставили

За Попајевог „оца“ Сегара наступило је време успеха и новца. Он је, наравно, наставио да црта али у тишини своје прекарне виле у Санта Моника или у кући у Сан Фернанду. У слободном времену бавио се гајењем поврћа али не спанаћа већ... ротквица. Сегар је умро 1938. године. Последње фотографије приказују га с лулом у зубима и морнарском капом на глави, вероватно да би подвукао сличност с цртаним јунаком који му је донео славу и богатство.

Али, Сегарови стрипови нису се његовом смрћу угасили. Од 1939. године до сада разни цртачи наставили су његово дело: Бела Заболи по тексту Тома Симса, Ралф Штајн, Бад Сагендорф. Авантуре неустрашивог морнара и данас, као и пре неколико десетина година, одушевљавају милионе младих и старих читалаца широм света. Б. Д.

ЕВО КАКО ЈЕ ПОПАЈ ИЗГЛЕДАО НА ПРВИМ ЦРТЕЖИМА

ЖИВОТ У БАРИ

ВИЛИН КОЊИЦ — ДЕВИЦА

ГАЗИВОДА

ВОДЕНА ЗМИЈА
БЕЛОУШКА

ПУНОГЛАВАЦ

ШАРАН

ПУЖ

БАРСКА ШКОЉКА

БАРСКА ШКОЉКА

ГЊУРАЦ

ВИЛИН КОЊИЦ

ВОДЕНИ ЦВЕТ

ЖАБА

БАРСКИ ПУЖ

БУБА ВОДНИК

ВОДЕНИ ПАЗУК

ЛИЊАК

СВЕМУ ЈЕ КРИВ ПАСОШ!

Отишао сам у Шведску пре десет месеци са својим родитељима који су тамо радили. Имам смисла за учење језика и убрзо сам почео да се служим шведским. У Шведској сам се уписао у шести разред осмогодишње школе. Да ли ми је било тешко? Није. Ко зна шведски, школовање уопште није тешко. Заправо, лакше је него код нас у Југославији. Тамо нема оцена и ученик увек прелази из нижег разреда у виши.

У мом разреду било нас је двоје из Југославије, а и деце других народности чији

Четирнаестогодишњи Марио Радојковић о коме је шведска штампа писала да се изгубио, тврди да би се снашао да је пасош био код њега

Поштар је донео у село Веленик код Пореча велики коверат из Шведске са исечцима из шведских новина које су објавиле слике Маријевог доласка авионом у Пулу. Пред Марија на слици су и његова мама и сестра Ондина.

су родитељи дошли на рад у Шведску.

Ми, странци, сваког дана после редовне наставе остали смо један час дуже у школи да учимо шведски. У шведским школама уче се сви предмети као и у нашој земљи али је ипак све другачије. Нарочито техничко образовање. Они су богатији и зато колико има ученика, толико у радионици има и радних столова. Сва деца имају свој алат и израђују различите предмете од метала и дрвета. Оно што израде, однесу кући за успомену. Ја сам највише волео баш тај рад, али шведски дечаци не воле га особито. Они радије јуре за лоптом.

Кад неки ученик нешто погрешно, позове га директор школе, опомене га, и... ништа више. Књиге и храна у школи ништа се не плаћају.

Са храном ми је било мало теже. Нисам навикао да

једем салату са мармеладом. Али све је друго било добро. Имам тамо доста добрих другова, и Швеђана и дечака других народности.

Листин, град у којем смо живели, налази се на мору.

Море има сасвим другу боју од нашег мора. У њега се уливају многе реке, па је морска вода слична речној. Купао сам се сваки дан. Зими се избуши рупа у леду и кроз њу се пеца риба. Једном сам тако уловио испод леда једну заиста велику рибу. Сликали смо је за успомену, али сад ту слику никако не могу да нађем. Затумила се негде међу стварима.

Завршио сам у Шведској шести разред осмогодишње школе. Кад смо 2. јула кренули на пут за Југославију наш је аутомобил био крцат стварима, а аутомобил нашег познаника скоро празан. Он ме је позвао да путујем с њим и да му тако правим друштво и ја сам прешао у његов аутомобил.

У Јетеборгу, при укрцавању на трајект, требало је да се сви опет нађемо, али ми никако нисмо успели да се састанемо. Познаник није могао дуже да чека аутомобил моје породице, па ми је дао 30 круна за цепарац и отишао даље према Југославији. Мене су задржали, јер

У ШВЕДСКОЈ ЈЕДУ САЛАТУ СА МАРМЕЛАДОМ. СВЕ ЈЕ ДРУГО ТАМО ДОБРО!

МАРИО РАДОЈКОВИЋ СА СВОЈИМ ПСОМ ДОБИЈЕМ.

нисам имао пасош. Одвели су ме у Јетеборг у један дечији дом. Тамо сам био шест дана. Шест дана у дечјем дому нисам знао шта ће са мном бити. Мало сам плакао кад ме нико није видео... Сви кажу да сам се изгубио, а ја једноставно нисам имао код себе свој пасош.

Онда је дошао један службеник из Југословенског конзулата и одвео ме у Конзулат. Ту ноћ преспавао сам код једног нашег земљака. Рекли су ми да ће ме авионом одвести у Пулу. И заиста, одвели су ме на аеродром. Авионом смо стигли најпре у Минхен, а убрзо за-

тим у Пулу. Ту су ме чекали родитељи, сестра Ондина, неки новинари. У Шведској су сви према мени били веома добри и пажљиви.

Узалуд се Маријева мама Кристина на свим грађанима распитивала о свом сину. Све више је очајавала и ипак се потајно надавала да ће Марио пре њих стићи кући, у село Веленик код Пореча. Али, уместо Марија у мало село стигао је телеграм из Шведске са вешћу да је Марио задржан у Јетеборгу.

О „изгубљеном дечаку“ писали су многи шведски листови а лик доскора непознатог југословенског дечака упознале су стотине хиљада људи у свету.

Дагенс Нихетер, власник многих листова у Шведској, довео је Марија својим приватним авионом у Пулу.

Нећу више ићи у Шведску. Морам остати са дедом и баком. Стари су и не могу остати сасвим сами. Жао ми је због другова у Шведској, тек смо почели да се лепо дружимо. Ићи ћу овде даље у школу. Желим постати поморца.

Марио Радојковић, село Веленик код Пореча

ЧИТАОЦИМА КОЈИ УЧЕ ШКОЛУ У ИНОСТРАНСТВУ

Опишите „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“: Како је у школама које учите? Како сте се снашли? По чему се тамошње школе разликују од наших? Који су предмети најтежи? Да ли су наставници строги? Има ли кажњавања? Како се према вама понашају наставници и ученици? Да ли сте успели да научите добро језик земље у којој живите? Шта вам је у школовању тамо најтеже? Имате ли другова? Дописујете ли се са друговима које сте оставили у земљи? Какве су разоноде? Има ли шапутања и преписивања и како се то тамо ради? Како се дају оцене (од 1 до 5, или од 5 до 1 или од 1 до 10)? Кад си тамо отишао и шта тамо раде твоји родитељи? (Пошаљите и фотографије отуда).

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

ФОКЕ НА БАЛУ

Када је у Москви 1934. године отворена америчка амбасада, тамо је већ постојала велика колонија америчких студената, техничара и новинара. Због тога ми је амбасадор Булит, чији сам секретар био, наложио да за све Американце у Москви организујем први свечани пријем.

— И нека буде веома свечано — рекао ми је. — хоћу прави бал.

Москва, међутим, у то време и поред свих својих позоришта, опера и чувених балетских представа, није била најпогодније место за организовање забава и великих пријема. Истина, постојало је у граду неколико џез-оркестара који су свирали по хотелима али су нерадо ишли у амбасаде. Осим тога, није било ни предузећа код којих би се наручили слаткиши, јело и

пиће а још мање агенције које би се побринуле о програму.

Миша, Шура и Љуба

Свој проблем изнео сам Ирени Вајли, жени саветника наше амбасаде.

— А шта мислите о програму с дресираним животињама? — упитала ме је она.

— Хајдемо у зоолошки врт, можда ће они моћи да нам помогну!

Тако смо и учинили. Директор врта био је омален нервозан човек и разговор са странцима очигледно га је доводио у забуну. Све у свему, није изгледао нимало одушевљен.

Тако у зоолошком врту нисмо ништа урадили. Пошли смо у циркус и баш тамо смо угледали фоке. Било

их је три — Миша, Шура и Љуба. Изводиле су своје уобичајене вештине: жонглирале с лоптом на њушци, пеле се и силазиле степеницама с разним предметима на глави, па чак и свирускале на хармоници.

Дресер фока Дуров имао је око 20 година. У почетку је оклевао, али из одређених разлога.

— Моје фоке још никада нису биле на балу — рекао нам је.

Одговорио сам му да, колико је мени познато, фоке заиста нису никада биле у балској дворани али све се у животу једном дешава први пут. То га је убедило.

Следеће вечери, одмах после последње циркуске представе, Дуров и фоке дошли су камионом у америчку амбасаду да пробају своју тачку. Од бочних улазних врата до једне споредне просторије која је имала да служи као гардероба за фоке, направили су покретно постоље, и још једно од те собице до дворане.

лико ноћи. Помислио сам да му улијем мало снаге и у том циљу дао му неколико чашица вискија после чега ми се учинило да се повратио.

Тињањем њо љави

Када су се званице окупиле у салону, угасили смо светлост. Тада се на вратима у дну сале, опасно се кладећи, указала мала јелка окићена с 12 запаљених свећица и паром црних бркова. Рефлектор је осветлио Љубу која је на врху њушке носила јелку. Иза ње свечано су ишли Миша и Шура; Миша је носио послужавник пун чаша а Шура боцу шампањца. Дуров је напунио неколико чаша и дао их гостима а затим напунио још једну и сам ји искапио, што није било предвиђено програмом.

Фоке су затим извеле своје нумере: свирале су на хармоници, жонглирале с лоптом и тањирима, играле валцер. Кад је све било готово, Дуров се поклатио публици и срушио у прву фотељу на коју је наишао. Фоке су мало причекале на знак да изађу и како знака није било пришле су Дурову, погледале га и брзо се изгубиле. Миша је нестао међу гостима а Љуба је пожурила у бифе. Потрчао сам за Шуrom, једином која није уједала, и успео да је одвучем до једне собице. Само што сам за њом затворио врата кад из кухиње зачух урнебесну гужву у којој су се јасно разазнавали женски крици, лајање фока и псовке на немачком језику.

Појурно сам као без душе и у кухињи угледао незабораван приказ: женска послуга бежала је на све стране и врштала из гласа. Кувар Аустријанац бесно је псовао и скакао са столице на столицу а фока по имену Љуба сумануто је јурила око стола, лајала као да је у њу ушао сам ђаво и рушила све одреда. Кувар је узалуд покушавао да је тресне тигањем по глави. Изгледало је да фока веома ужива у његовим напорима јер је задовољно мумлала сваки пут кад би је промашио.

Трке ван њројрама

Чим ме је угледао на вратима, кувар је виднуо:

— До сто ђавола, урадите нешто уместо што ту сто-

КАД СУ ИЗВЕЛЕ СВОЈ ПРОГРАМ, НЕОЧЕКИВАНО СУ СЕ УМЕШАЛЕ МЕЂУ ЗВАНИЦЕ. У САЛИ ЈЕ НАСТАЛА УРНЕБЕСНА ТРКА

ТАЧКЕ ВАН ПРОГРАМА КОЈЕ ЈЕ МИША ИЗВОДИО ВИШЕ СУ ЗБУНИЛЕ НЕГО ЗАБАВИЛЕ ГОСТЕ.

Неколико чашица вискија

Био је то мало чудан приказ видети три велики црне фоке како достојанствено улазе у салон палате чији су мермерни стубови и зидови блистали као ледени брегови. Изгледа да су и фоке биле истога мишљења јер су одмах пожуриле до првог стуба, шћућуриле се уз њега и мирно наг посматрале. Затим су изводиле свој програм и Дуров је морао да уложи много труда да би их убедио да се пристојно понашају и да не прљају где стигну. Када су отишле, читав батаљон послуге с метлама и крпама морао је да чисти нашу свечану салу.

Фоке су долазиле на пробе још две вечери и најзад смо и ја и Дуров и сироте животиње били на ивици снага. Али Дуров се тек сада одушевио и хтео је да укључи у програм чак и медведа! Имао је два медведа. Један је био код њега већ годинама а другог је недавно донео из Сибира. Признао је, међутим, да је овај други стекао рђаву навику да кидише на људе и обећао нам да ће довести само оног доброг. Мени се ипак чинило да су три фоке сасвим довољне за нашу свечаност и саветовао сам му да медведа остави за други пут.

Уочи пријема Дуров је био сасвим исцрпљен, нешто од узбуђења а нешто због тога што није спавао неко-

јите и смејете се као магарца!

Најзад је један келнер успео да дозове Дуровљевог помоћника. Овај је изнео из сале обезнањеног Дурова, донео из камионета кофу с рибама и почео да доводи у ред своју разбијену трупу. Ја сам се одједном нашао у врху степеница држећи Дурова који није могао сам да стоји. Његов помоћник ми је помагао док је у другој руци држао рибу и њом витлао изнад Љубиног носа покушавајући да имитира дресера. Мирис рибе одмах је деловао. Љуба је пошла за нама а ми смо лагано, да нам не испадне Дуров, силазили покретном рампом подигнутом на споредним степеницама нарочито за фоке. Таман смо стигли до половине прве рампе кад је Љуба испустила своју рибу и склизнула за њом до самог дна степеница. Читав наш труд је тако пропао јер смо морали да појуримо за Љубом. То се поновило неколико пута и ни-

како нам није полазило за руком да несташну фоку домамимо до собице где се већ налазила Шура.

Послуга из кухиње, заборављајући на пријем који је био у пуном јеку, скупила се у дну степеница и довикивала нам „паметне“ савете.

— Донесите метле, — викнуо сам им — и кад фока склизне доле гурните је назад!

На крају смо успели да угурамо Љубу у собицу и пошли у потеру за Мишом који је у сали међу гостима изводио тачке ван програма. И њега смо некако умовали у собицу и најзад одахнули. Убрзо су фоке биле стрпане у камионет и одведене у циркус.

**Душка,
срце моје!**

Исте ноћи сазнао сам да ни пут до циркуса није прошао без узбуђења. На пола

пута Љуба је искочила из кола а како су московске улице зими покривене ледом, несташна фока полетела је великом брзином а за њом, много мање уживајући, помоћник дресера. Срећом, на улици су се нашли неки војници московског гарнизона и тако су удруженим снагама јурили Љубу све до обале реке Москве, где су је најзад ухватили.

У амбасади је остао само Дуров који се једва држао на ногама. Требало ми је доста труда да га убедим како је његова тачка завршена. Најзад је пристао да крене, и убацио сам га у кола.

У циркус смо стигли после 3 часа ујутру и Дуровљев помоћник нас је увео у велику просторију где су се налазиле скоро све животи-

ње. Из помрчине се указала тајанствена прилика увијена у крзно. Претрнуо сам, али је то срећом, био само ноћни чувар који је промрљао:

— Песст, немојте да пробудите слона!

Згрануто сам га погледао али ми је дресеров помоћник одмах објаснио да слоновии спавају стојећи а да је њихов слон легао, што је вео-

ма ретко, па се чувар боји да га не узнемиримо. Упалили смо једну чкиљаву сијалицу и тада сам пред собом на слами угледао слона како мирно спава. Учинило ми се да је он те вечери једино нормално биће.

Док смо разнежено посматрали слона, одједном се зачуо звекет ланаца.

— Душка, срце моје! — узвикнуо је Дуров и пожурно у мрак док смо га његов помоћник и ја пратили у стопу. Напрегао сам очи и у помрчини угледао огромног црног медведа како стоји на задњим ногама и нервозно удара ланцем којим је био везан.

— Душка, срце моје! — још једном је узвикнуо Дуров и бацио се медведу у загрљај. У последњем тренутку помоћник га је ухватио за капут и повукао.

— Баш си се надрмао рекао му је. — Па то је онај медвед који уједа!

ЧАРЛС ТЕЈЕР 13

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ 2 КОМПЛЕТНА СТРИПА!

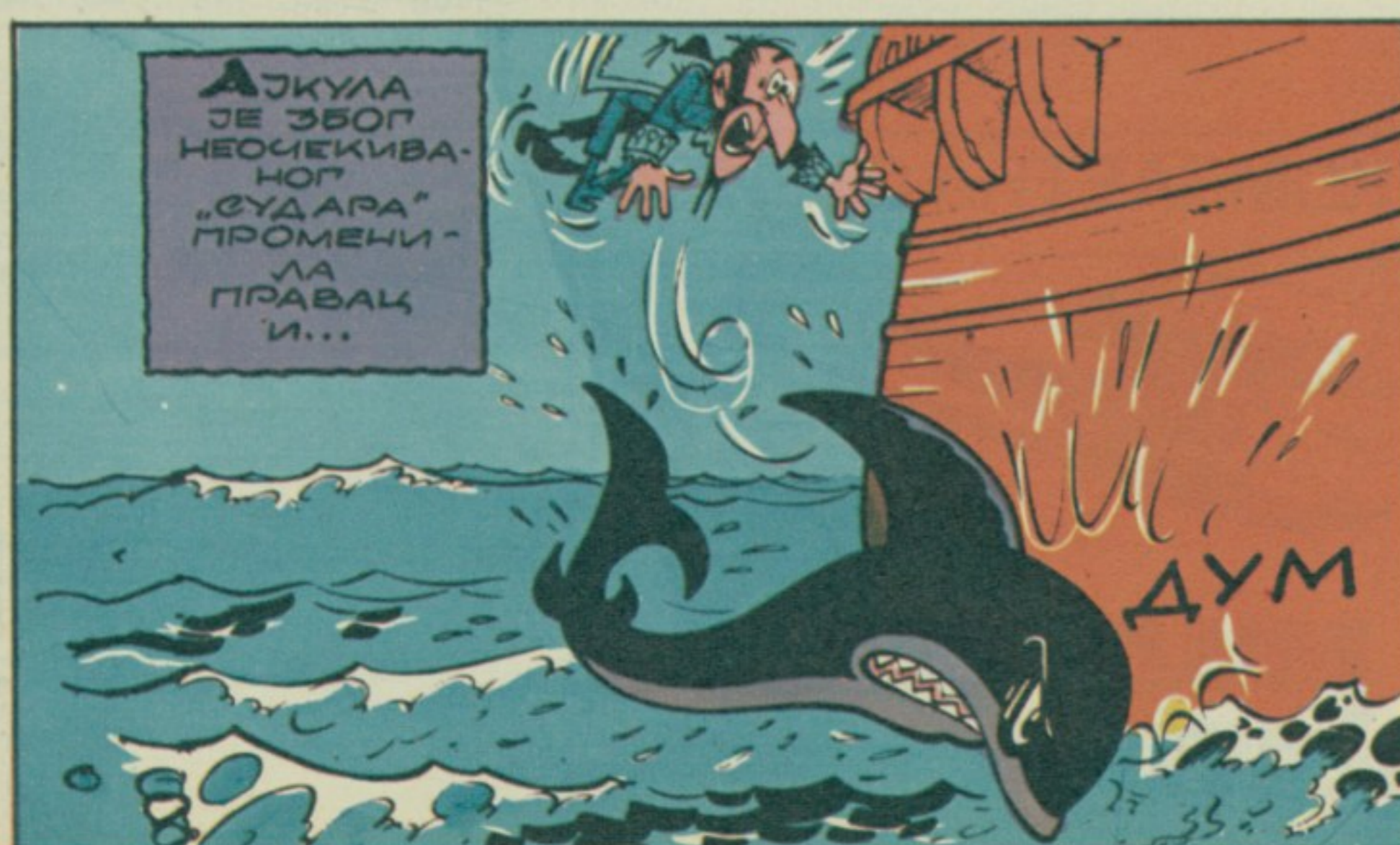
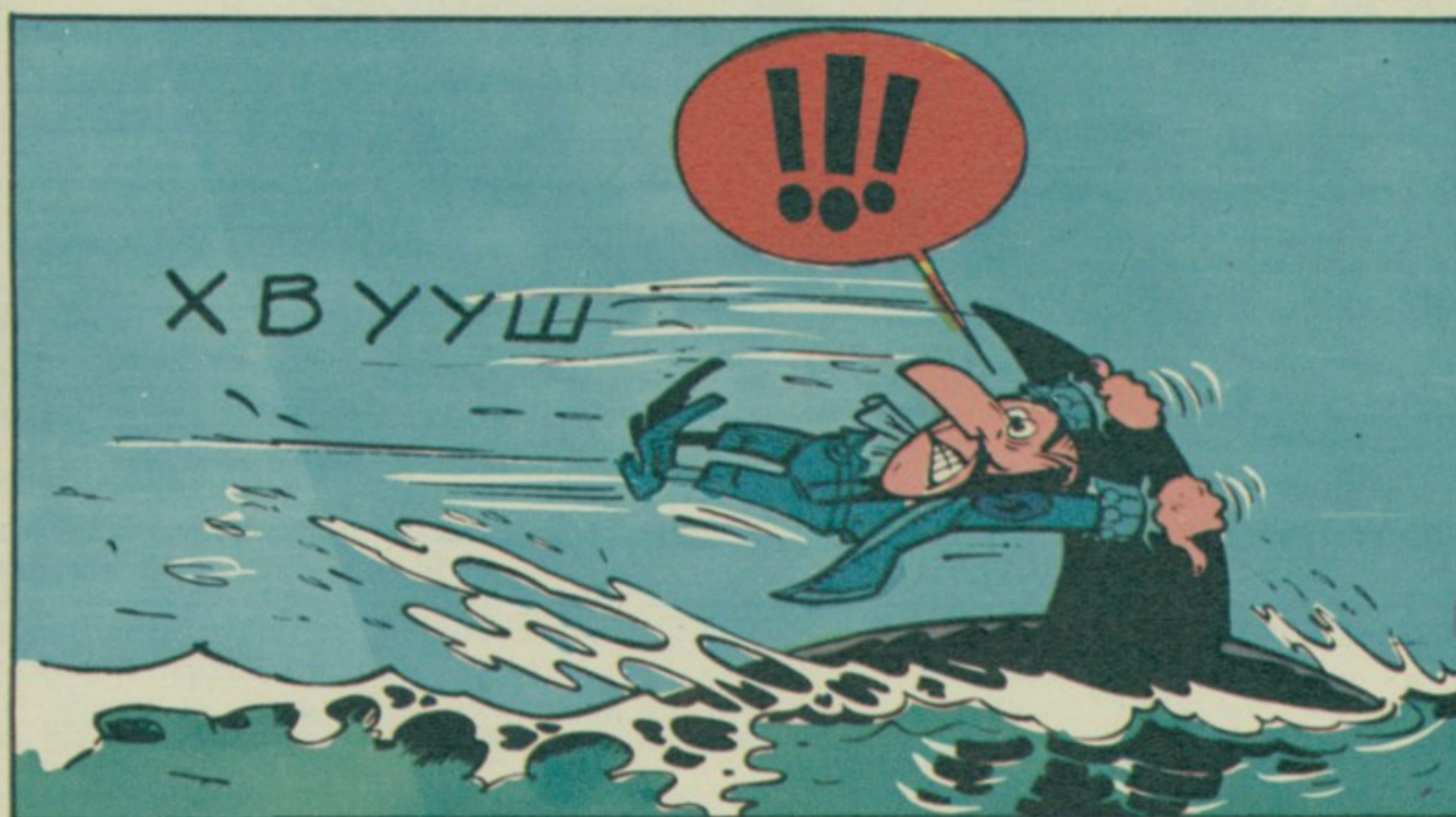
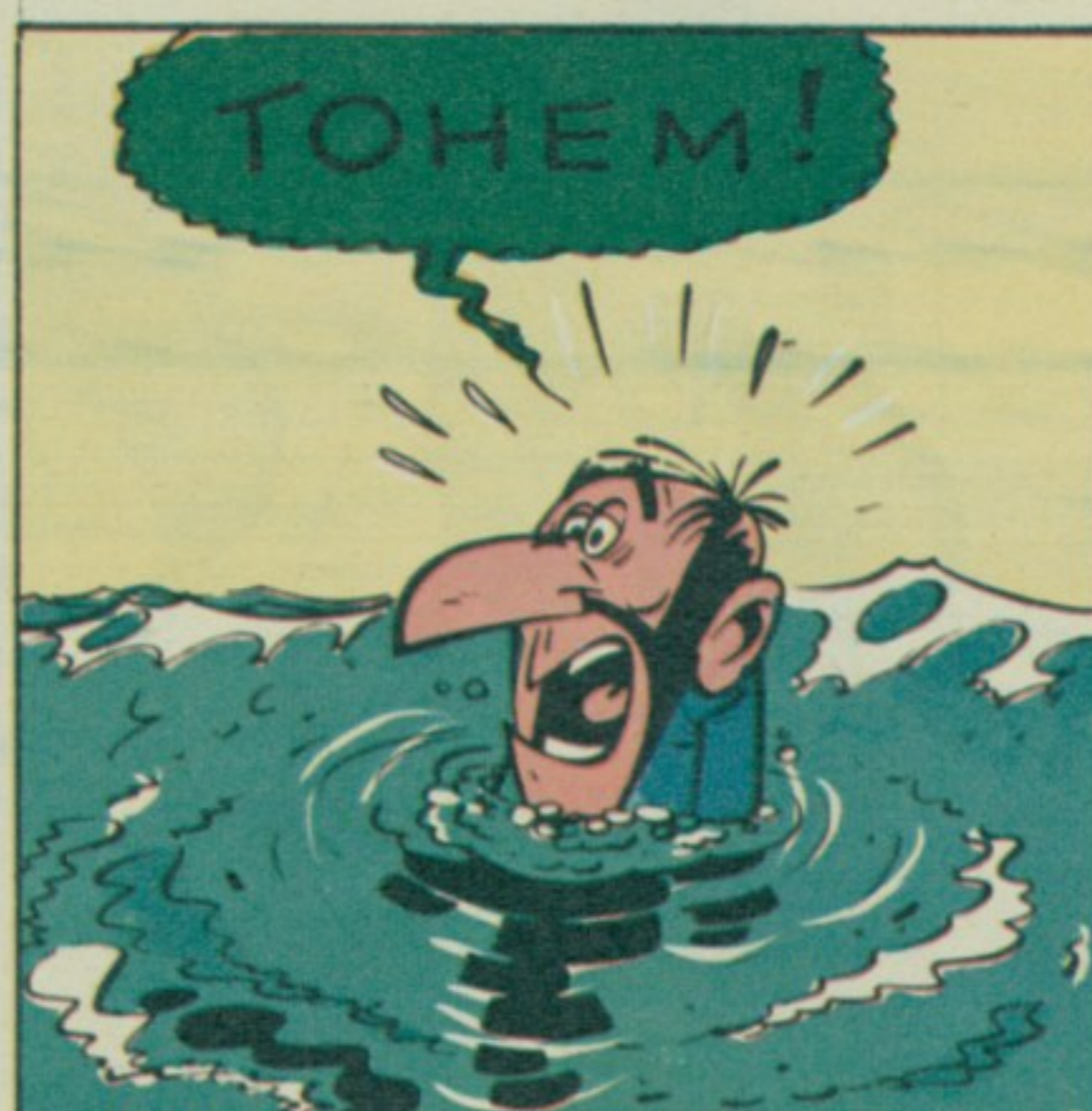

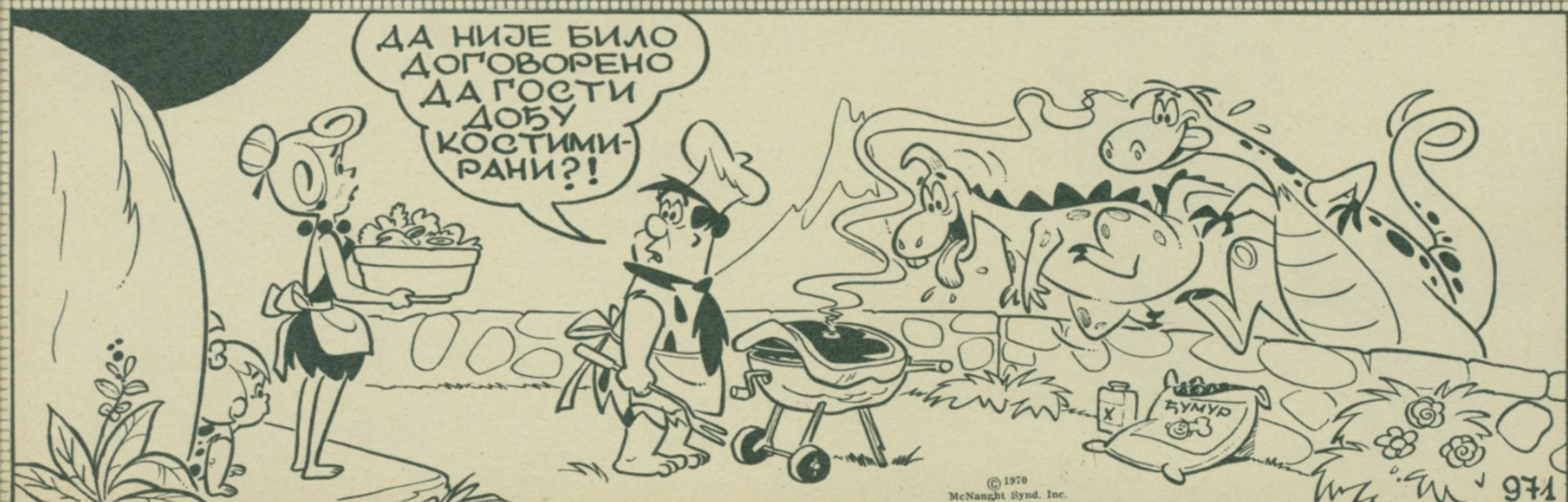
**1. ПИТОН
и ЧУДОВИШТЕ**

**2. МИДВЕЈСКА
БИТКА**

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

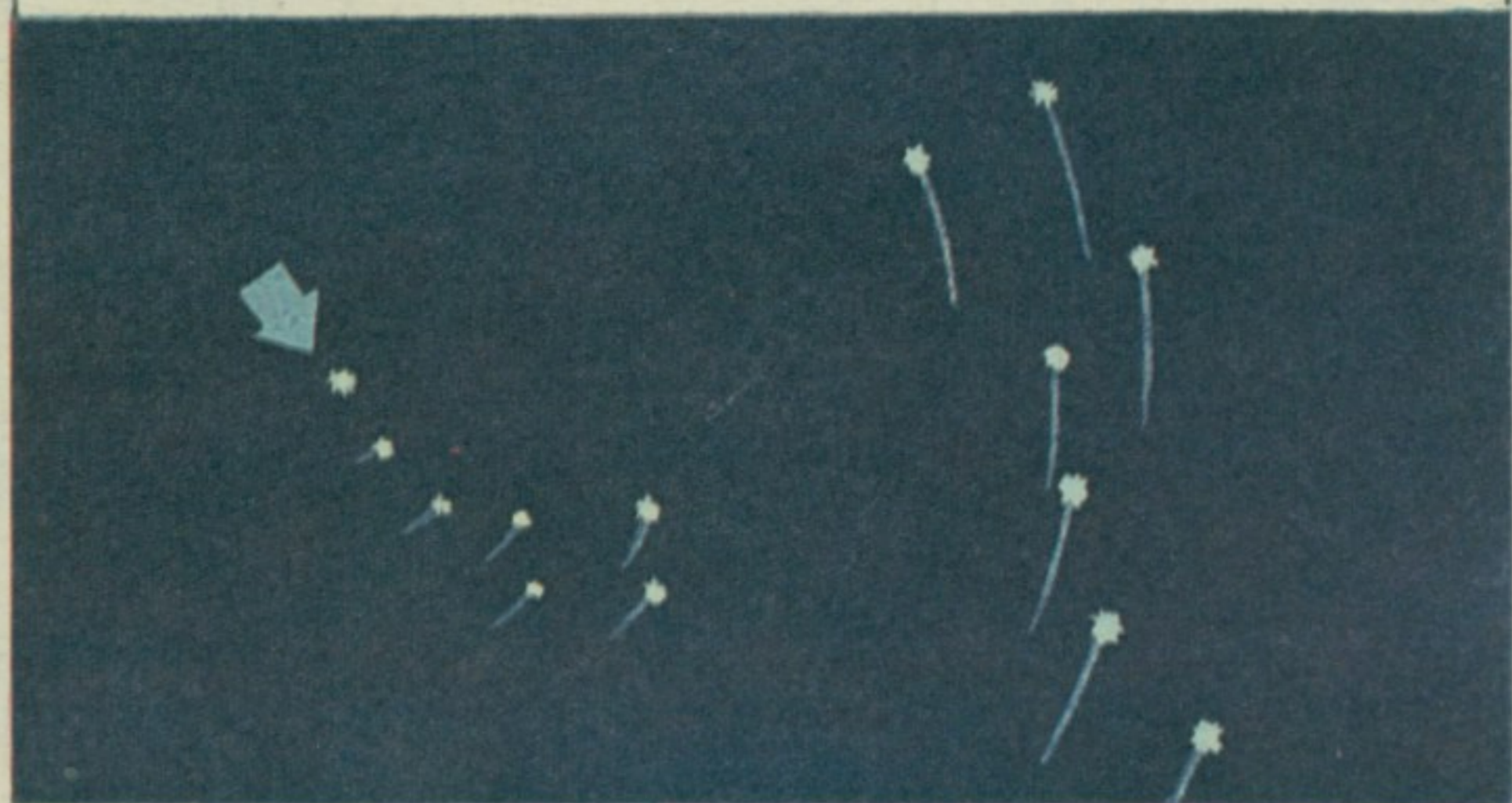
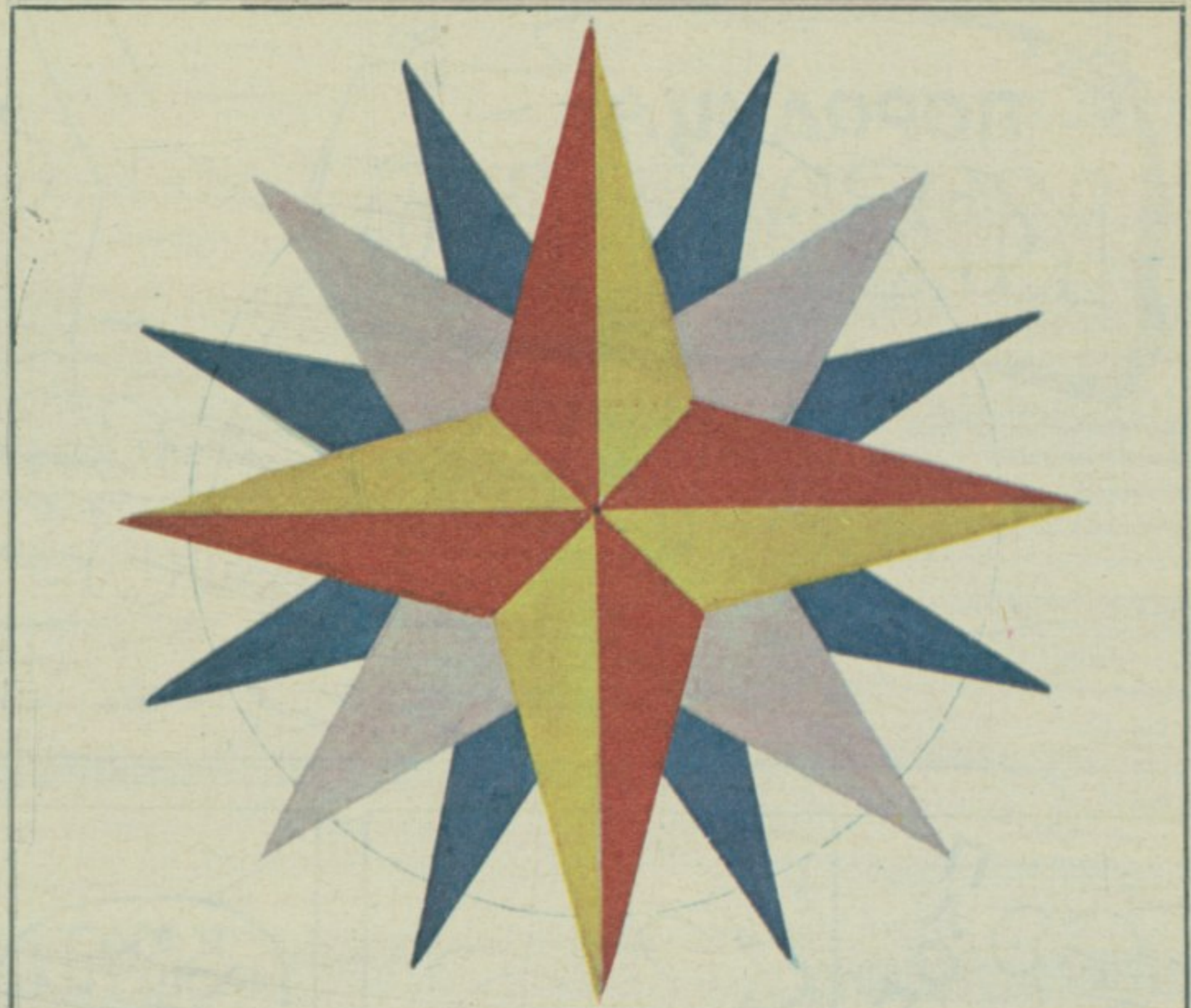

ОРИЈЕНТИШИ СЕ!

1 **ОРИЈЕНТИСАТИ СЕ** — Залутали сте у граду и не можете да нађете пут. Ако вам нико не помогне, ви ћете се сетити неке куће поред које сте прошли, споменика, радње, и тако се вратити. Али, замислите да се нађете у пустињи где нема ничег сем песка или на отвореном мору где су вам небо и таласи једино друштво! А морепловци и путници били су некад баш у таквом положају. Помоћ су нашли на небу. Приметивши да се Сунце рађа увек на истој страни хоризонта, они су ту страну назвали **оријент** (исток) од латинског *origo* — рађати се. Отуда **оријентисати се**, управљати се према Сунцу.

2 **СТРАНЕ СВЕТА** — Исток по коме су се први морепловци оријентисали није био довољан. Да би се тачно одредио положај било ког места, људи су се договорили да утврде 4 основне стране света. Те стране назване су **исток, запад, север и југ**. Ако је познат исток, остале није тешко одредити. Једна песмица каже: „Напред ти је север, југ ти леђа гледа, с десне стране Сунце с' рађа а са леве седа.“ Према томе, кад утврдите с које стране се рађа Сунце, остало је лако. Ноћу, међутим, пронађите најсјајнију звезду, Даницу, која је на северу, и опет поступите према песмици.

3 **КОМПАС** — Постоји више начина да се бар приближно одреди положај севера. У шуми је довољно пажљиво посматрати стабла и она страна на којој је кора тамна и обрасла маховином сигурно показује север. За прецизно одређивање севера служи справа која се зове компас а заснива се на особини магнетске игле да се увек, услед привлачне силе северног магнетског пола, окреће према северу. Сматра се да су компас први употребили Кинези а донели га у Европу Италијани око XII века. Има више врста компаса.

4 **НАПРАВИ КОМПАС** — У центар котура дебљине 1 см забоди прибадачу а са стране тањи ексер. Танку плетаћу иглу намагнетиши трљајући једну њену половину увек у истом правцу о пол магнета. Иглу провучи кроз рупу направљену ексером, мало је повиј и све учврсти на грди. боце да буде у равнотежи. Намагнетисани врх показиваће север. И помоћу сата могу се одредити стране света: малу казаљку окрени према Сунцу, у мислима повучи линију од центра до 12 и замишљена симетрала, половина тог угла показиваће југ.

КОМПАС КОЈИМ СУ СЕ СЛУЖИЛИ ВИКИНЗИ

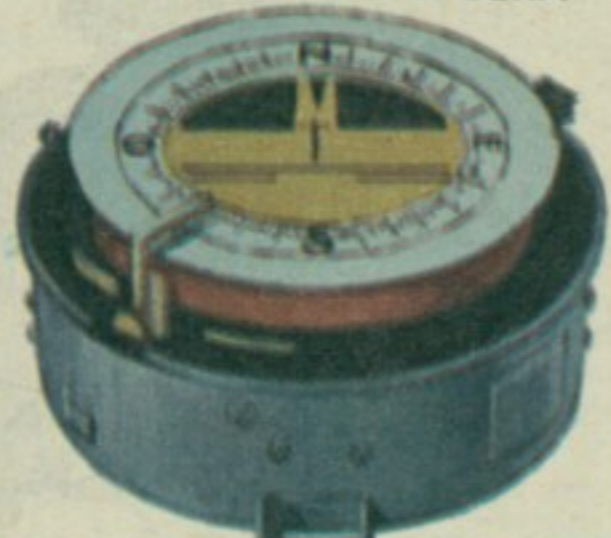

КОМПАС ИЗ XIII ВЕКА

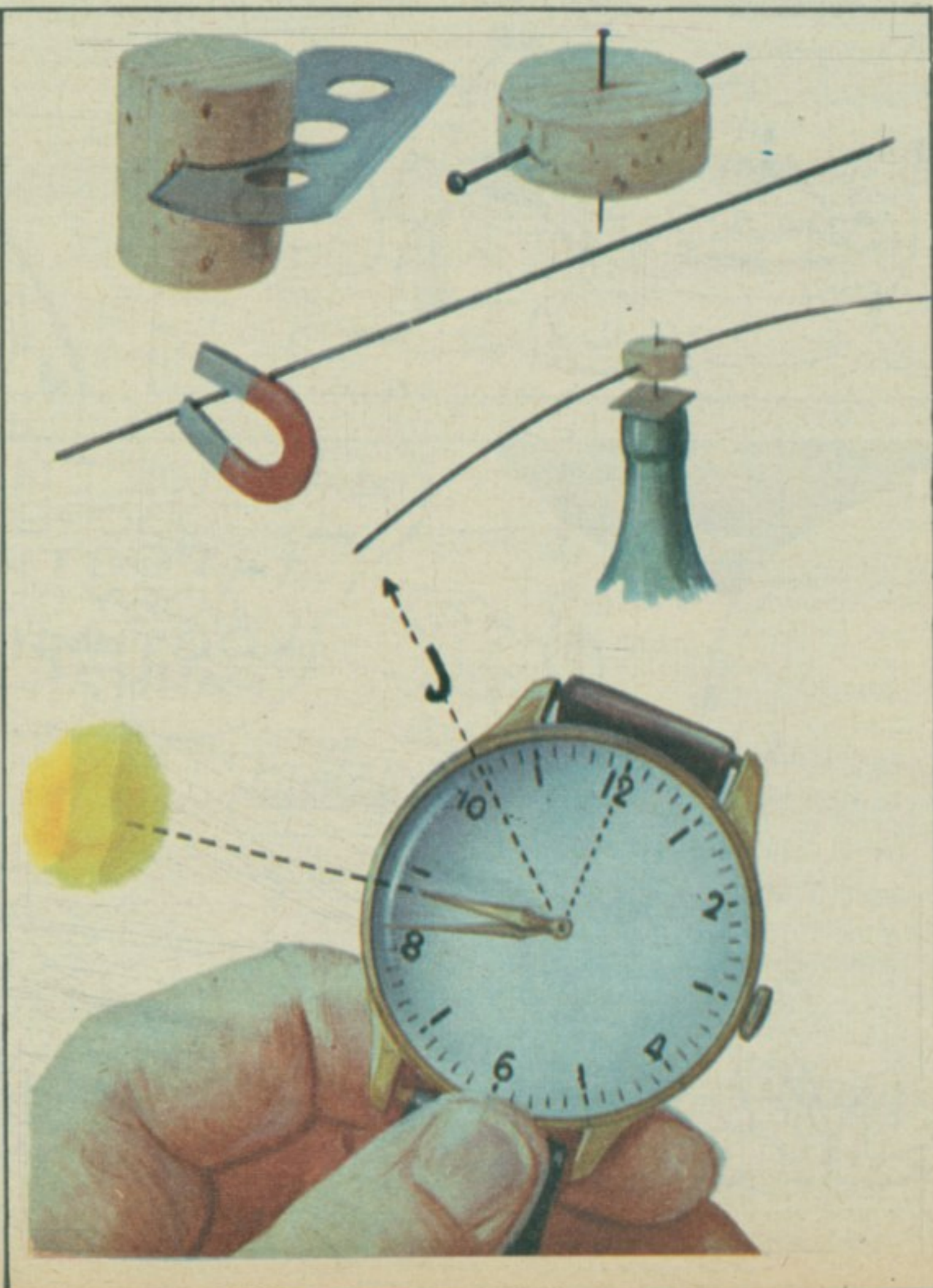
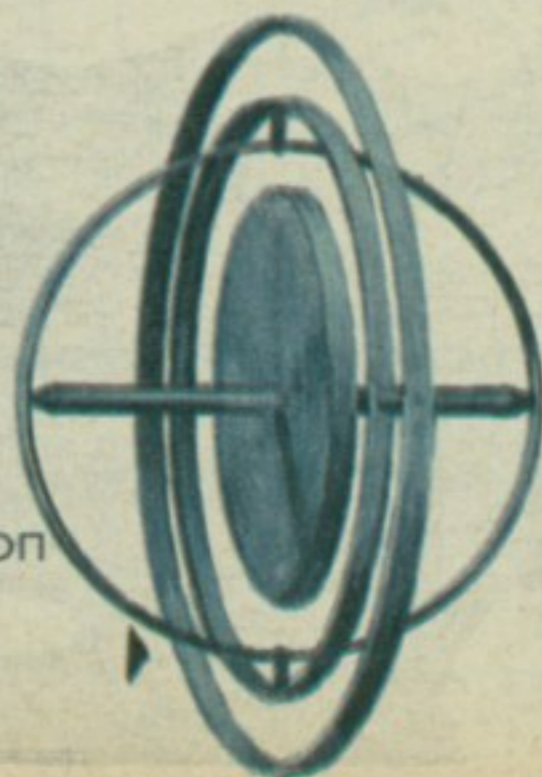
СТАЛАК БРОДСКОГ КОМПАСА

КОМПАС — ЖИРОСКОП

АВИОНСКИ КОМПАС

ТЕДИ ТЕД СМРТ СТАРОГ ПЕКОСА

ГРАЂАНИ ТОМЕСТОНА ЗАНЕМЕЛИ СУ ОД УЖАСА КАДА ЈЕ КАУБОЈ ТЕДИ ТЕД УЈАХАО У ГРАД ВОДЕКИ ЗА СОБОМ КОЊА ПРЕКО СИДЖЕГ ЈЕ СЕДЛА БИЛО ПРЕБАЧЕНО БЕЖИВОТНО ТЕЛО...

ГДЕ СИ НАШАО ПЕКОСА, ТЕДИ?

КО ЈЕ ТО УЧИНИО? КО?

СИРОТИ СТАРИ ПЕКОС! ДА' ТО СЕ МОГЛО О КИВАТИ!

ДОКТОР ХОЛВЕЈС, ЛАКО СЕ ТЕТУРАЈУКИ, КРЕНУО ЈЕ ПРЕМА ТЕДУ...

НЕ ТРЕБА, ДОКТОРЕ! СТАРОМ ПЕКОСУ ТВОЈЕ УСЛУГЕ ВИШЕ НЕЋЕ БИТИ ПОТРЕБНЕ!

ОДБИЈАЈУКИ ПОМОК ОСТАЛИХ ТЕДИ ТЕД ЈЕ УНЕО ТЕЛО СВОГ СТАРОГ ПРИЈАТЕЉА У ШЕРИФОВУ КАНЦЕЛАРИЈУ...

ОБАВЕСТИТЕ "ВЕЛИКОГ ЏОНА" ДА ПЕКОСА ТРЕБА САХРАНИТИ!

ТЕДИ ЈЕ ЗАТВОРИО ВРТА КАНЦЕЛАРИЈЕ ИЗ КОЈЕ ЈЕ СТАРИ ШЕРИ ПЕКОС ТОЛИКО ДУГО ДИО РАЧУНА О ПОШТОВ

НАШАО САМ ГА НА ДВЕ МИЉЕ ОД ГРАДА! МЕТАК МУ ЈЕ ПРОБИО ГРУДИ!

...ЗА ПОСЛЕДЊИХ 7 ДАНА ДВА ПУТА ЈЕ НЕКО ПОКУШАО ДА ГА УБИЈЕ! КО БИ ТО МОГАО БИТИ, ТЕДИ?

НЕ ЗНАМ! ВЕЋ ДВА МЕСЕЦА НИСАМ КРОЧИО У ТОМЕСТОН!

ИМАМ ТОЛИКО УТИЦА-
ЈА ДА НАГОВОРИМ ОП-
ШТИНСКЕ ОЦЕ ДА НА-
ШЕГ БАДА ПОСТАВЕ
ЗА ШЕРИФА! БАД
КАО ШЕРИФ...
И НИКО НАМ
ВИШЕ НЕКЕ
СМЕТАТИ...
КАО ОНАЈ
ПЕКОС!

ДА ИСТРАГА О
ПЕКОСОВОЈ СМРТИ
ЈОШ
НИЈЕ
ЗАВР-
ШЕ-
НА!

МА ТО НИЈЕ
ВАЖНО, БАДЕ...
ПОШТО БЕШ ТИ,
КАО НОВИ ШЕ-
РИФ ВОДИТИ
ИСТРАГУ!

МАЛО КАСНИЈЕ ГРАДСКИ
ОЦИ СУ СЕ САКУПИЛИ...

СМРТ НА-
ШЕГ ХРАБРОГ
ПЕКОСА НЕ
СМЕ ОСТАТИ НЕ-
КАЖЊЕНА!
ЗАТО ПРЕДЛА-
ЖЕМ БАДА САН-
ДЕРСА ЗА НО-
ВОГ ШЕРИФА...

ГОСПО-
ДО, ИМАТЕ
ЛИ НЕКИ ДРУ-
ГИ ПРЕДЛОГ?
НЕМАТЕ? УС-
ВАЈА СЕ ПРЕД-
ЛОГ АРНОЛДА
ЛУИСА! БАД САН-
ДЕРС ЋЕ ОДМАХ
ПРЕУЗЕТИ ДУЖНОСТ...

ХМ... А ДА ЛИ
ЋЕ ОН ПРИХВАТИ-
ТИ ТУ ТЕШКУ И
ОПАСНУ ДУЖ-
НОСТ?

ПОВЕ-
РИТЕ ТО МЕ-
НИ... ЈА ЋУ
ГА ВЕК НАГО-
ВОРИТИ!

ОДМАХ ЗАТИМ, АРНОЛД ЛУИС,
СОПСТВЕНИК НАЗВЕКЕ КОЦКАР-
НИЦЕ У ГРАДУ, ПОТРАЖИО ЈЕ
СВОЈЕ САУЧЕШНИКЕ...

АХА ХАХА

ЕТО... ГО-
ТОВО
ЈЕ!
ЕВО
ШЕ-
РИФ-
СКЕ
ЗВЕ-
ЗДЕ,
БА-
ДЕ!

ТЕДИ ТЕА ЈЕ
УГОРНО ЗАХТЕВАО
ДА САМ БДИ КРАЈ
МРТВОГ ПРИДА-
ТЕЉА

ОДЛА-
ЗИ, ДОК-
ТОРЕ! ПОЗ-
НАЈЕМ ТЕ...
РАЖАЛОСТИ-
БЕШ СЕ... А
ПОСЛЕ БЕШ
ОТИКИ ДА
ТУГУ УТО-
ПИШ У
ПИКУ!

АЛИ, НИЈЕ МОГАО ДА СПРЕЧИ УЛАЗАК
НОВОГ ШЕРИФА...

ЗНАЧИ,
ТИ СИ НАШАО
МРТВОГ ПЕКО-
СА? А ШТА СИ
ТИ ТРАЖИО У ОКО-
ЛИНИ ГРАДА?

У ГЛАСУ НОВОГ ШЕРИФА БИЛО ЈЕ ПРЕТЊЕ...

ЈА ДОЛАЗИМ У ТОМБСТОН С ВРЕМЕНА НА ВРЕМЕ! А ПЕКОСА САМ НАШАО СЛУЧАЈНО...

СЛУЧАЈНО? ГДЕ... ГДЕ...

ТЕДИ ТЕД ЈЕ СКОЧИО...

НЕ СУМЊАШ, ВАЉДА, У МЕНЕ?!

НИ У КОГА ЈА НЕ СУМЊАМ, КАУБОЈУ! ДЛИ МОЈ ЗАДАТАК ЈЕ ДА ВОДИМ ИСТРАГУ!

...ТО ЈЕ ГЛУПО! ПЕКОС ЈЕ БИО МОЈ НАЈБОЉИ ПРИЈАТЕЉ! НЕ ДОЗВОЉАВАМ ДА ИКО ПОСУМЊА У ТО ПРИЈАТЕЉСТВО!

ДЕ, ДЕ... КАУБОЈУ! НЕ ЉУТИ СЕ!

СТАЛО МИ ЈЕ ДА РАСВЕТИМ ТАЈ ЗЛОЧИН!

ТО НИКО НЕ МОЖЕ ВИШЕ ДА ЖЕЛИ ОД МЕНЕ! АКО БИХ МОГАО ДА ПОМОГНЕМ...

ШТА СИ ПРИМЕТИО ТАМО ГДЕ СИ ГА НАШАО? ЗАР НИСИ ПРИМЕТИО НИКАКАВ ТРАГ?

НА ЖАЛОСТ... НЕ!

...ЛЕЖАО ЈЕ НА ТРИДЕСЕТАК МЕТАРА ОД СВОГ КОЊА! ДУБАО ЈЕ ТОЛИКО ЈАК ВЕТАР ДА СУ СЈАК И ТРАГОВИ НЕГОВОГ КОЊА ИЗБРИСАНИ...

ХМ...ТО ЗНАЧИ ДА КРИВЦА МОЖДА НЕЋЕМО НИ ОТКРИТИ!

БАД САНДЕРС УСПЕО ЈЕ ДА САКРИЈЕ ОСМЕХ ЗАДОВОЉСТВА...

МАЛО КАСНИЈЕ ОБАВЕСТИО ЈЕ АРНОЛДА ДА ЛУИСА... ХА! ХА!

ТАЈ ВЕТАР НАМ ЈЕ УЧИНИО ВЕЛИКУ УСЛУГУ ГАЗДА! НАШИ СУГРАЂАНИ ЋЕ ПОВЕРОВАТИ ДА ЊИХОВ НОВИ ШЕРИФ НИЈЕ МОГАО ДА ОТКРИЈЕ УБИЦУ!

ЈА САМ ЈУТРОС ПРОКЛИЊАО ТАЈ ВЕТАР! САД ГА БЛАГОСИЉАМ! ХА! ХА! ХА!

НЕ КЕЗИ СЕ ТАКО ГЛУПО, ТИМЕ! ВРЕМЕ ЈЕ ДА КРЕНЕМО НА ПОГРЕБ!

ПРЕД ШЕРИФОВОМ КАНЦЕЛАРИЈОМ БЕХ СЕ СКУПИО НАРОД. И МРТВАЧКА КОЛА БИЛА СУ ТУ...

ДОКТОР ЈЕ УТАПАО БОЛ У АЛКОХОЛУ...

ТЕДИ ЈЕ ВОЛЕО ПЕКосА КАО ОЦА... РАЗУМЕМ ЗАШТО ЈЕ ХТЕО ДА ОСТАНЕ САМ

ДОСТА, ДОКТОРЕ! АКО НАСТАВИШ, ОСТАВЕШ САМ У ЧИТАВОМ ГРАДУ! ЈА ЗАТВАРАМ САЛУН... ИДЕМ НА ПОГРЕБ!

БАДОВ ГЛАС ОДЈЕКНУО ЈЕ УЛИЦОМ...

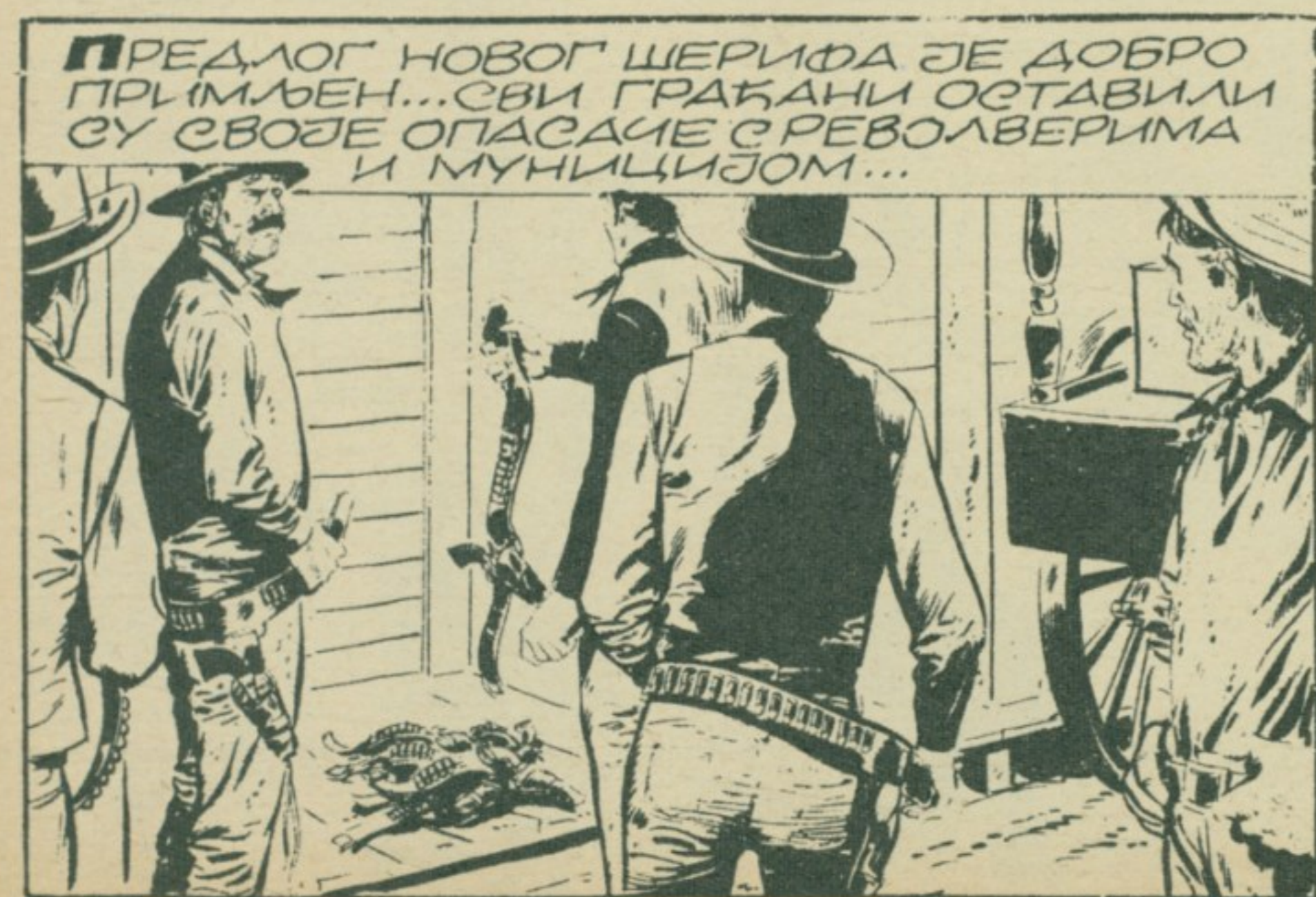
ОТПРАТИКЕМО ПЕКосА ДО ПОСЛЕДЊЕ КУКЕ! ДА БИСМО МУ ОДАЛИ ПОСЛЕДЊУ ПОЧАСТ...

...МОЛИМ ВАС ДА ОРУЖЈЕ ОСТАВИТЕ У ГРАДУ!

БАД ЈЕ ПОЛУДЕО, ГАЗДА! КАКВА ЈЕ ТО ГЛУПА ИДЕЈА?!

НИЈЕ ГЛУПА, ТИМЕ! ОВИМ ПРЕДЛОГОМ ОСВОЈИЋЕ СИМПАТИЈЕ СВИХ ОВИХ ИДИОТА!!

ПРЕДЛОГ НОВОГ ШЕРИФА ЈЕ ДОБРО ПРИМЉЕН... СВИ ГРАЂАНИ ОСТАВИЛИ СУ СВОЈЕ ОПАСАЧЕ С РЕВОЛВЕРИМА И МУНИЦИЈОМ...

ТЕДИ ЈЕ УЧИНИО КАО И СВИ ОСТАЛИ...

ОДЛИЧНО, КАУБОЈУ! МОЖЕШ УЗЕТИ СВОЈ КОЛТ ПОСЛЕ ПОГРЕБА!

НЕ СВИЏА МИ
СЕ ОВО, ГАЗДА!
НИКАД СЕ НЕ
ЗНА...

СВАКА-
КО! АЛИ
ТИ УИ-
НИ КАО
ЈА, ТИ-
МЕ!

И СПРОВОД ЈЕ КРЕНУО
УЛИЦАМА ТОМБСТОНА
ПРЕМА БРАУ НА КОЈЕМ
СЕ НАЛАЗИЛО ГРОБЉЕ...

ЗА ТО ВРЕМЕ БРОНКСИ И САНЧО,
ПРИЈАТЕЉИ ТЕДИ ТЕДА, ГАЛО,
ПИРАЛИ СУ ДА БИ СТИГЛИ
ПОГРЕБ...

ЕНО,
ТЕДА...
ОДМАХ
ИЗА КОВ-
ЦЕГА!

(А ТИ СИ ЗА-
ДРЖАО ОРУ-
ЖЈЕ ШЕРИ-
ФЕ?)

ПА... ЈА САМ НЕШ-
ТО ДРУГО! ЈА ОВДЕ
ПРЕДСТАВЉАМ ЗА-
КОН, КАУБОЈУ!

ТЕДИ СЕ ИЗДОВОЈИО КАД ЈЕ ВИДЕО
СВОЈЕ ПРИЈАТЕЉЕ...

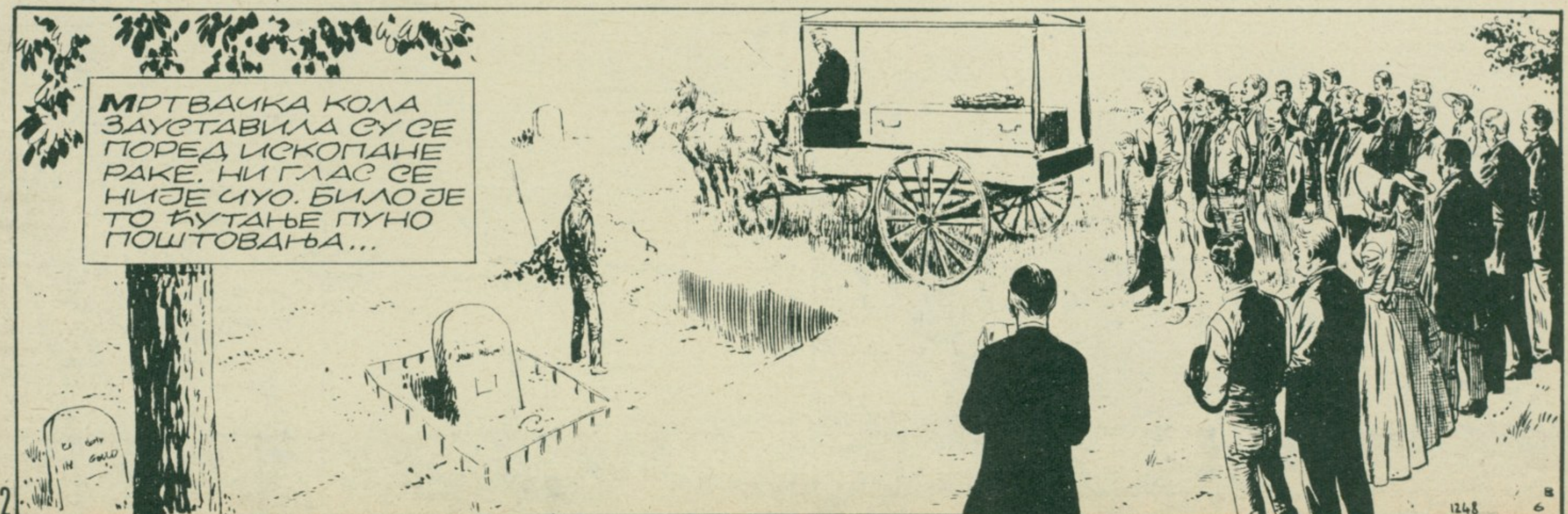
ДА,
СТРА-
ШНО!

СИЛИ СМО ЗА ПЕ-
КОЗОВУ СМРТ, ТЕДИ!
СТРАШНО!

СПРОВОД ЈЕ СТИГАО НА ГРО-
БЉЕ ПУНО СПОМЕНИКА СА
СУДНИМ НАТПИСИМА...

ОВДЕ
ЛЕЖИ
БИЛ ТАУН
КОЈИ ЈЕ
БОЉЕ
БАРТАО
ГИТАРОМ
НО
РЕВОЛВЕРОМ

МРТВАЧКА КОЛА
ЗАУСТАВИЛА СУ СЕ
ПОРЕД ИСКОПАНЕ
РАКЕ. НИ ГЛАС СЕ
НИЈЕ ЧУО. БИЛО ЈЕ
ТО КУТАЊЕ ПУНО
ПОШТОВАЊА...

КОВЧЕГ ЈЕ СПУШТЕН У РАКУ...

ПОЗИВАМ ВАС ДА ОДАМО ПОСЛЕДЊУ ПОШТУ НАШЕМ ДРАГОМ ПОЖРТВОВАНОМ...

И АРНОЛД ЛУИС, ДА БИ ОСТАЛИМА ДАО ПРИМЕР, ПРВИ СЕ НАГНУО НАД РАКУ...

ПОЧИВАЈ У МИРУ, ПЕКОСЕ! НАШ ГРАД ТЕ НЕЋЕ ЗАБОРАВИТИ!

ЈЕДАН ПО ЈЕДАН ЧОВЕК ПРИЛАЗИО ЈЕ РАЦИ... ДОКТОР КОЈИ ЈЕДВА ДРЖАО НА НОГАМА, БРОНКОВИ ЈЕДВА ЗАДРЖАВАЈУЋИ СУЗЕ...

...СВАКО ЈЕ С ПОШТОВАЊЕМ ЗАСТАО. БАД ЈЕ ЖЕЛЕО ДА НАПРАВИ УТИСАК...

ОБЕКАВАМ ТИ ДА БУ НАБИ ТВОГ УБИЦУ ПЕКОСЕ

А КАД ЈЕ ТИМ ПРИШАО ГРОБУ, ТЕДИ ЈЕ ИЗНЕНАДА УЗВИКНУО...

ЕВО ПЕКОСОВОГ УБИЦЕ!

ТИМ ЈЕ, ЗАПРЕПАШКЕН, ЗАСТАО ЗА ТРЕНУТАК СА ШЕШИРОМ У РУЦИ...

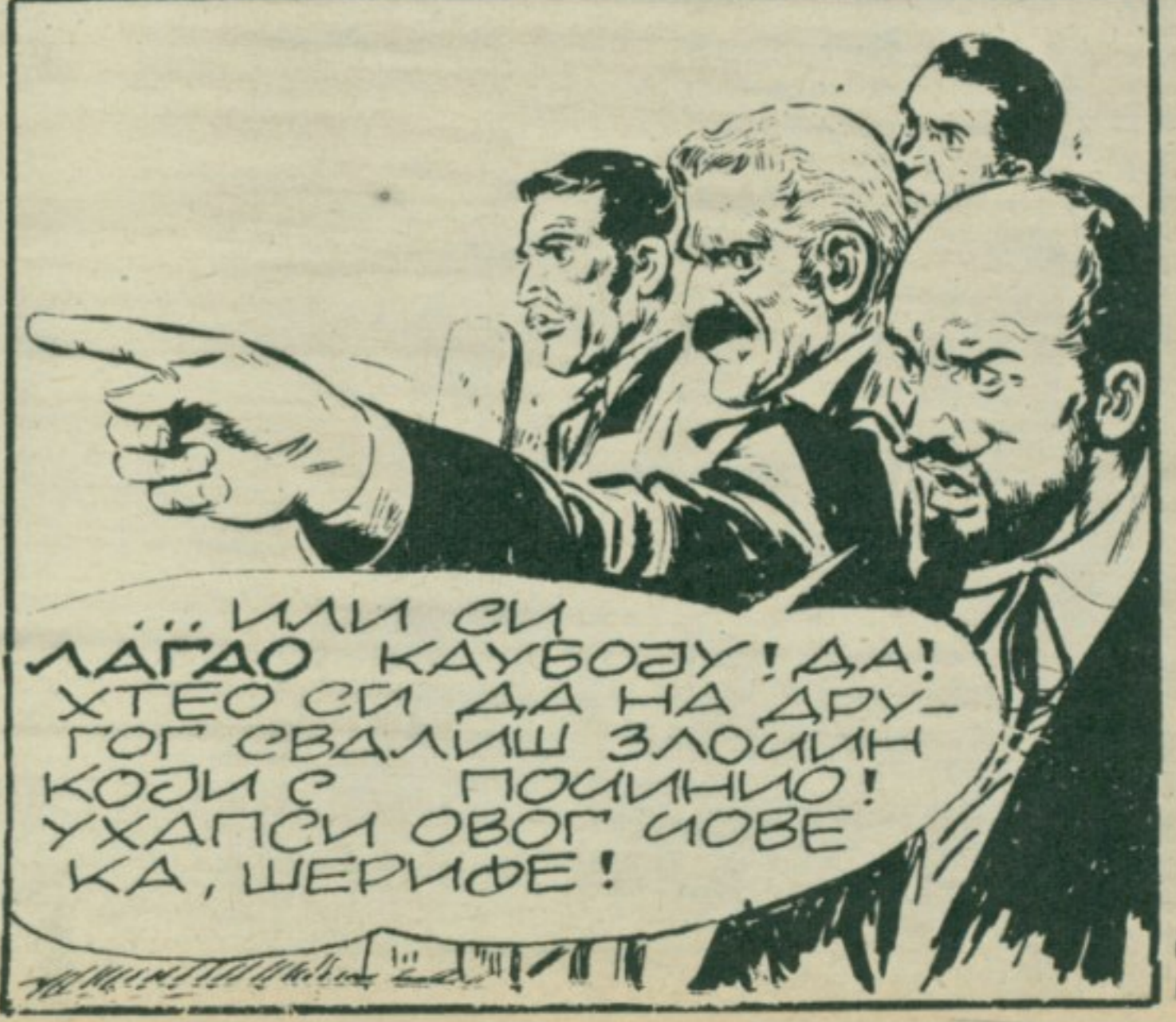
ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ПУЦАО НА ПЕКОСА БИО ЈЕ БЕЛЛАВИ!

ТА ОПТУЖБА ЈЕ БЕСМИСЛЕНА, КАУБОЈУ!

АРНОЛД ЛУИС ПРИСКОЧИО ЈЕ СВОМ РЕВОЛВЕРУ...

КАКО ЗНАШ ДА ЈЕ УБИЦА БЕЛЛАВ... КАД НИСИ БИО ПРИСУТАН КАД ЈЕ ПЕКОС УБИЈЕ! ИЛИ...

...ИЛИ СИ ЛАГАО КАУБОЈУ! ДА! ХТЕО СИ ДА НА ДРУГОГ СВАЛИШ ЗЛОЧИН КОЈИ С ПОЧИНИО! УХАПСИ ОВОГ ЧОВЕКА, ШЕРИФЕ!

ТРИ ЗЛОЧИНЦА КРЕНУЛА СУ ПРЕМА ГРОБУ

ТЕДИ СЕ ПОДИГАО С ВИНЧЕСТЕРКОМ У РУКАМА...

АРНОЛД ЛУИС СЕ ПОГНУО, АЛИ ПРЕКАСНО. ТЕДИ ЈЕ И ПО ТРЕЋИ ПУТ ОПАЛИО ИЗ СВОГ КАРАБИНА...

ИЗЛАЗИ ИЗ ТЕ РУПЕ, ПЕКОСЕ! ТО БАШ НИЈЕ ВЕСЕЛО МЕСТО...

ЛУИС ЈЕ ВЕК ПОМУКЕНИХ ОЧИЈУ ГЛЕДАО КАКО СЕ ИЗ ГРОБА ДИЖЕ СТАРИ ШЕРИФ КОГА ЈЕ ОН ОСУДИО НА СМРТ...

ПОШАО ЈЕ ПРЕМА СВОМ РЕВОЛВЕРУ АЛИ ЈЕ ПОСРНУО И СРУЧИО СЕ У ГРОБ...

ЧУДАН ОБРТ, ЗАР НЕ? АРНОЛД ЛУИС БИМЕ СДХРАЊЕН У ГРОБУ КОЈИ ЈЕ МЕНИ ИСКОПАО!

КАД МЕ ЈЕ ТЕДИ НАШАО БИО САМ САМО ЛАКШЕ РАЊЕН ЈЕР ЈЕ ВЕТАР СКРЕНУО МЕТАК ТИМА БРУКА...

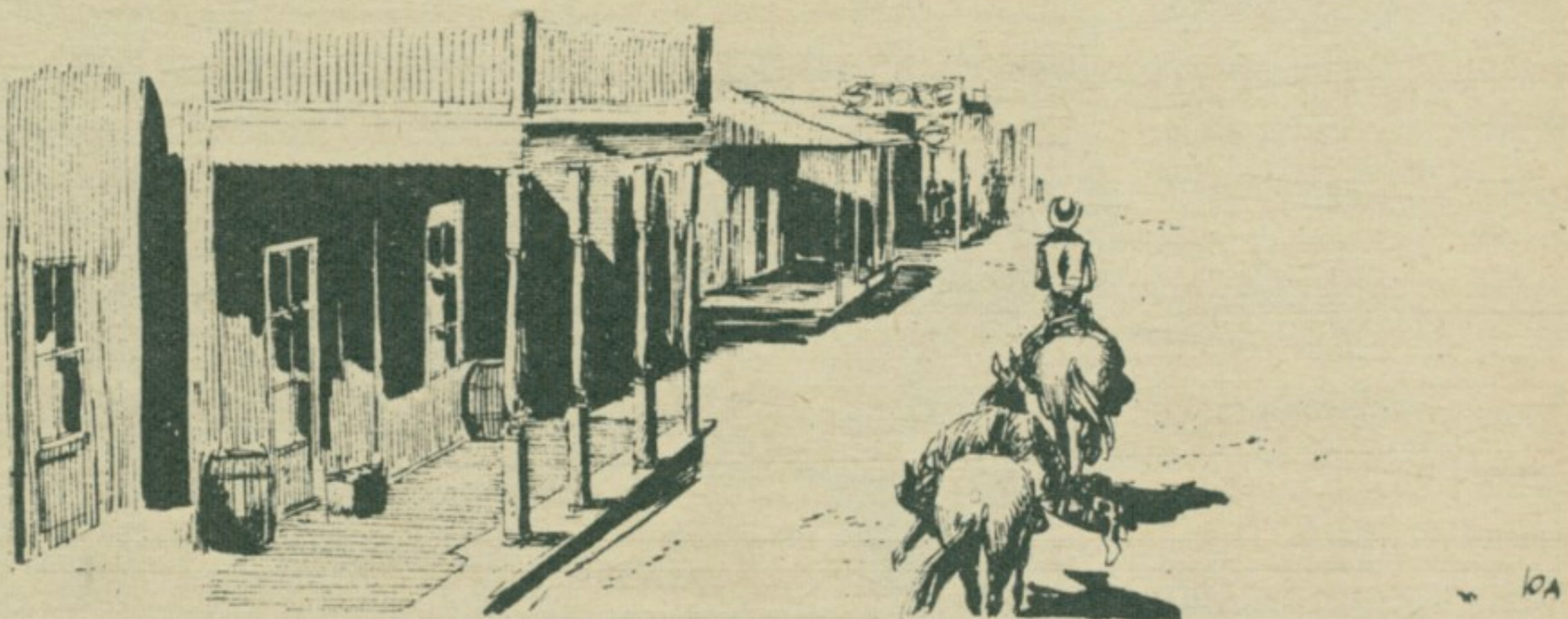
...ПРЕ НО ШТО САМ СЕ ОНЕСВЕСТИО ИМАО САМ ЈОШ ВРЕМЕНА ДА ВИДИМ ДА ЈЕ УБИЦА БЕЛАВ... ЈЕР МУ ЈЕ ВЕТАР ОДНЕО ШЕШИР...

ПОТПУНИХ БЕЛАВАЦА НЕМА ТАКО МНОГО И ЛАКО БИСМО ГА ОТКРИЛИ! АЛИ, ТЕДИ ЈЕ ХТЕО ДА ДА ЗНА ПО СИЈОЗ ЈЕ НАРЕДБИ БЕЛАВАЦ ПУЦАО!

...ДОГОВОРИЛИ СМО ДА ОН ОБЈАВИ ДА САМ УБИЈЕН. ПРЕТПОСТАВИЛИ СМО ДА ЂЕ СЕ ЗЛОЧИНИЦИ ТАДА ЛАКШЕ ОТКРИТИ. БРЗИНА КОЈОМ ЈЕ АРНОЛД ЛУИС НАТУРИО СВОЈ ЧОВЕКА ВЕК НАМ ЈЕ БИЛА ПУТОКАЗ...

А ПОНАШАЊЕ НА ГРОБЉУ ПОТПУНО ГА ЈЕ ОТКРИЛО! ЛУИС ЈЕ ХТЕО ДА МЕ СЕ ОТРЕСЕ ДА БИ СЛОБОДНО МОГАО ДА ВРШЉА ПО ТОМБ-СТО-НУ!

ШТА ЈЕ, ПЕКО-СЕ?

ОПЕТ РЕУМАТИЗМ?

РЕУМАТИЗАМ! ВОЛЕО БИХ ТЕБЕ ДА ВИДИМ САМО ЈЕДАН САТ У МРТВАКОМ САНДУКУ... С ВИНЧЕСТЕРКОМ КОЈА ЖУЊА РЕБРА!

ХА! ХА! САД МИ ЈЕ ЈАСНО ЗАШТО МЕ ЈЕ ТЕДИ ОТЕРАО ОД "МРТВАЦА"!

ПА ДА! ТИ БИ ОДМАХ ВИДЕО

ДА ПЕКОС НИЈЕ МРТВ И НЕ БИ МОГАО ДА ПРИКРИЈЕШ РАДОСТ...

У ПРАВУ СИ, ТЕДИ! АЛИ МЕ ЗАТО САД НЕБЕ НИШТА ЗАДРЖАТИ ДА ПРОСЛАВИМ ПЕКОВО УСКРСНУКЕ! ДАНАС СЕ САЛУН НЕБЕ ПРАЗНИТИ...

НИКАД ВЕСЕЛИЈА ГОМИЛА НИЈЕ ПРАТИЛА ЈЕДНА МРТВАЧКА КОЛА...

Крсиј

КЛОПКА ЗА ЗАПАТУ

Април 1919. Већ 9 година Мексико је у пламену револуције. Диктатор Порфирио Дијаз је свргнут, револуција је прогутала своје најбоље синове. Мадеро је мртав, Панчо Виља потучен. У борби је још само сељачки генерал Емилиано Запата. Влада Бенестијана Карансе ученица је његову главу на 100.000 пезоса.

Једне априлске ноћи човек по имену Рамон Переира јаше дуж границе државе Морелос коју држе запатине трупе...

НИГДЕ ЖИВЕ ДУШЕ АЛИ РАМОН ПЕРЕИРА ЗНА ДА ГА ПОСМАТРАЈУ ХИЉАДЕ ОЧИЈУ.

ЗАПАТА! ЗАПАТА! ЈА САМ ПРИЈАТЕЉ! НЕ ПУЦАЈ!

ОДГОВАРА МУ САМО ОДЈЕК...

ЗАПАТА! ЈА САМ ПРИЈАТЕЉ! НЕ ПУЦАЈ!

ИЗНЕНАДА...

ДОБРО, ПРИЈАТЕЉУ... ЧУЛИ СМО ТЕ... РУКЕ У ВИО... МАНОЈО, РАЗОРУЈАЈ ГА!

КО СИ И ШТА ОВДЕ ТРАЖИШ? НОСИМ ВАЖНУ ПОРУКУ ГЕНЕРАЛУ ЗАПАТИ ОД КАПЕТАНА ХАУРТЕГИЈА...

ЈАЖЕШ, ПСЕТО! ТИ НИСИ МОГАО ДА ВИДИШ ХАУРТЕГИЈА...

ОХ, НЕ!

КАПЕТАН ЈЕ УХАПШЕН И НАЈАЗИ СЕ У ЗАТВОРУ У ПУЕБЛИ... АКО ГА ВЛАСТИ ВЕЋ НИСУ ПОГУБИЛЕ!

НЕ! НИСУ ГА ПОГУБИЛИ! ВИДЕО САМ ГА ПРЕ ДВА ДАНА... ЧЕКАЈТЕ!

ИМАМ ПИСМО ПИСАНО ЊЕГОВОМ РУКОМ, ВАЖНУ ПОРУКУ ЗА ЗАПАТУ... МОЛИМ ВАС, АМИГОС, ВОДИТЕ МЕ ГЕНЕРАЛУ

ШТА ВЕЈИШ, МАНОЈО?

ПА, МОЖДА ЈЕ И ИСТИНА... БОЉЕ ДА ГА ПУСТИМО ГЕНЕРАЛУ... АКО ЈЕ ШПИЈУНЛАКО ЂЕМО ГА ЛИКВИДИРАТИ КЛАСИЈЕ!

ОН ЈЕ КРИШОМ ПРИ-
ШАО КАПЕТАНУ ХУАРТЕГИ-
ЈУ У ЗАТВОРУ И РЕКАО МУ ДА
ЈЕ СПРЕМАН ДА НАМ СЕ ПРИК-
ЈЉУЧИ... КАПЕТАН ПИШЕ ДА
МУ СЕ УЧИННО ИСКРЕН...

И ТИ МУ
ВЕРУЈЕШ?

НЕ ЗНАМ. АЈИ 800 ЈЉУДИ ВИШЕ
БИЈО БИ НАМ ОД ВЕЛИКЕ КОРИСТИ...

АЈИ,
ЕМИЈИЈА-
НО, ГУАХАР-
ДО ЈЕ СУ-
МАНУТА
ПИЈАНИЦА!
ЗАТО
ГА И
ЗОВУ
ПРЕД
СУД!

И ТИ СИ ПИЈАНИЦА,
ЕУФЕМИЈО. УВЕК ТИ
ЈЕ У РУКАМА БОЦА
ТЕКИЈЕ...

КАКВЕ ТО ИМА ВЕ-
ЗЕ ДО ЂАВОЛА! ЈА СА-
МО ПУЦНЕМ С ВРЕМЕ!
НА ВРЕМЕ! ЈА САМ
ТВОЈ БРАТ, ЕМИЈИЈАНО!

НИ САМ ЖЕЈЛЕО ДА
ТЕ УВРЕДИМ. ДА ПО-
РУКА НИЈЕ ОД ХУАР-
ТЕГИЈА НЕ БИХ ЈЕ
НИ УЗИМАО У ОБ-
ЗИР...

ХУАРТЕГИЈУ ВЕРУЈЕМ А ОН
ПИШЕ ДА ГУАХАРДОВИ
ВОЈНИЦИ ОБОЖАВА-
ЈУ СВОГ ПУКОВ-
НИКА И ДА ЋЕ ГА
СВУДА ПРАТИТИ.
А ТО ЈЕ 800
ЈЉУДИ...

ТИ ВОЈНИЦИ НЕ
МОГУ ПРЕКО-
НОЋ ПОСТАТИ
РЕВОЛУЦИОНАРИ!

ДА, РЕВОЛУЦИЈА СЕ НОСИ
У СРЦУ... ОСТАВИ МЕ
САМОГ, ЕУФЕМИО.
ХОЋУ ОЗБИЉНО
ДА РАЗМИС-
ЛИМ...

...ПРЕ
НЕГО ШТО ДО-
НЕСЕМ ОДЛУКУ.

ТЕК ИДУЋЕГ ПОПОДНЕВА
ДАО ЈЕ ЕМИЈИЈАНО ЗАПАТА
ОДГОВОР РАМОНУ ПЕРБИРИ...

КОЈИ ОДМАХ НАПУШТА
ТЕРИТОРИЈУ РЕВО-
ЛУЦИОНАРА. НОЋ И ДАН
ЈАХАЊА ДЕЛЕГА ОД
МАТАМОРОЗА, ПРАДА У
КОМЕ ЈЕ ГУАХАРДОВ
ГАРНИЗОН.

СЛЕДЕЋЕ ВЕЧЕРИ РАМОН ПЕРБИРА СТИЖЕ
КОД ПУКОВНИКА ГУАХАРДА...

ПЕРБИРА,
НАЈЗАД!
ЈЕСИ ЈЛИ
ДОНЕО ОД-
ГОВОР?

ДА, ПУКОВНИ-
ЧЕ... МОЖЕ-
МО ЈЛИ ДА РАЗ-
ГОВАРАМО У ЧЕ-
ТИРИ ОКА?

"У ТУЖНУ
НОЋ ДОК
БЛЕДИ МЕ-
СЕЦ, ОЈА..."

ПУКОВНИЧЕ, ОПРОСТИТЕ, АЛИ У ВАС НЕМАМ ПОВЕРЕЊА. ТРАЖИМ ДОКАЗ. ВЈЛАДИНЕ ТРУПЕ ЗАУЗЕЈТЕ СУ ХОНАКАТЕПЕК...

ОСВОЈИТЕ ГА ЗА НАС. ПОСЛЕ ТОГА ЋЕМО РАЗГОВАРАТИ. ЗАПАТА!

ПУКОВНИК ГУАХАРДО ЗЪУТИТО ПУЖВА ПИСМО...

ЗНАО САМ ДА МИ НЕЋЕ ВЕРОВАТИ АЛИ НИСАМ ПРЕТПОСТАВЉАО ДА ЋЕ ТРАЖИТИ ТАКАВ ДОКАЗ!

ТО МАЈО КОМПЛИКУЈЕ СТВАР!

ИПАК НЕ ТОЈЛИКО! ХОНАКАТЕПЕК ЈЕ ЗАУЗЕО МОЈ НЕКАДАШЊИ ОФИЦИР МАЈОР БРАВО... ТРЕ БА СЕ СЊИМ ДОГОВОРИТИ, ПЕРЕРИРА...

ШТА ТО ЗНАЧИ ДОГОВОРИТИ? ДА ЛАЖНО НАПАДНЕМО ПОЛЖАЈЕ? ДА ЈИ ЋЕ БРАВО ПРИСТАТИ ДА ПОМЕРИ СВОЈЕ ТРУПЕ?

МОРА ДА ПРИСТАНЕ! ИЗБЕЖИ ЋУ СУЋЕЊЕ САМО АКО УБИЈЕМ ЗАПАТУ! ТО ЈЕ ЈЕДИНА ШАНСА КОЈУ МИ ДАЈЕ КАРАНСА!

ОНДА БРЗО ПОЗОВИТЕ МАЈОРА БРАВА!

ПУКОВНИК ГУАХАРДО ЈЕ ОДМАХ ТЕЛЕФОНИРАО МАЈОРУ БРАВО, КОМАНДАНТУ ГАРНИЗОНА У ХОНАКАТЕПЕКУ, И ИЗНЕО МУ СВОЈ ПЛАН...

ШТА КАЖЕТЕ НА ОВО? ВАМА ЋЕ ПРИПАСТИ 30.000 ПЕЗОСА!

ДА СИМУЛИРАМО НАПАД? НИЈЕ РБАВА ИДЕЈА...

КОД МАЈОРА...

НЕЋЕ БИТИ ТЕШКО, МАЈОРЕ. САМО НЕКОЈЛИКО МРТВИХ... НАРЕДИЋЕТЕ ЗАТИМ ПОВЈАЧЕЊЕ А ПОСЛЕ ЋЕТЕ СЕ ВРАТИТИ.

ДОБРО, ПУКОВНИЧЕ, УБЕДИЛИ СТЕ МЕ.

ЈУРИШ! НАПРЕД!
ВИВА ЗАПАТА!

ДВЕ НОЋИ КАСНИЈЕ, УЗ УЗВИКЕ ВИВА ЗАПАТА* ВОЈНИЦИ ПУКОВНИКА ГУАХАРДА ИЗНЕНАДА НАПАДАЈУ ХОНАКАТЕПЕК. КОНЦИ ПРЕВАРЕ ОВЕ ВИШЕ СЕ ШИРЕ...

*ЖИВЕО ЗАПАТА

УПРКОС ДОГОВОРУ ИЗМЕЂУ ПУКОВНИКА ГУАХАРДА И МАЈОРА БРАВО, МНОГИ ВОЈНИЦИ СУ ИЗГИНУЛИ. ПУЦАЈО СЕ ВИШЕ ОД ЈЕДНОГ ЧАСА...

СВЕ ДОК МАЈОР БРАВО НИЈЕ ДАО ЗНАК ЗА ПОВЛАЧЕЊЕ.

НИКО И НЕ САЊА ДА ЈЕ БОРБУ ИЗБЕЖИЗА ПРАТИО ЕУФЕМИО ЗАПАТА...

ХМ... ГУАХАРДО, ЗНАЧИ, НИЈЕ ЛАГАО... ОСВОЈИО ЈЕ ХОНАКАТЕПЕК! ИДЕМ ДА ЈАВИМ ЕМИЛИЈАЊУ!

ХОНАКАТЕПЕЧКИ ГАРНИЗОН БРЗО НАПУШТА ПОЛОЖАЈЕ И ПОВЛАЧИ СЕ НА ОБЛИЖЊА БРДА...

УСПЕЛИ СМО! ЈОШ ДА МЕ НЕ МУЧИ ОВАЈ ЧИР БИО БИХ ВЕОМА ЗАДОВОЉАН. САД ЈЕ НА ТЕБЕ РЕД, ПЕРЕИРА!

РЕЦИТЕ МИ ШТА ДА УЧИНИМ...

ИДИ КОД ЗАПАТЕ И РЕЦИ МУ ДА ЖЕЛИМ ШТО ПРЕ ДА ГА ВИДИМ. ГДЕ ХОЋЕ И КАКО ХОЋЕ. БУДИ УБЕДЉИВ...

ТАЈНА СЛУЖБА ОБАВЕСТИЛА ЈЕ ПРЕДСЕДНИКА КАРАНСУ ДА ГУАХАРДОВ ПЛАН ФУНКЦИОНИШЕ. АТИ, И ЗАПАТА ИМА СВОЈЕ ШПИЈУНЕ. ЈЕДАН ОД ЊИХ САЗНАО ЈЕ ЗА ПРЕВАРУ И ХИТНО ОБАВЕСТИО НАЈМАЊЕ СУМЊИВУ ЗАПАТИНУ БЕЗУ...

... ЕЈЕН ПОНТИПИРАНИ, ФРАНЦУСКУ ДОПИСНИЦУ ИЗ МЕКСИКА...

ГОСПОДЕ! ПАТО ЈЕ КЉОПКА! МОРАМ БРЗО КОД ЕМИЛИЈАЊА!

ТРЕБА ОДМАХ ДА КРЕНЕТЕ! ВОЗ ПОСТАЗИ КРОЗ ЈЕДАН ЧАС...

ЛЕПА ЗАПАТИНА ШПИЈУНКА
УХВАТИЛА ЈЕ ВОЗ
ЗА КУАУТЛУ...

ОД КУАУТЛЕ
ДО ЗАПАТИ-
НОГ ШТАБА
ТРЕБА МИ
БАР ДВА ДА-
НА ЈАХАЊА...
ТО МОЖЕ
ДА БУДЕ
ПРЕКАСНО...

ЗАПАТА ЈЕ У МЕЋУ-
ВРЕМЕНУ ПОСЛАО
ГУАХАРДУ ПОРУКУ.

ХОЋЕ ДА МЕ
ПОГЛЕДА У
ОЧИ... ШТА ЈИ
ТО ИМА ДА
ЗНАЧИ?

ПА, АКО МУ СЕ ВАШЕ
ОЧИ НЕ ДОПАДНУ, НЕ-
ЋЕ ПРИСТАТИ ДА
ВАС ПРИМИ!

Теситиан, пуковниче.
Поздрављајте га њиме
али хоћу да се уверим
да је он истински у овом.
Добрице сувира у
Мехиканско. Проче со-
шавише у Хонакаилеу
и обавестиће само 30 ми-
нути. Мислиће да
длинити и ја.
Забави

А ТАКО! ЈА ЋУ СЕ ВЕЋ ПОТРУДИ-
ТИ ДА МУ СЕ ДОПАДНЕМ. А САД
ДА СЕ СПРЕМИМ!

СЛЕДЕЋЕГ
ДАНА У
ТЕПАЈТ-
СИНГУ...

ДОЛАЗЕ!

КАЖИТЕ ГУАХАРДУ ДА
ИЗИЂЕ НАПРЕД САМ. ЗА-
ТИМ ДОБИТЕ ЗА НАМА. МИ
ЋЕМО СЕ ПОВУКИ ДОК ЕМИ-
ЛИЈАНО С
ЊИМ РАЗ-
ГОВАРА!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО МИНУТА НА ТРГУ
СЕ ПОЈАВИО ГУАХАРДО...

ОН ПОРЕД СВОГ КОЊА
ВОДИ И ЈЕДНОГ ДИВ-
НОГ ОСЕЂАНОГ ЗЕ-
ЛЕНКА...

ДОБРОДОШЛИ,
ПУКОВНИЧЕ!

ПОЗДРАВ-
ЉАМ ВАС,
МОЈ ГЕ-
НЕРАЈЕ!

А ОВАЈ
КОЊ... ГДЕ
СТЕ ГА
НАШЛИ?

У ПЛАНИ-
НАМА МОРЕЈЛОС,
ГЕНЕРАЈЕ,
ПОКЛАЊАМ ВАМ
ГА У ЗНАК
ПРИЈАТЕЉСТВА.

ИСТИ ЈЕ КАО МОЈ РЕЈАМПАГО КОЈИ ЈЕ СТРАДАО У ЈЕДНОЈ БИЦИ ПРЕ ДВЕ ГОДИНЕ!

ЗНАМ ЗАТО ВАМ ГА ДАЈЕМ. ВИДЕО САМ РЕЈАМПАГА, БИО ЈЕ ИСТИ КАО ОВАЈ КОЊ.

ЈАКИ СКОК И ЗАПАТА ЈЕ СЕДЈУ...

ИСТИ РЕЈАМПАГО... ХВАЈА, АМИГО, НИСТЕ МОГЛИ ДА МИ НАПРАВИТЕ ЛЕПШИ ПОКЉОН!

МАЈТО КАСНИЈЕ БОЈЕ РЕВОЛУЦИЈЕ И ГУАХАРДО СЕЈИ СУ ЗА СТО...

ДОБРО, ПРИЈАТЕЉИ, ДА ПРЕЗАПОГАДИМО ПА ОНДА ДА РАЗГОВАРАМО!
НА ЖАЛОСТ НЕ МОГУ ДА ВАМ ПРАВИМ ДРУШТВО, ВЕК ВИШЕ ДАНА СЕ НЕ ОСЕЋАМ ДОБРО.

СТОМАК? ИЗЛЕЧИЉУ ВАС ЗА ПЕТ МИНУТА!

КАКО, ГЕНЕРАЈЕ?

ЗАПАТА ЈЕ УШАО У КАФАНУ И БРЗО СЕ ВРАТИО...

ЕВО, ПУКОВНИЧЕ, ПОПИЈТЕ ОВЕ ЈЕКОВИТЕ ТРАВЕ. МАЈКА МЕ ЈЕ УЧИЛА ДА ИХ СПРАВЉАМ.

У ПУКОВНИКОВИМ ОЧИМА БЈЕСНОУЛА ЈЕ СУМЊА...

НЕ БОЈТЕ СЕ ПУКОВНИЧЕ, НИЈЕ ОТРОВ. НЕМАМ РАЗЛОГА ДА ВАМ ОТРУЈЕМ. ТАКВИМ ПОСЛОВИМА СЕ НИКАДА НИСАМ БАВИО!

ЗАПАТА ЈЕ ПРИНЕО ЧИНИЈУ УСТИМА И ПОПИО ВЕЛИКИ ГУТЉАД...

САД СТЕ СЕ УВЕРИЛИ! ПОПИЈТЕ ОВО И ОДМАХ ЋЕ ВАМ БИТИ БОЉЕ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ ГУАХАРДО ЈЕ ОСЕТИО ДА ЈЕ ЗАДОБИО ЗАПАТИНО ПОВЕРЕЊЕ. УПРАВО СУ СЕ ДОГОВАРАЛИ О ДЕТАЉИМА ПЛАНА КАД ЈЕ ОДЈЕДНОМ...

...ЈЕДАН ГУАХАРДОВ ВОЈНИК ДОЈАХАО У ПУНОМ ГАЛОПУ.

ПУКОВНИЧЕ, ПУКОВНИЧЕ!

ШТА СЕ ДЕСИЛО?

ДВЕ ВЛАДИНЕ ПАТРОЛЕ, ГЕНЕРАЛЕ. ЈЕДНА ИДЕ ПРЕМА ПИЈЕДРА ЕНСИМАДИ А ДРУГА ПРЕМА ПАСТРАНУ...

ДА ИХ УХВАТИМО! ТРЕБА НАМ ЊИХОВО ОРУЖЈЕ. ПОДЕЛИМО СЕ!

ВИ С ВАШИМ ЛУДИМА ИДИТЕ НА ПАСТРАНО А ЈА ЋУ СА СВОЈИМА ПРЕМА ЕНСИМАДИ...

БОЉЕ ДА ПОЂЕМ У ЕСТЕНСИЈУ ДИ ГИНАМЕКА...

ТАМО ЋЕ МИ ПРИЂИ ЛЈУДИ КОЈЕ СМО ОСТАВИЛИ У ХОНАКАТЕПЕКУ.

ДОБРО И СРЕЊНО! САСТАНАК УВЕЧЕ!

У МЕЂУВРЕМЕНУ ЈЕ ЕЈЕН ПОНТИПИРАНИ СТИГЛА У ЗАПАТИН ЛОГОР...

ЗНАМ САМО ТОЛИКО ДА ЈЕ ГУАХАРДО СПРЕМИО КЛОПКУ ЕМИЛИЈАНУ!

ПРОКЈЕТ-СВО! ТРЕБА ГА СТИЋИ. ПОВЕРОВАЈИ СМО ОНОЈ ЗМИЈИ!

МЛАДА ФРАНЦУСКА НОВИНАРКА И ЗАПАТИН ПОРУЧНИК ФЕЛИСИЈАНО ПАЛАСИОС ПОЖУРИЛИ СУ У ТЕПАЈТСИНГО...

ЗАПАТА ЈЕ УШАО У ТРАГ ВЛАДИНОЈ ПАТРОЛИ...

ЕНО ИХ... ГЛЕДАЈУ РЕКУ...

НЕ МОЖЕМО ДА ИХ СТИГНЕМО, ВЕЋ СУ СУВИШЕ ДАЈЕКО! НИЈЕ БАШ ВЕЉИКА ШТЕТА ЈЕР ИХ ЈЕ САМО ТРОЈИЦА...

ХАЈДЕМО ГУАХАРДО НАС ЧЕКА У ЕСТЕНСИЈИ МОЈДА ЈЕ ОН БИО СРЕЊНИЈЕ РУКЕ!

ЕЈТЕН И ФЕЛИСИЈАНО СТИГЛИ СУ У ТЕПАТТИНГО...

ВЕЋ СУ ОТИШЛИ... ГУАХАРДО ИХ ЧЕКА У ЕСТЕНСИЈУ...

ЗАПАТА ЈЕ ПРЕВА-РЕН! БРЗО, ИЛИ ГА НЕЋЕМО ЗАТЕЋИ ЖИВОТ!

НЕКОЛИКО ЧАСОВА КАСНИЈЕ ЗАПАТА СТИЖЕ У ЕСТЕНСИЈУ. ГУАХАРДО ЈЕ ВЕЋ ТАМО...

ДОЈАЗЕ... ДАЈИ ЈЕ СВЕ СПРЕМНО?

СВЕ ЈЕ У РЕДУ! ЈЕДВА ЧЕКАМ ДА СЕ ОВО ЗА-ВРШИ!

ЈЕСТЕ ЛИ ИХ УХВАТИЛИ, ПРИЈАТЕЉЈУ?

СЕДМО-РИЦУ! УБИТЕ ГЕНЕРА-ЛЕ!

ИМАЈИ СТЕ ВИШЕ СРЕЋЕ ОД НАС... ВИДЕ-ЛИ СМО ТРОЈИЦУ АЈИ...

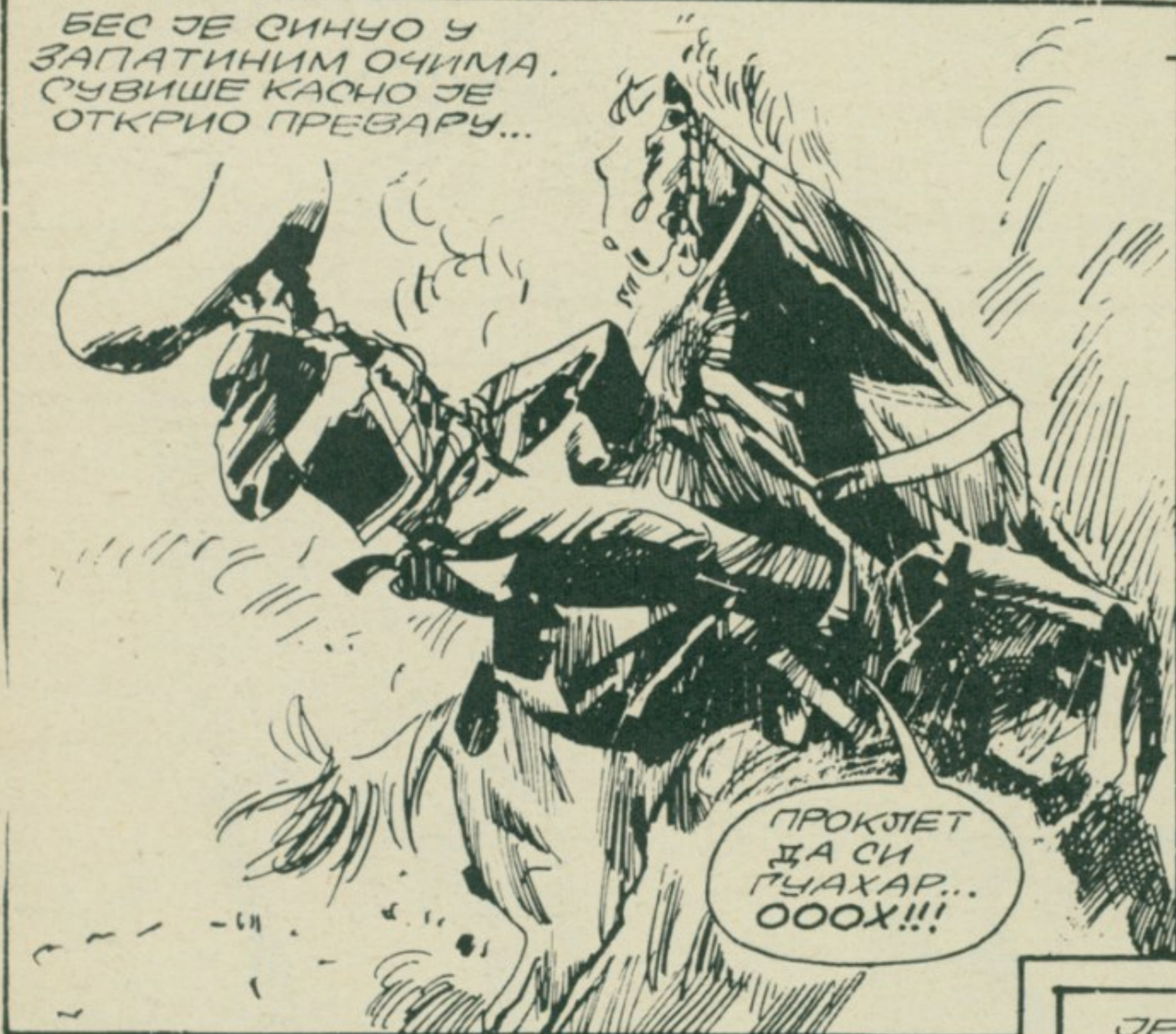
УМЕСТО ДА ОДГОВОРИ ГУАХАРДО ЈЕ ПОДИ-ГАО РУКУ КАО ДА НЕКОМ ДАЈЕ ЗНАК...

... И ОДЈЕДНОМ СУ СЕ НА КРОВОВИМА И ПРОЗОРИМА ПОЈА-ВИЛИ ВОЈНИ-ЦИ...

БЕС ЈЕ СИНЧО У ЗАПАТИНИМ ОЧИМА. СУВИШЕ КАСНО ЈЕ ОТКРИО ПРЕВАРУ...

ПРОКЈЕТ ДА СИ ГУАХАР... ОООХ!!!

СТОТИНЕ ХИТАЦА СРУЧИЈО СЕ НА РЕВОЛУЦИОНАРЕ. ТО ЈЕ КРАЈ ЕМИЛИЈАНА ЗАПАТЕ.

ОДЈЕК ПУЦАЊА ДОПРО ЈЕ ДО ЕЈТЕН И ФЕЛИСИЈАНА КОЈИ СУ ВЕЋ БИЛИ БЛИЗУ ЕСТЕНСИЈЕ...

ПРЕКАСНО... СВРШЕНО ЈЕ! САМО ПРЕВАРА МОГЛА ЈЕ ДА ГА ПОБЕДИ...

ЈЕДИНО СЕ ЗАПАТИН КОЊ СПАСАО ПОКОЉА И ПОБЕГАО У ПЛАНИНЕ...

ЛЕГЕНДА КАЖЕ ДА И ДАНАС ЈЕЗДИ ПЛАНИНАМА МЕКСИКА КАО СИМБОЛ СЛОБОДЕ.

Крај

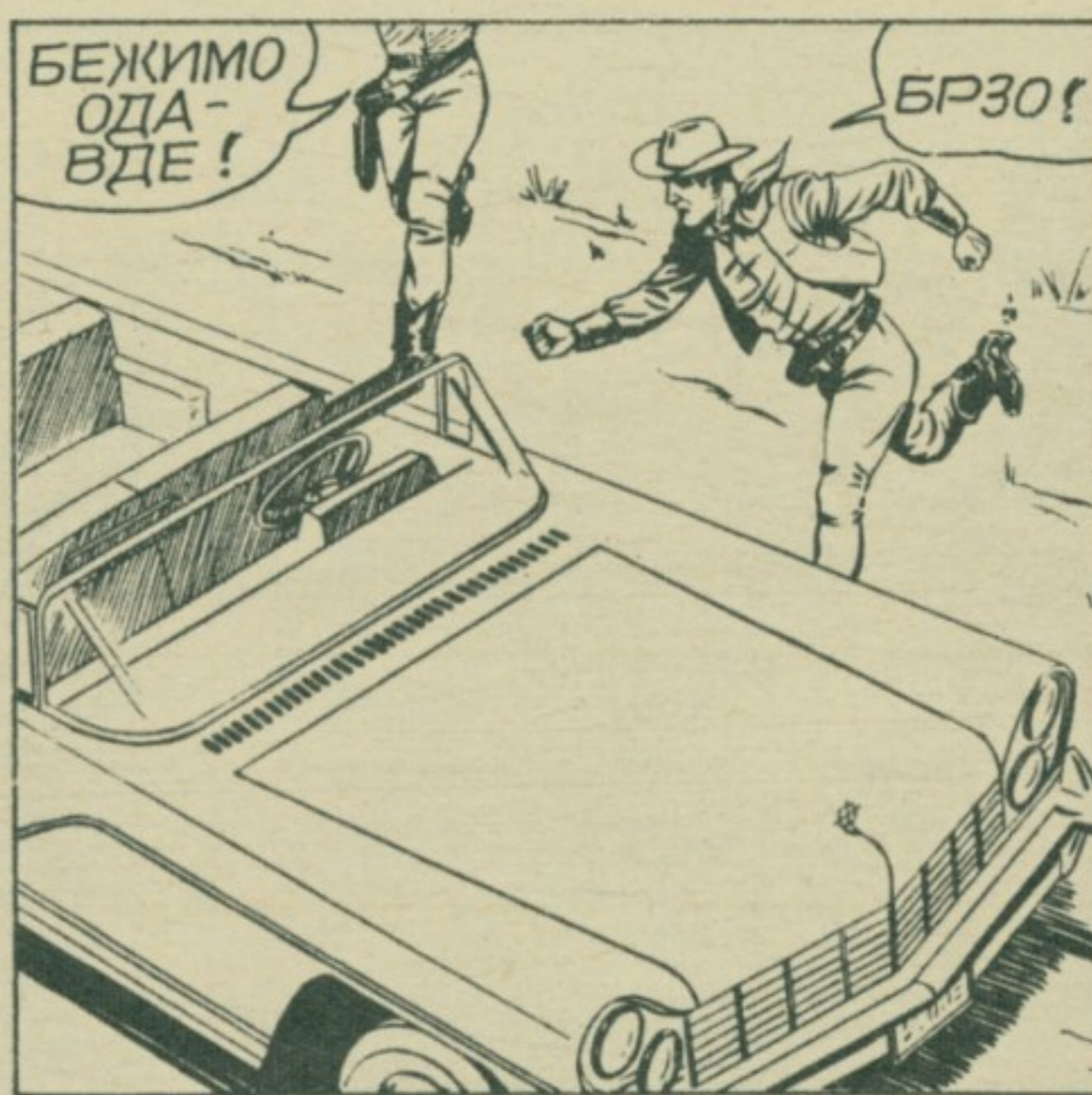
МАНДРАК И КАКТУСОВА БАНДА

ВРБОВА ОКУКА... ЈЕДАН ОД РЕТКИХ ГРАДИЋА КОЈИ ЈОШ ИЗГЛЕДА КАО У ВРЕМЕ ДИВЉЕГ ЗАПАДА! ПА ИПАК, КАД ЈЕ КАКТУСОВА БАНДА УПАЛА У ЊЕГА БИЛО ЈЕ ТО У МОДЕРНИМ КОЛИМА...

НУЛА Х

ЗАРОБЉЕНИЦИ МОЗГОВА

ДВА ПАЦИЈЕНТИ КОСМИЧКЕ БОЛНИЦЕ СУ НЕСТАЛИ...ЊИХОВА ТЕЛА СУ АТОМИЗИРАНА И ПРЕВАЧЕНА НА ЈЕДАН МИСТЕРИОЗАН БРОД...

ПОЛЕ, ТА УЖАД... ОНИ НАМЕРАВАЈУ ДА НАС...

РЕТРО-РАКЕТЕ, ПРЕП! БЕЖИМО ОДАВДЕ!

АЛИ... ИЗГУБИО САМ КОНТРОЛУ НАД БРОДОМ!
ТА УЖАД... МОРА ДА СУ МАГНЕТСКЕ АНТЕНЕ КОЈЕ СУ ПАРАЛИСАЛЕ НАШ ЕЛЕКТРИЧНИ СИСТЕМ!

НЕКА ВРЕТА БРЗЕ БУШИЛИЦЕ ЗАРИЛА СЕ У НУЛА Х...

ОНДА СМО ПОТПУНО БЕСПОМОКНИ... У ЊИХОВОЈ СМО ВЛАСТИ!

ПРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

СПРЕМИМО СЕ ДА ДОЧЕКАМО ПОСЕТИОЦЕ!

НЕКА ТАЈАНСТВЕНА СИЛА ПОВУКЛА ИХ ЈЕ ПРЕМА ТЕКУЋОЈ ТРАЦИ

АААХ!

БОРБА ЈЕ БИЛА УЗАЛУДНА...

УУУУХ!

ООООХ!

ДО ВРАГА! ШТА ЈЕ ОВО?

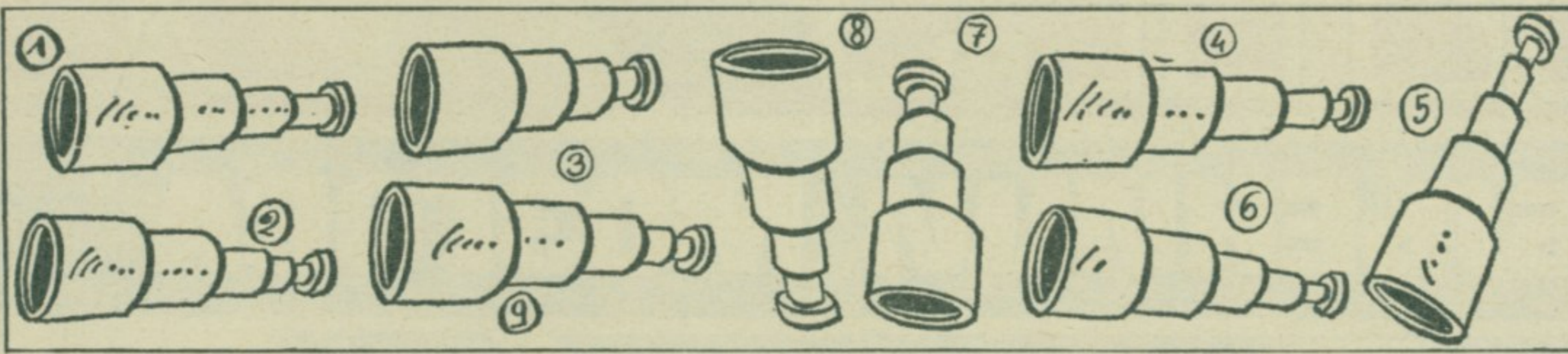
МОМЦИ... НЕ ДОЗВОЛИТЕ... БОРИТЕ СЕ...

У ИДУКЕМ НАСТАВКУ: У ТУЏЕМ БРОДУ!

РАЗБИГРИБА

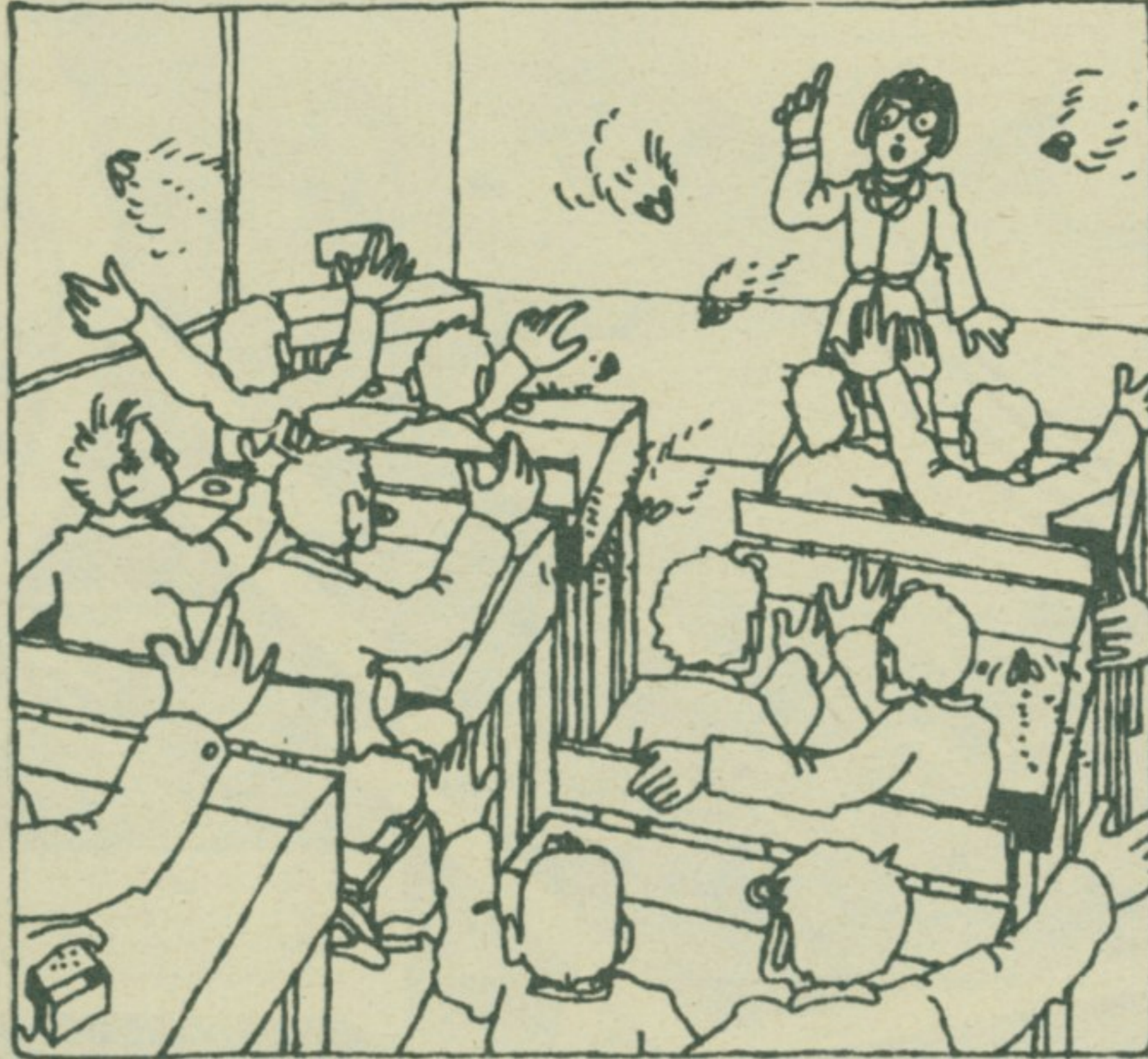
ДУРБИНИ БЛИЗАНЦИ

Која су два од ових девет дурбина „близанци“? Решење на страни 55.

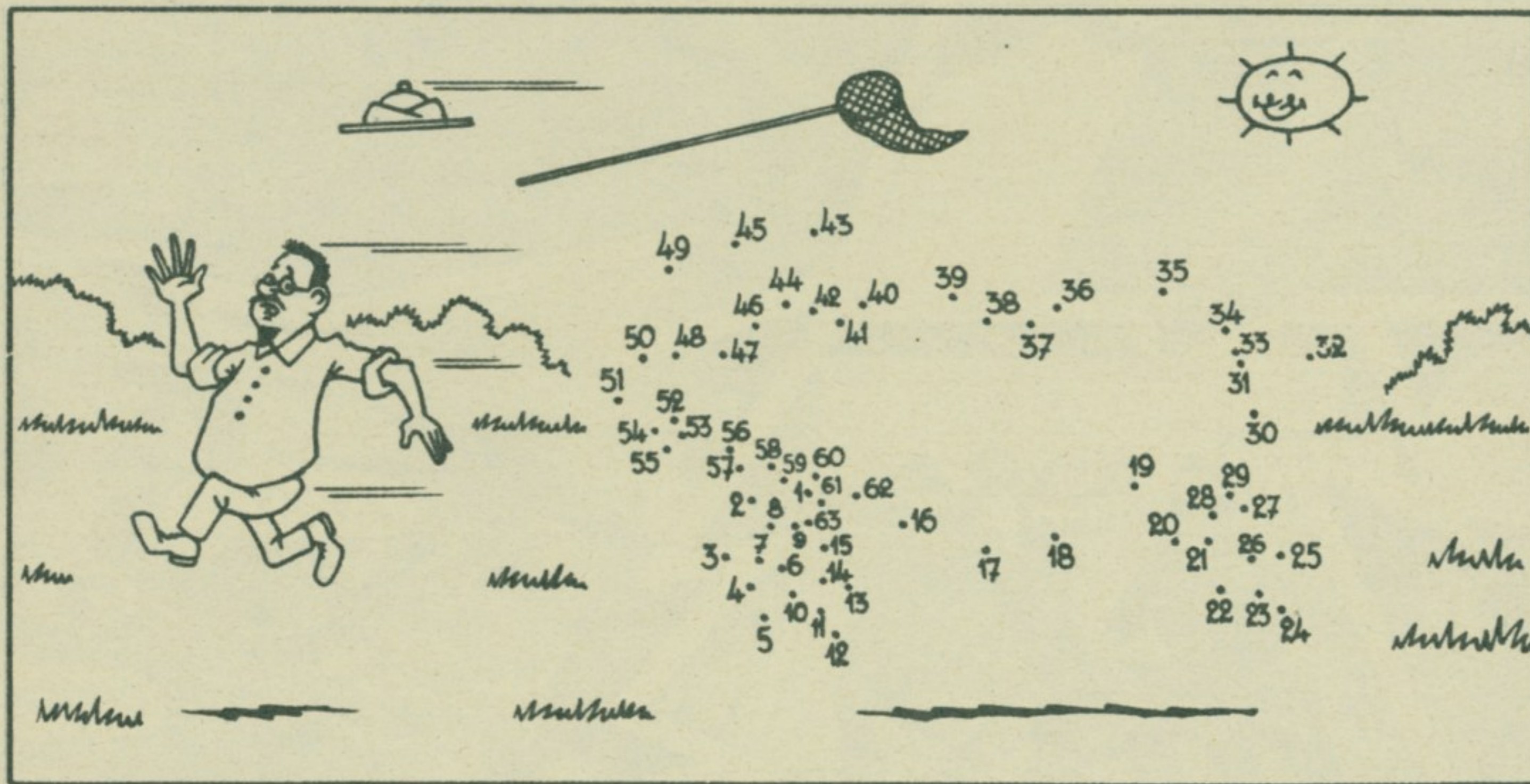
МАЛО ГЕОГРАФИЈЕ

Да ли знате које су ово две државе? На први поглед вероватно не јер су овде приказане у неубичајеном положају. Зато цртеж обрните у свим правцима док не откријете којих су то земаља обриси. Да вам мало помогнемо: то су две европске државе. Решење на страни 55.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ!

— Цео разред је кажњен!... За време одмора остаће у учионици! — Зашто се учитељица толико наљутила? Неко од ученика је за време часа историје пустио двадесетак скакаваца. Кад је затражила име кривца, нико од ученика није хтео да буде „издајница“. Зато ви будите детектив и покушајте да на основу неких детаља пронађете кривца. Решење на страни 55.

ОПАСНОСТ!!!

Ловца на лептирове пожурила је једна животиња коју он ни у сну не би желео да види. Повежите све тачке у бројевима од 1 до 63 и видећете од чега се чикица тако грдно препао. Решење на страни 55.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● први дневни лист штампан на хартији од пластичне материје појавио се пре извесног времена у италијанском граду Павији. Пробни број „Павијског дневника“ штампан је на осам страница и илустрован фотографијама у боји. Стручњаци кажу да је с техничке

стране лист изванредно успео: слова су јасна, добро се разликују на потпуно белој основи а боје на фотографијама су живе и верне. Лист има и ту предност што је отпоран на воду, не може да се поцепка а може да се савија као марамича.

● творац чувене „Статуе слободе“, која се налази на улазу у њујоршку луку, је француски вајар Фредерик Огист Бартолди (1834—1904), а про-

рачуна за металну конструкцију дао је Гистав Ајфел, градитељ чувене Ајфелове куле у Паризу.

● јапанска компанија Тошиба пустила је у продају најмању телевизијску камеру у боји на свету. Камера је теш-

ка свега око 4,5 килограма што је велики успех кад се зна да обична камера тежи просечно око 20 килограма.

● француски конструктори не давно су с успехом испробали у Средоземљу нови тип оверкрафта, назван навиплан. То је полу-брод, полу-авион, креће се на ваздушним јастуцима неколико сантиметара изнад воде, а исто тако може да се спусти и на чврсто гло. Максимална брзина коју постиже је 100 километара на час, а може да прими 90 путника.

У СЛЕДЕКЕМ БРОЈУ: ХАМИД ЈЕ ДОЛИЈАО

ВЕЛИКИ СТРАХ

НЕСИГУРНИ АВИОН

ОДЈЕДНОМ, САНДУК СЕ ПОЧЕО ОТВАРАТИ...

МРТВАЧКИ САНДУК

Хонорар 50 н. д.

Једног летњег дана 1968. године пошао сам с друговима у корпару да се играмо жмурке. Кад смо се пребрљали, испало је да ја жмурим. Успео сам да „запљунем“ брата Салиха и друга Јосипа. Почео сам да тражим трећег Нецада. Дуго сам га тражио, али узалуд. Најзад сам се уз лестве попео на таван. На тавану сам угледао мртвачки сандук. Један радник је погинуо у саобраћајној несрећи. Предузеће му је купило мртвачки сандук, али био је мали

за тог човека и тако је остао на тавану.

Одједном, сандук се почео отварати. Кожа ми се најезила, а коса накострешила. Потрчао сам ка отвору тавана. Висина је била око 6 метара. Без размишљања скочио сам доле. При трчали су ми брат и Јосип. Сав сам се био изгребао. Кад је чуо вику, Нецад је сишао са тавана. Било му је криво што ме је тако јако уплашио. Њих тројица су ме однели до болнице где ме је лекар превио.

Фикрет Хаткић, ученик Ош. „Младост“ ЈНА 66. Теслић

Хонорар 90 н. д.

Мој ратни, 423. јуришни авијацијски пук у коме сам за време рата био командир ескадриле, налазио се на аеродрому Љубљана. Југославија је тих дана била ослобођена, па је и наш пук прешао на мирнодопски живот. Док смо једног дана после летења, окупљени око стајанке наших авиона, пребирали по ратним успоменама, позвао ме је командант пука мајор Блажо Ковачевић, сада генерал авијације у пензији.

— Треба да извршиш један задатак — рече ми он. Затим се нагну над карту, показујући рејоне окружене црвеном оловком. — Овде на простору јужно од Дрвограда налазе се још неке усташке и четничке снаге, које су одсечене при повлачењу према Аустрији. Твој задатак је да изнад тог простора бациш летке, којима се позивају на предају. Задатак изврши одмах авионом „Сајман“. Са собом поведи још једног пилота.

Чим сам изашао из штаба, срео сам комесара 2. ескадриле капетана Бранка Куна, сада пуковника авијације, и понудио му да полети са мном. Одмах је пристао.

Авион „Сајман“ био је

школски двокрилац, мале брзине (до 140 км на час), италијанске производње, без наоружања, а заробили смо га на аеродрому Плесо после ослобођења Загреба и оспособили за летење. О њему нисмо много знали, али нас неколико пилота већ је летело на овом авиону.

Убацили смо 30—40 кг летака и наш „Сајман“ је сад парао ваздух и носио нас према циљу. Осматрајући из ваздуха предео није се могло ништа приметити. Зелено пространство прикривало је усташе и четнике.

И баш када је Бранко почео да „дели“ први пакетих летака, десило се нешто неочекивано, нешто што нисмо могли предвидети. Мотор је почео да прекида, „кашље“ и најзад престао да ради.

Не сећам се да сам икад у животу био толико уплашен. Овог пута имао сам и разлога, не само због мотора. Бранко и ја чак ни пиштоље нисмо понели са собом, а ни падобране јер је авион био оптерећен лецима. То је практично значило да нам нема спаса. Ако живи стигнемо до земље, боље рећи до шуме, онда нам мучење од устаха и четника не гине.

Ручице за управљање биле су мокре од мојих знојавих руку. Авион је полако прелазно у обрушавање. Шума се приближавала. Ипак нисам губио наду. Покушао сам да оживим мотор вукући ручицу гаса. Вероватно због повећаних обртаја елисе, при обрушавању, изнад саме шуме, мотор је неочекивано почео да даје знаке живота. Почео је најпре испрекидано а затим све равномерније да ради. Полако сам и ја долазио к себи.

— Избаци што пре све пакетиће! — викнуо сам Бранку. Направио сам заокрет према аеродрому и попео се, за сваки случај, на што већу висину. То нас је спасло, јер нам је испред Камника мотор опет престао да ради. Поновило се исто мучење и само захваљујући крајњим напорима успели смо да слетимо на аеродром.

Размишљајући о ономе што се десило обузео ме неки стид, не толико што задатак није био извршен, већ што сам се уплашио. На то је тражење командант пука ми је одобрио да задатак сутрадан извршим авионом „Рода“.

Лука Попов
пуковник — пилот
Сплит

МОТОР НАШЕГ АВИОНА ПРЕСТАО ЈЕ ДА РАДИ. ЧАК И ДА СТИГНЕМО ЖИВИ ДО ЗЕМЉЕ НЕ ГИНЕ НАМ МУЧЕЊЕ ЈЕР СУ СЕ У ШУМИ КРИЛИ ОСТАЦИ ЧЕТНИКА И УСТАША

УПАД НЕПОЗНАТИХ

Хонорар 60 и. д.

Једног зимског поподнева мама и тата изашли су у трговину, а ја сам остала у кући са својим млађим братом. Пре него што су отишли упо зорили су нас као и обично да закључамо врата и не излазимо напоље. Али, брат

и ја нисмо смели да закључавамо врата јер смо се плашили да их после нећемо умети да отворимо ако буде требало. Зато смо узели столицу и ја сам се као старија попела на њу и затворила врата „рајбером“.

Напољу се смрачило. Наједном су тишину пореметили тешки кораци. Неки бучни људи пели су се према нашем спрату. Били смо изненађени и већ помало уплашени, па смо тихо изишли у предсобље да послушамо према ком стану иду ти људи. Наједном су по нашим вратима почели да падају тешки ударци праћени псовкама. Обузео нас је ужа сан страх. Нисмо знали шта да урадимо, па смо побегли у кухињу. Ја сам се брзо сакрила под сто, а брат иако млађи, био је храбрији и стао је иза врата.

Под јаким ударцима нез-

нанаца „рајбер“ је попустио и врата нашег стана су се отворила. Угледала сам два непозната човека. Један се упутио у кухињу а други у ВЦ. Пошто се угодно сместио за кухињски сто, не знанац је приметио мога брата иза врата и упитао га како се зове. Њих двојица су се упустила у разговор а ја сам нешто охрабрена извирила испод стола.

Испоставило се да ова двојица траже наше комшије које су становале испод нас, један спрат ниже.

Пошто смо испратили двојицу пијанаца из стана, ја сам два пута окренула кључ у брави не размишљајући више о томе како ћу их откључати.

Од тада никад не заборавим да закључам врата. **Ајша Бећировић, ученица ул. 670 згр. 33/6 „Аеродром“ Скопље.**

ПОД ЈАКИМ УДАРЦИМА НЕЗНАНАЦА РАЈБЕР НА ВРАТИМА ЈЕ ПОПУСТИО

ЧИЈИ ЈЕ ТО КОСТУР?

Хонорар 60 и. д.

Једног лепог дана пре три године отишао сам са оцем код тете у село Бишево, недалеко од града у којем живим. У селу има доста стоке коју чобани морају да терају сваког дана далеко од села у једну шуму. Недалеко од те шуме постојала је велика јама-пећина о којој су по селу кружиле језиве приче. Јама се налазила усред камењара образлог густим шибљем.

Као и сваког дана, отерали смо стоку у шуму. Замолио сам Зорана и Авдију да ме одведу до тајанствене пећине. Брзо смо стигли тамо. Јама је била мрачна и дубока. Мотали смо се неко време око ње кад се, не знам ни сам зашто, реших да се спустим доле. Другови су ме одвраћали од те намере, али ја сам био упоран.

Завезали су ми конопац око појаса и ја сам почео да се спуштам. Јама је на дну била проширена и личила је на огромну пећину. Са зидова је капала вода. Око мене се чуло шуштање слепих мишева. Било ме је страх. Капао ми је зној са чела. Са собом сам понео батеријску лампу, али њени зраци нису могли ублажити мој страх.

Пошао сам мало по пећини кад поред једне стене угледах костур! Покушао сам да викнем, али речи нису излазиле из уста. Стајао сам као скамењен од страха. Лампа ми је испала из руку.

Тек после неколико минута дошао сам к себи и по-

викао. Другови су ме извукли и тада сам се онесвестио.

Кад сам дошао себи, лежао сам у кревету код теткине куће. Прве речи које сам изговорио биле су:

„Костур“!

Чији је костур у пећини, нисам успео да сазнам.

Бесим Муковић
Ул. револуције 10
Тутин

ПОРЕД ЈЕДНЕ СТЕНЕ
УГЛЕДАХ КОСТУР.
ПОКУШАО САМ ДА
ВИКНЕМ...

— БАЛАВИЦЕ НЕВАСПИТАНА, УЧЕ ЛИ ТЕ ТОМЕ У ШКОЛИ? — ВИКАО ЈЕ ПОП ВУКУЋИ МЕ ЗА УВО

ПОП БАКСУЗ

Хонорар 50 и. д.

Код куће је било досадно, па смо се моја најбоља другарица Љиљана и ја решиле да идемо на плажу.

На улици готово да није било никога осим два попа, која су нам ишла у сусрет.

Љиљана ме је изненада доста снажно гурнула и рекла:

— Предајем ти попа баксуза!

Како сам ја тврдоглава а помало и сујеверна, гурнула сам Љиљану и повикала:

— Предајем и ја теби оног другог попа баксуза!

На сву моју невољу ове речи су чула два недужна попа. Намрштили су се и

пошли према мени. Остала сам запањена, укочена, нисам се могла помаћи. Видела сам само два попа у црном како ми се приближавају.

Један од њих ме је ухватио за уво. Нешто је говорио а ја сам само разабрала речи:

— Балавице невоспитана, уче ли те томе у школи?

— Извините... проговорих некако.

Његова рука испусти моје уво и ја видех како црни огртач измиче испред мојих очију. Остала сам још дуго као укочана.

Гордана Марјановић
ученица VII разреда IV Осн. шк. Титово Ужице

ТРАЖЕЊИ НЕКИ „ПОСАО“ КОЈИ БИ МУ БЕЗ МНОГО ТРУДА ДОНЕО МНОГО НОВЦА, ЧИПЕ СЕ ЗАИНТЕРЕСОВАО ЗА ПРЕДСТОЈЕЋЕ ОМЛАДИНСКО ПРВЕНСТВО У ФУДБАЛУ...

НЕ РАЗУМЕМ ВАС, СЕЊОР ЧИПЕ! ОНИ СУ СИГУРНИ ФАВОРИТИ И СВИ ЋЕ СЕ НА ЊИХ КЛАДИТИ!

ЗАР? А МИ ЋЕМО СЕ ОНДА КЛАДИТИ ДА ЋЕ ОНИ... ТАЈ КЛУБ „РИО РОКЕТС“ ИЗГУБИТИ!

КАКО... ПА ОНИ ЋЕ ПОБЕДИТИ!

ЧУЈ, ПЛАТА! ТИ ХАЗАРДОВИ „РИО РОКЕТС“ СВАКАКО БИ ПОБЕДИЛИ „РИО КАРИОКЕ“ ОСИМ...

ПА ДЕЦА СЕ НЕ МОГУ ПОТКУПИТИ!

МОЖДА И НЕ МОГУ... АЛ' ИМА ДРУГИ НАЧИН ДА СЕ ОНИ НАТЕРАЈУ ДА ИЗГУБЕ УТАКМИЦУ!

ОХ, ЧОВЕЧЕ! УВАЛИЋЕТЕ СЕ У ВЕЛИКУ НЕПРИЛИКУ!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ДАНА ПОЈАВИЛЕ СУ СЕ ПРВЕ ПРОГНОЗЕ...

ВИДИТЕ ЛИ, СЕЊОР ЧИПЕ? МИ ЧУДИМО 10:1 ДА ЋЕ РОКЕТСИ ПОБЕДИТИ КАРИОКЕ И НИКО НЕЋЕ ДА СЕ КЛАДИ!

ТОЛИКО СУ КАРИОКЕ РЪАВИ?

НЕМАЈУ АМА БАШ НИКАКВОГ ИЗГЛЕДА ОТКАКО ХАЗАРД ТРЕНИРА ЊИХОВЕ ПРОТИВНИКЕ!

ХМ... ЗАНИМЛИВО! 10 ПРЕМА ЈЕДАН... И ПРИВЛАЧНО!

ЈА БИХ УЛОЖИО НА „РОКЕТСЕ“ 10.000 КРУЗЕРОСА... АКО ПРИМИТЕ ОПКЛАДУ!

А ЈА И СВИХ 20.000!

И ЈА!

ПОЛАКО, ГОСПОДО! НИСАМ ЈА НАРОДНА БАНКА!

ХМ... ЗАРАДИЛИ БИСМО 120.000 АКО БИ „РОКЕТСИ“ СУТРА ИЗГУБИЛИ!

ОНДА ТРЕБА ЈОШ НОЋАС НЕШТО УЧИНИТИ! ЧУО САМ ДА ЋЕ ХАЗАРД С ДЕВОЈКОМ НА КАРНЕВАЛУ!

ТЕ ВЕЧЕРИ...

СЕЊОР, ЗАР НЕ БИСМО МОГЛИ И ВЕЧЕРАС МАЛО ДА ТРЕНИРАМО!

ПРЕД УТАКМИЦУ СЕ ТРЕБА ОДМОРТИТИ! НЕЋУ СЕ ДУГО ЗАДРЖАТИ... УОСТАЛОМ ДОЋИ У МОЈУ СОБУ ДА ПРОВЕРИШ!

НА КАРНЕВАЛУ...

НАДАЈМО СЕ ДА ЋЕ СЕ НАШИ СУТРА ПОКАЗАТИ, КАРЛОТА!

ТО СУ ОНИ!

ТВРДОГЛАВИ РОБИЈАШ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

ПОСЛЕ ОСАМДЕСЕТ И ТРИ ГОДИНЕ ПРОВЕДЕНЕ НА РОБИЈИ НАЈЗАД ЈЕ СТИГЛО ПОМИЛОВАЊЕ ЗА МУРОНА. АЛИ, ОН ГА ЈЕ ОДБИО.

Године 1684. Жана Батисту Мурона осудио је један француски суд, због разних кривичних дела паљевине, на казну „сто година и један дан присилног рада на галијама ратне флоте“.

У оно доба та казна била је предвиђена за тешке преступнике и сви су знали да је гора од смртне. Робивијаш на галијама доживљавали су паклене муке. Гладни и жедни, везани ланцима за клупе у мрачном потпалубљу, веслани су непрекидно и дању и ноћу. Ниједан осуђеник није успео да издржи целу казну, убрзо би умирали од исцрпљености.

Смрт је за њих представљала спас од тешких мука.

ПРЕСТРОГА КАЗНА

Кад је као седамнаестогодишњи младић ступио на издржавање казне и Мурона је чекала иста судбина. Телеса његових другова сапатника свакодневно су бацана у море са галије, а упражњена места заузимају су нови робивијаша. Мурон се, међутим, убрзо навикао на живот у мрачној просторији за веслање. Под крвавим траговима које су остављали бичеви надгледника његови мишићи као да су се окаменили. Штедео је снагу колико је могао, грабио сваки тренутак за одмор и сан.

И тако, године су пролазиле а Мурон је седео за истим веслом. Чинило се да је срастао на дрвену клупу која се угнула под њим и добила облике његовог тела.

Тако је Жан Батист Мурон у гвозденим оковима који су му стезали зглобове руку и ногу провео равних четрдесет и шест година!

Једнога дана изненада је дошло олакшање. Француска флота увела је бродове на једра. Галије су одбачене и сад су усидрене у лукама чекале да само понекад притекну у помоћ. А пуњене су новим затвореницима јер за њих није више било места у затворима. За Жана Батисту, међутим, нас тупили су црни дани. Док је радио, било му је лакше. Сада су му се године вукле споро, као на леђима пужа.

Његова галија била је уковљена у тулонској луци и изгледало је да ће му тело ту иструнути.

ПОПРАВИЋУ СВОЈЕ ГРЕШКЕ!

Мурон је остарио, коса му је побелела као у овце, али његова снага није била сломљена. Сваке године урезивао је плеханом кашиком мали знак на својој клупи. Једнога дана, баш кад је бројао зарезе, наишао је официр који је вршио инспекцију „пливајућег затвора“. С подсмехом у гласу упитао је Мурона:

— Шта мислиш да радиш кад ти истекне казна?

— Покушаћу да поправам своје грешке — одговори му мирно Мурон.

Официр је престао да се смешка и сад је замишљен посматрао старог човека. За тим га потапша по рамену и рече:

— Видећу шта могу за тебе да учиним.

У Мурону се родила нада да ће још једном осетити топле сунчеве зраке и угледати светлост дана.

Дуго је чекао на помиловање. Време је све спорије пролазило. Нови чувари и нови робивијаша заузимају су место старих. Кад је једнога дана пребројао зарезе на клупи, било их је осамдесет и три. Значи, навршио је равно сто година. Још седамнаест и његовој казни је крај.

ПОСЛЕДЊИ ДАНИ РОБИЈЕ

О стогодишњем робивијашу на старој галији почеле су да круже разноврзне приче у тулонској луци. Тако су стигле и до команданта града који је о томе обавестио краља Француске Луја XV. Без оклевања краљ је објавио да се сужњу Мурону укида казна.

Али, тада се десило оно

чему се нико није надао: Мурон је одбио помиловање Био је престрога кажњен за

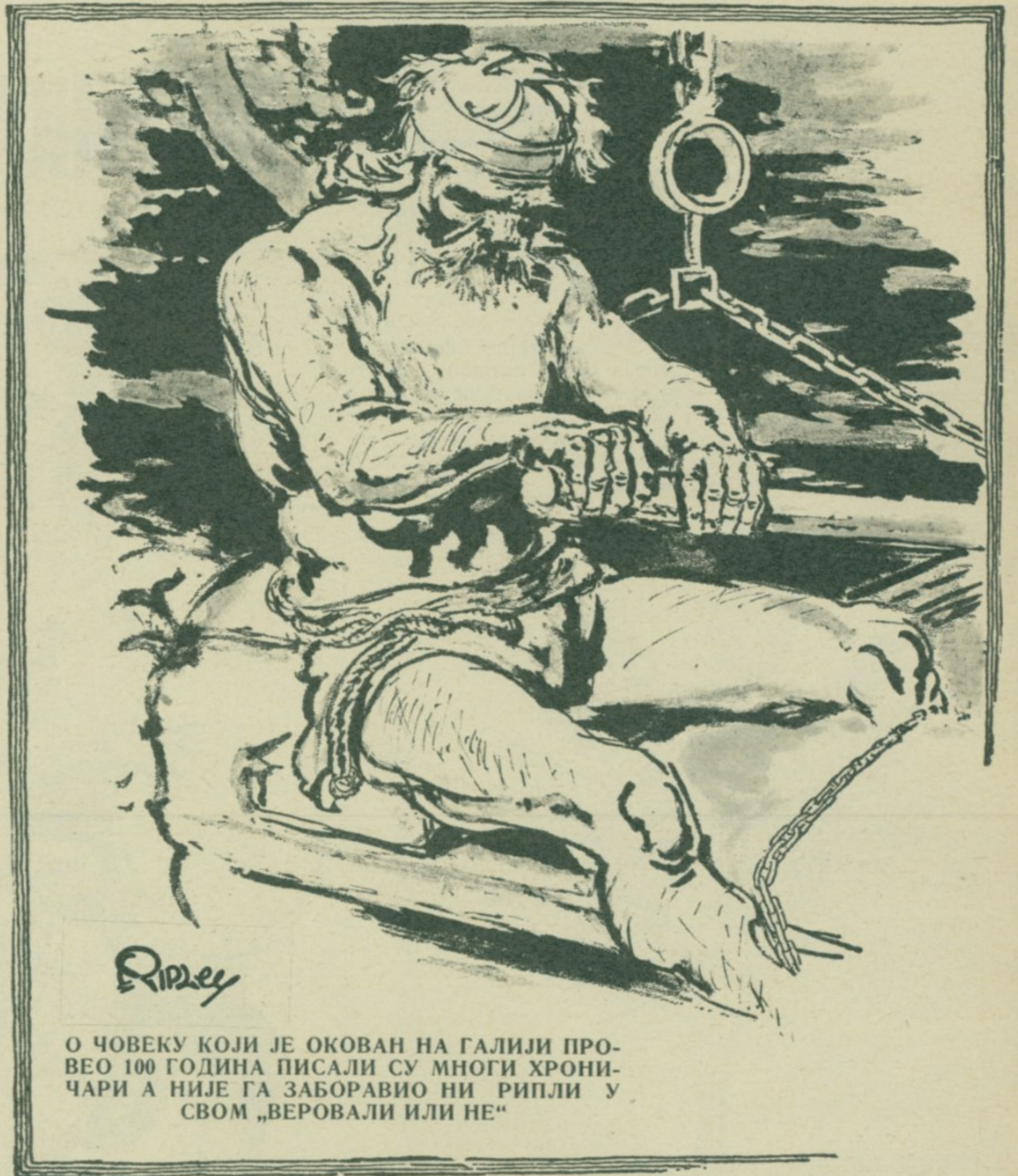
ронов случај убрзо је пао у заборав.

ЧУДО ОД ЧОВЕКА

Године су погрбиле Мурона леђа. Изгубио је у тежини, а његови мишићи снагу. Хладноћа се увукла у његове кости. Када је вечни

Људски гласови су умукли... То више није био човек него сенка, безлична сенка са неког другог света. Гомила се размакла да начини Мурону пролаз. Изнемогли старац корачао је тетурајући се. Постигао је свој циљ, али га је живот изневерно.

Опет је Мурон брзо пао у заборав. Живео је још седам година у бедној собици у поткровљу и хранио се отпадцима из једне морнарске крчме. Једне изузетно хладне зиме нису га видели данима.

О ЧОВЕКУ КОЈИ ЈЕ ОКОВАН НА ГАЛИЈИ ПРОВЕО 100 ГОДИНА ПИСАЛИ СУ МНОГИ ХРОНИЧАРИ А НИЈЕ ГА ЗАБОРАВИО НИ РИПЛИ У СВОМ „ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ“

грешке почињене у младости. Слободу је чекао раније, дуго, и био преварен — затд је сада гордо одбио краљеву милост. Чврсто је одлучио да постигне оно што још никад нико није: да одробија сто година и један дан!

Муронова тврдоглавост изазвала је најпре чуђење а затим подругивање, али он је остао при своме. Најзад су га власти препустиле судбини, сматрајући да ће га смрт и овако и онако однеги данас или сутра... Му-

сумрак готово потпуно уништио његов вид, освануо је дан — последњи на робивији, час слободе. Надживео је своје сапатнике, па и своје мучитеље.

Тулонска лука личила је на мравињак. Људи су дошли да виде сто седамнаестогодишњег робивијаша по изласку на слободу. Док је Мурон између два чувара силазио са галије, лице му је изгледало као камена маска, а готово следе очи нису могле да поднесу светлост толико жељеног сунца.

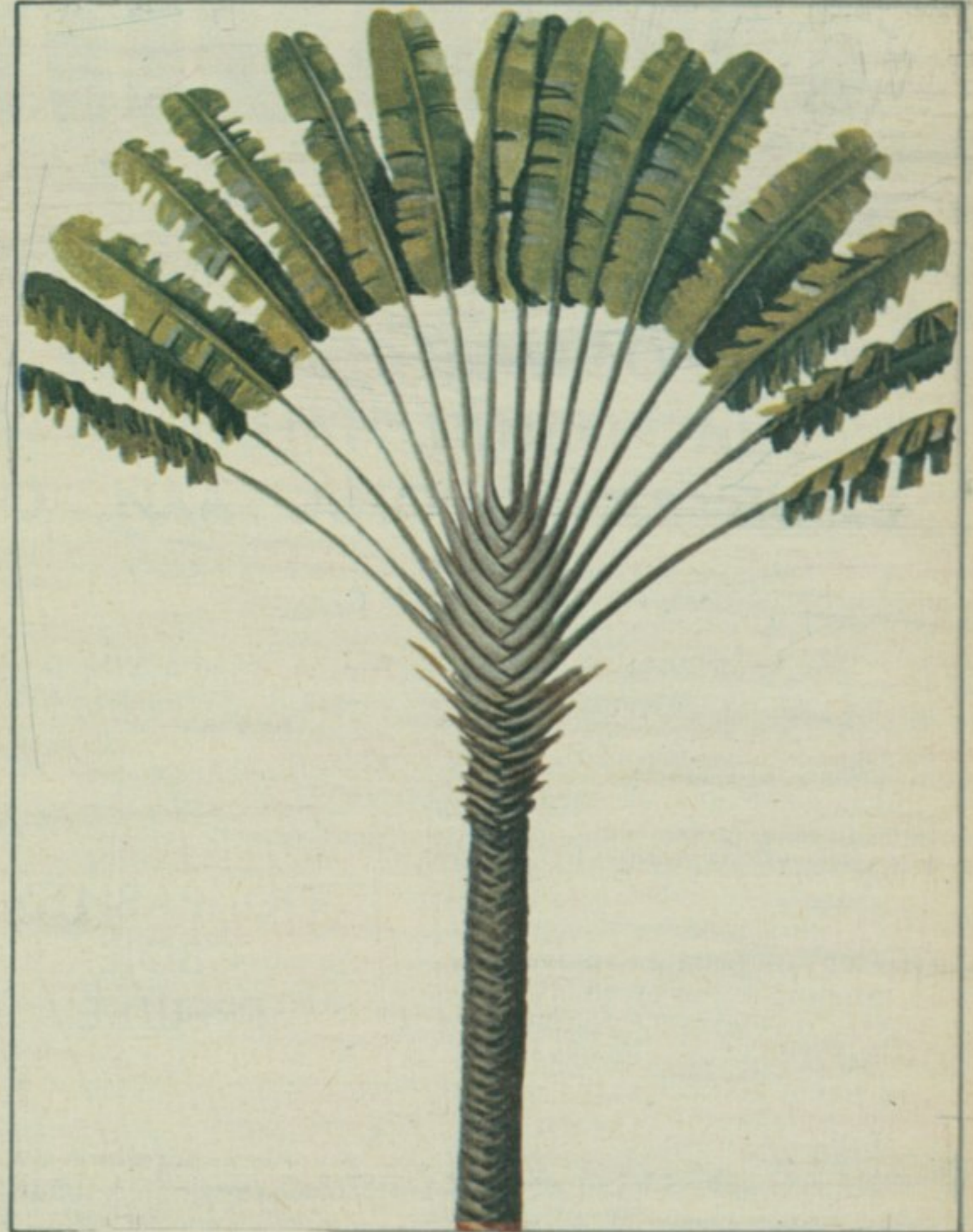
Суседи су се забринули, а кад су ушли у његову собу нашли су га мртвог. Око тврдих уста као да је лебдео осмех среће. Најзад је дозволио да га смрт победи у сто двадесет четвртој години живота.

Све до пре двадесетак година Мурон је сматран за најстаријег човека о чијим годинама постоји писмен доказ. У Тулону још и данас постоји кућа у којој је умро Мурон, и она се показује странцима као нарочита знаменитост.

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ЕГЗОТИЧНЕ

АФРИКА

АФРИЧКИ КЕДАР Расте самоникло у северној Африци, нарочито на планини Атлас. То је витак четинар лиснате крошње, висок до 40 метара. Гране се, растући скоро од гла, сужавају према врху у облику купе. Дрво му је смоласто, меко, лако за обрађивање. Из њега се добија кедрово уље којим су стари народи балсамовали мртве и премазивали књиге да би дуже трајале.

РАВЕНАЛА Декоративно дрво облика велике лезе које расте самоникло на острву Мадагаскару. Стабло, високо до 10 метара, формира се од чврстих одрвених остатака опалих лиснова. Равенала на језику становника Мадагаскара значи **путничково дрво** јер се верује да њени листови у корену луже свежу воду за пиће. У ствари, равенала не живи у сушним областима а листови у удубљењима задржавају кишницу.

РАФИЈА Танка палма, висока од 5 до 10 метара, на чијем врху расте двадесетак лиснова дугачких око 2 метра. Од тих лиснова добија се влакно које се данас толико користи у примењеној уметности и занатству за разне украсе, простирке, шешире, котарице. Ова биљка даје пиће познато као вино од рафије, укусан плод, дрво за грађу, восак који се употребљава у индустрији. Расте на Мадагаскару.

КАФРАНСКА ЈАБУКА Ово дрво расте у јужној Африци а порекло води из Натала и са Рта добре наде. Име је добило по плоду који личи на јабуку али је величине шљиве. Домороци га једу у свежем стању јер је слadak и мирисан. Кафранска јабука се већ дуже време сади плански пошто од плода може фабрички да се прави укусна мармелада. Гране имају оштро дугачко трње.

БИЉКЕ ДАЛЕКИХ КРАЈЕВА

САПОТИЛ ДРВО Веома је разгранато, с бујном крошњом, висине 15 м. Дрво му је тврдо и древни народ Маје употребљавао га је за изградњу кућа. Од млечног сока који лучи стабло добија се најважнији састојак за прављење жвакаће гуме. Ово се постиже тако што се кора засече и при дну сваке бразде стави суд за скупљање. Дрво после тога више година не даје сок.

ЈУЖНА АМЕРИКА

МАНИОКА Пореклом је из Бразила али је распрострањена и у Африци, Азији, Индокини, Мадагаскару и свим тропским крајевима. То је грмасто дрво висине од 1 до 3 м које цвета лети и даје семенаст плод из кога се добија уље за медицинске сврхе. Најдрагоценији део биљке је корен, тежак до 10 кг, богат скробом. Овај корен од кога се прави брашно тапиока служи као храна милионима домородаца.

БРАЗИЛСКИ ОРАХ Зимзелено раскошно дрво високо и до 40 м. Расте само у амазонској области Бразила а у Европи не може да се одржи ни у стакленим баштама. Његов лоптасти плод пречника петнаестак сантиметара садржи семенке по укусу и величини сличне бадему. Поред тога што се извозе и служе као важна храна доморочима, од њих се добија уље за јело и подмазивање.

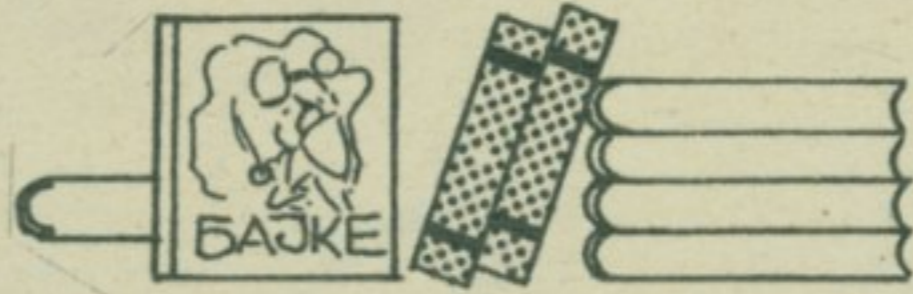
КАУЧУКОВАЦ Све до краја прошлог века једини извор за добијање гуме биле су биљке међу којима се нарочито истиче каучуково дрво. Пореклом је из Бразила али је у XIX веку пренесено у Азију где постоје велике плантаже. Његово стабло лучи млечни сок који се у одређено годишње доба скупља у малим судовима пошто му се кора претходно засече. Индијанци су за њега знали још пре Колумба.

ДЕМАСКИРАНИ!!!

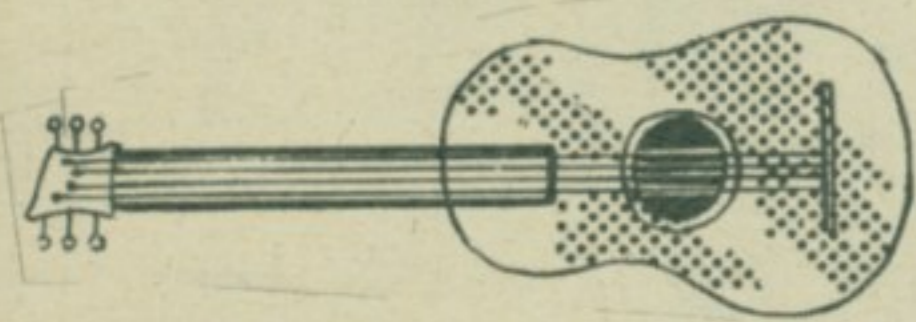
РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА »КО ЈЕ ПОД МАСКОМ«?

Да наши читаоци воле маскенбале показао је и број приспелих дописница и купонима — 6.462 — које су послали учесници наградног конкурса „Ко је под маском?“ објављеног у броју 966 од 3. јула ове године. Међу њима 5.736 читалаца је својим тачним одговорима стекло право да учествује у извлачењу награда на срећу.

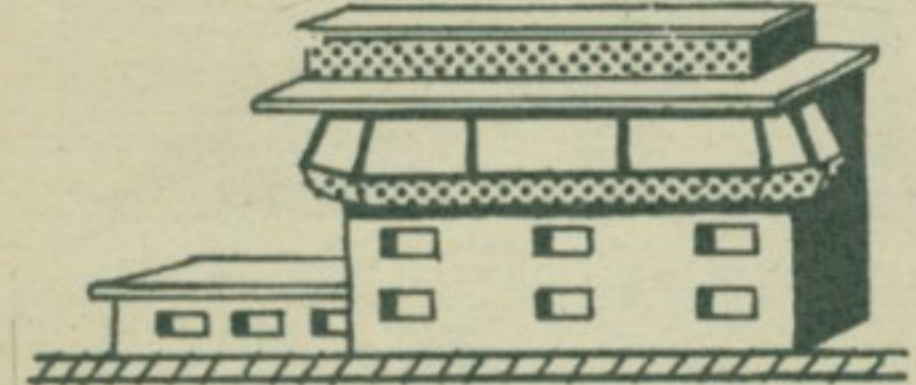
За оне читаоце који овог пута нису знали тачно да одговоре дајемо решење конкурса: Особа обележена словом А и особа обележена бројем 3 су једна иста (имају исте чарапе); Б и 5 (исте кошуља); В и 4 (труба); Г и 6 (марама око врата и марама која вири из кофери); Д и 8 (иста кравата око врата чији један крај вири из путне торбе); Ђ и 16 (исте чарапе); Е и 2 (исте нарамнице); Ж и 1 (шешир и одговарајућа кутија за шешир); З и 7 (часовник на руци); И и 9 (наочаре).

10 КЊИГА „БАЈКИ“ добили су: 1. БОРИС ЂУРОВИЋ, Вука Мићуновића 54а Никшић; 2. БРАНИМИР ШОЈАТ, Немањина 5, Земун; 3. ДРАГАН РАДОНИЋ, Слободана Перина бр. 24, Нови Бечеј, Банат; 4. МИРЈАНА СИМИЋ, Огона Јупанчића 22/48, Нови Београд; 5. ДОБРИЛА МИХАИЛОВИЋ, Бориса Кидрића 4/15, Железник; 6. ВЕРИЦА ЈАКОВЉЕВИЋ, Београдски пут 57, Ваљево; 7. НОВИЦА ЗЛАТАНОВИЋ, Х. Вељкова 97, Пирот; 8. СОЊА НИЛЕВИЋ, Београдска 77, Титоград; 9. СНЕЖАНА МИЛОЈЕВИЋ, Ивана Горана Ковачића 7, Ниш; 10. ВИДОСАВА МАРКОВИЋ, Дубљанска 7, Београд.

1 НАГРАДУ — КОНЦЕРТНУ ГИТАРУ добиле су МИЛИЦА и СВЕТЛАНА ЛЕНАСИ, Невесињска 11/VII, Београд;

II НАГРАДУ — СКЛАПАЛИЦУ, СКРЕТНИЧАРЕВУ КУЊИЦУ добио је ЈАДРАНКО ДРАГИЋ, Иве Лоле Рибара 3, Бијељина;

10 СЛАТКИХ ПАКЕТА ПОКЛОН „ЗВЕЧЕВА“ из СЛАВОНСКЕ ПОЖЕГЕ добили су: 1. ЈОЖЕФ КОВАЧ, II нова 7, Суботица; 2. ПАША ЂЕЧЕВИЋ, Омера Абдовића 10, Титоград; 3. АЛЕКСАНДАР ПУРКАР, Ж. Зрењанина 101а Панчево; 4. ДИЈАНА ПОЛОВИЋ, Ивана Вујошевића 10а/14, Титоград; 5. МИЛОШ ЂОКОВИЋ, Нова Колонија 39, Звечан; 6. БУЦА СТОЈАНОВИЋ, Драг. Радовановића 41, Прокупље; 7. МАРИНА СТАНКОВИЋ, Боже Козомарића 6, Крагујевац; 8. ВЕСЕЛИ СТЕФАНОВИЋ, II октомври бр. 392/3, Куманово; 9. ЉИЉАНА ЧЕПЕРКОВИЋ, Скопљанска ба, Врњачка Вања; 10. СНЕЖАНА СИНАДИНОВИЋ, Првомајска 8, насеље Ртањ код Бољевца — Тимочког.

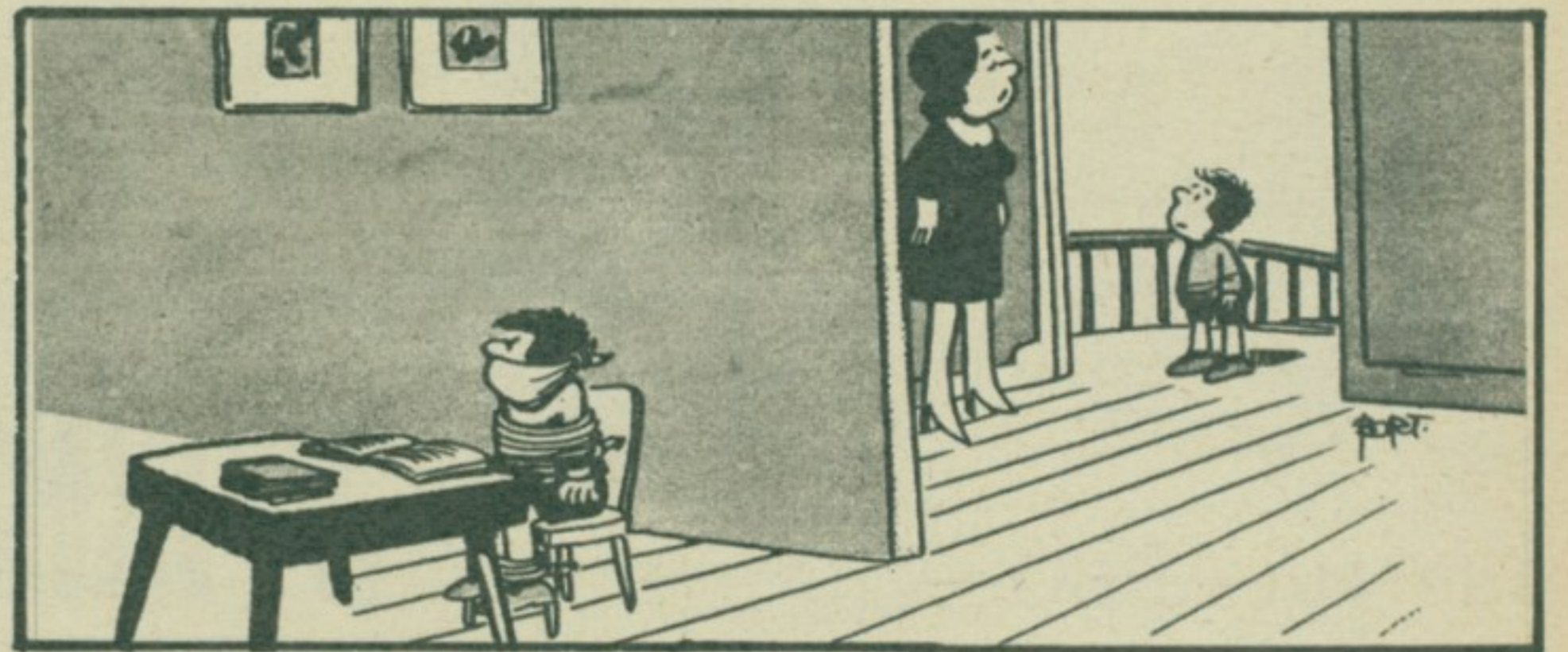
*** ХУМОР ***

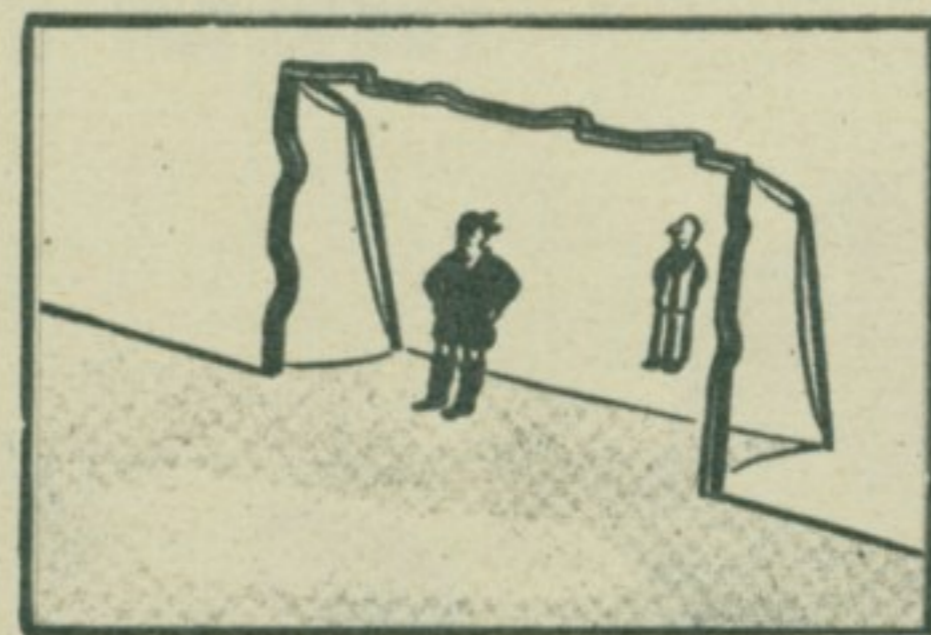
— Ово није мој пиштољ: мој је био празан!

— Јесам ли ти забранила да вежбаш цудо с теткицом!

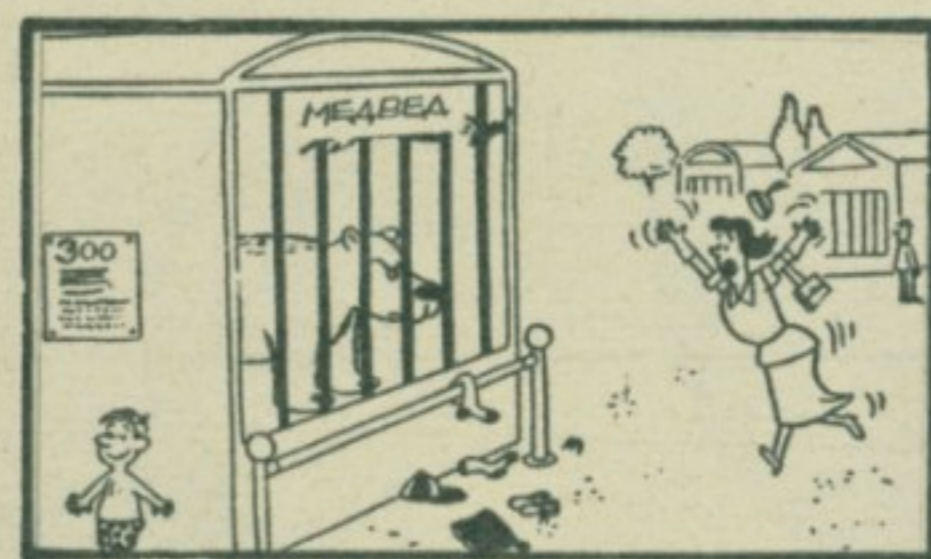
— Паја каже да му је веома жао али да неће да изиђе јер има да учи.

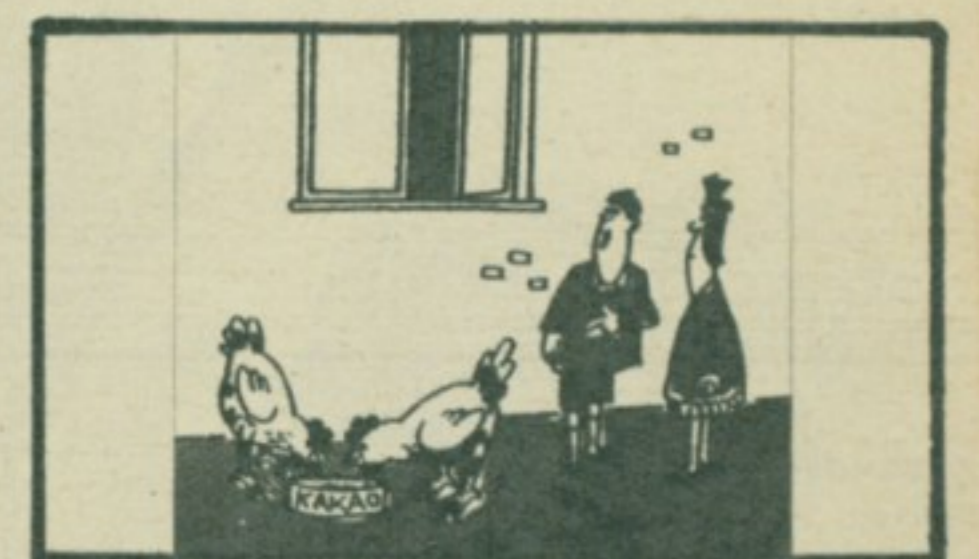
— Њихови шутеви су снажни али непрецизни.

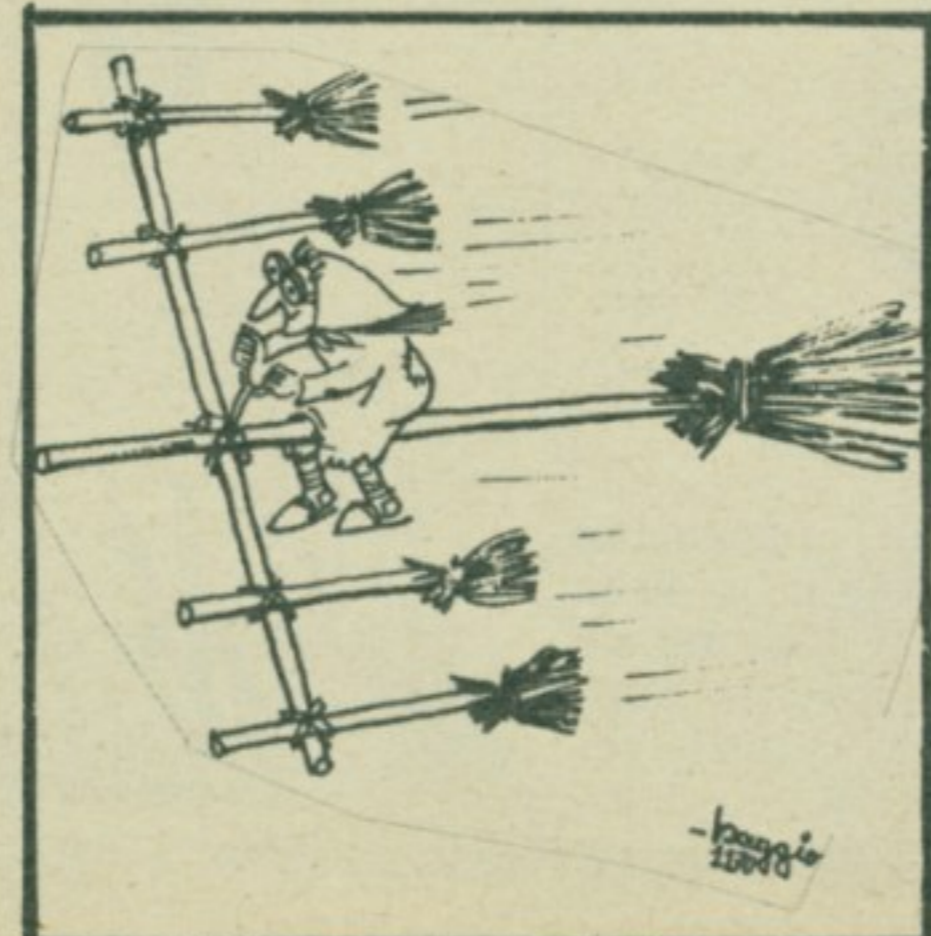
— У праву си, боја је још свежа!

— Иване!

— С оваквом исхраном могле би да носе јаја од чоколаде!

БЕЗ РЕЧИ

Свађа лавова траје један дан а свађа паса читав век.
(Афричка пословица)

SOMBOLED

МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД

ПОЗИВА ВАС НА ВЕЛИКУ НАГРАДНУ ИГРУ!

Пошаљи на СОМВОЛЕД, ПИК „СОМБОР“ — СОМБОР, 20 поклопаца и кесница (може и помешано) од СОМВОЛЕДА, као што су ови означени стрелицом на горњем цртежу. Награде ће бити извучене 31. августа.

НАГРАДЕ:

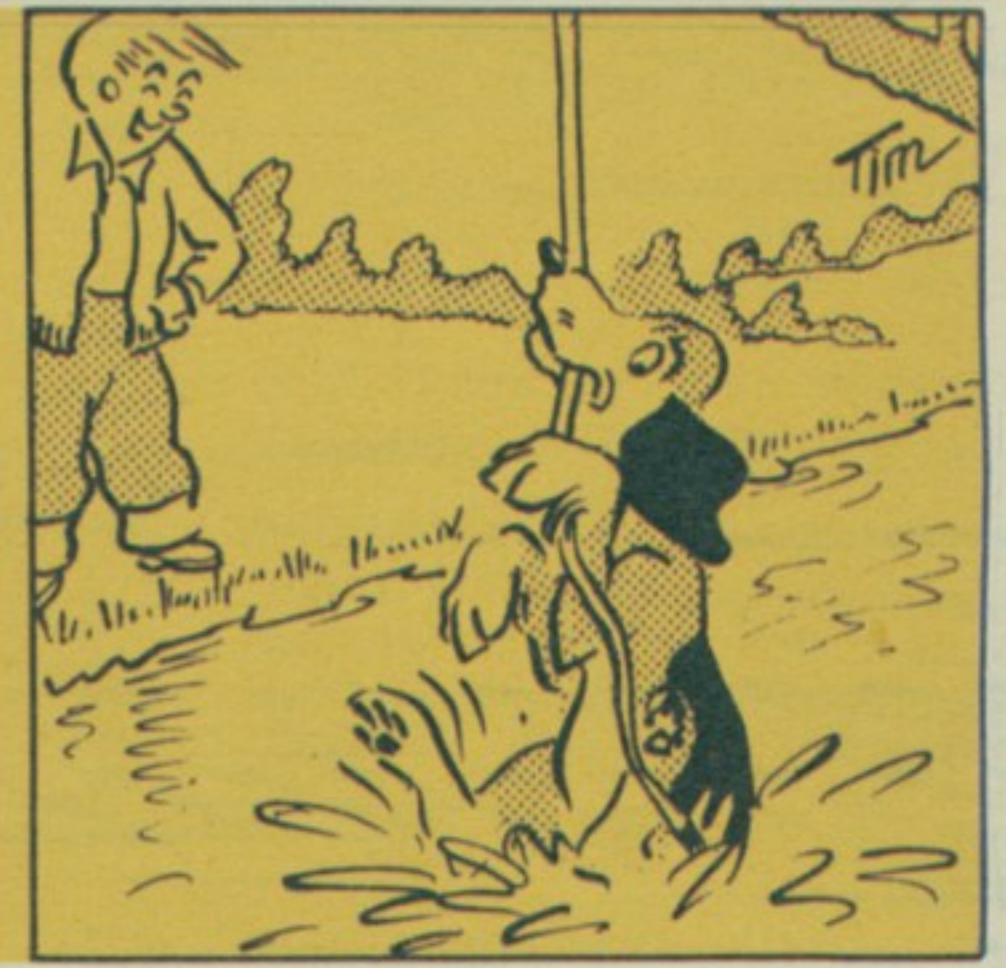
1. Пони-Експрес
2. Комплетан курс немачког језика (плоче)
3. Електрична гитара

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

- 5 парчи рошња
- 5 трансистора
- 5 гарнитуре
- 5 лампацина
- 20 гарнитуре за слони телефони
- 5 фундамента мотли „ПЛОНИ“
- 20 гарнитуре налив гледа
- 5 лекционна странаљ ревиљ и буџетаци
- 10 књига „БРАЊИЊИНИ У 100 ЛЕКЦИЈА“
- 10 књига „ОДЕСА“
- 10 књига „СВЕТ МАШИЊА“
- 10 књига „МЕДИЦИНСКИ УПУТСТВО ЗА ПОМЛАДИНИ РИБОЛОВ“

Ово је трећа од четири велике наградне игре. За сваку нову игру нове награде.

ДЕНИС УЧИ ЦУДО

НЕ КРЕЖИТЕ НА ПУТ БЕЗ ВАШЕГ ПРИЈАТЕЉА АКУТОЛ СПРЕЈ-ФЛАСТЕРА

AKUTOL Spray

bosnalijek SARAJEVO

Слетер је весело звиждукао спуштајући се Улицом Марпл према железничкој станици. Било је ведро пролећно јутро.

Изненада га је зауставио неки човек.

— Извините, господине — рече непознати. — Да ли бисте могли да ми кажете где је жртвеник Баз-Матан?

Слетер се замисли и збуњено упита:

— Баз-Матан? Рекосте жртвеник Баз-Матан?

— Да — узврати странац смешени се као да се извињава.

Слетер закључи да је непознати сигурно странац, а затим рече:

— Жао ми је, али још никад нисам чуо за такво место.

— У сваком случају хвала вам — рече странац, климну пријатељски главом и оде у правцу центра града.

Мрачне тајне
Сатурна

Док се возио на посао Слетер је размишљао о сусрету са странцем понављајући у себи необично име: „Баз-Матан“. Северни Емброуз у држави Њу Џерси, САД, био је грађин у коме је Слетер живео двадесет година. Познавао је сваку улицу и готово сваку кућу, али никад дотад није чуо за жртвеник Баз-Матан. Шта је то требало да значи? За време рада у канцеларији Слетер је нервозно лупкао оловком по столу и све време размишљао о странцу и чудној згради коју је овај тражио.

Враћајући се са посла кући, Слетер је поново срео непознатог недалеко од железничке станице.

— Нашао сам га — рече му странац кад га је видео. — Није било лако, али успео сам да га пронађем.

— А где се он у ствари налази?

— упита Слетер заустављајући се.

— Баш поред Храма мрачних тајни Сатурна — узврати човек. — Глупо је од мене што вас нисам најпре питао за храм. Знао сам да је жртвеник близу храма, али...

— Каког храма? — упита Слетер збуњено.

— Храма мрачних тајни Сатурна — понови човек стрпљиво.

— Знате — рече Слетер — питам зато што већ двадесет година живим у овом граду и још никад нисам чуо да постоји неки такав храм и...

— Хеј! — узвикну странац погледавши на сат. — Нисам знао да је тако касно. Састанак неће моћи да почне ако не пожурим.

И с тим речима човек махну Слетеру руком и удаљи се брзим кораком.

Слетер се полако враћао кући размишљајући о жртвенику Баз-Матан и Храму мрачних тајни Сатурна. Чинило му се да се ради о неким тајним скуповима, али му никако није било јасно да тако нешто, о чему је само понекад слушао или читао у новинама, може да постоји и у његовом градићу. Не, то је немогуће! Пре свега нико не би издао стан или кућу таквим настраним људима...

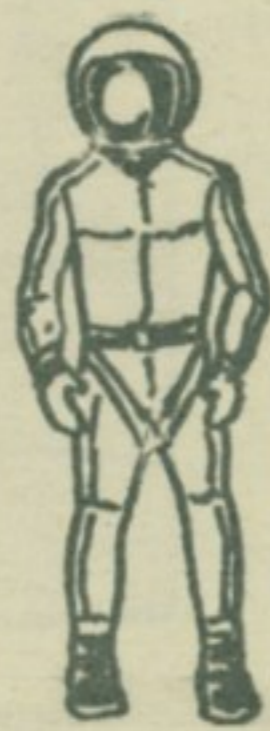
Покушао је да нађе Баз-Матан или Храм Сатурна у телефонском именику, али није успео. Службеница са информација такође није могла ништа да му каже о зградама које су га интересовале.

— Чудно, заиста чудно — мрмљао је Слетер, а онда је све испричао жени.

— Тако нешто је немогуће у нашем граду — рекла му је жена. — Општина то не би дозволила, а готову Клуб савремених жена и Клуб за заштиту беспослене младежи!

ЖРТВЕНИК

ДЕН ПИТЕРС

Уверење да одлично
познаје свој град
свајало је Слетера
ра животно

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

И сам Слетер је исто тако мислио. Мора бити да је странац погрешно град. У Јужном Емброузу, суседном граду, тако нешто било је много вероватније.

»То мора
да буде данас«

Сутра ујутру Слетер је погледом тражио странца док је ишао према железничкој станици, али непознатог нигде није било. Човек је изгледа посетио „жртвеник“ и отишао. Али у понедељак ујутру Слетер је мало закаснио за воз и журио према станици, кад је изненада опет видео странца.

— Здраво — рече Слетер непознатом.

— О, здраво, то сте опет ви! — узврати странац смешени се. — Баш сам се питао кад ћемо се опет видети.

Слетеру је било јасно да ће изгубити воз, али је по природи био веома радознао и зато упита човека:

— Како иду скупови код жртвеника?

— Не баш најбоље — одговори странац. — Имамо неких проблема. Стари Атеротеп, градоначелник, прети да ће нам одузети дозволу да се састајемо у Северном Емброузу. Он каже да не испуњавамо своје обавезе. Али како можемо да их испуњавамо кад група Дионизије-Африканац чија се зграда налази преко пута наше згради сваког пре нас, а исто тако и група Папа-Легба-Дамбала...

— Да, то заиста изгледа лоше — сложи се Слетер мада му ништа није било јасно и мада би више волео кад би му странац боље објаснио о чему се у ствари ради.

— Али то није све — продужи непознати. — Наш првосвештеник прети да ће нас строго казнити ако нешто не предузмемо. Он је мајстор седмог степена и сви морају да га слушају.

— Хм! — промрмља Слетер.

— Ја сам због тога овде — рече непознати. — Морам да решим проблем недостатка потребних људи за...

Али баш у том тренутку један омален човек дојури однекуд и зграби странца за рукав рекавши му:

— Елоре, погрешно сам израчунао датум. То мора да буде данас, а не идућег понедељка.

— До ђавола! — узвикну Елор и,

махнувши Слетеру у знак поздрава рече:

— Извините, журим...

Све ће
бити у реду

Господин Слетер био је заиста бесан што се у његовом граду догађају ствари о којима грађани немају појма, па је чим је дошао у канцеларију зграбио телефон. Службеница са информација рекла му је да се градоначелник Северног Емброуза не зове Атеротеп него Милер, па је Слетер псујући у себи

телефонирао Милеру.

Милер је објаснио узбуђеном Слетеру да зна све шта се догађа у његовом граду, да познаје сваку кућу и сваки камен, да у граду нема никаквих тајних удружења, да би он за њих сигурно знао и да би она била одмах забрањена.

Док се враћао кући Слетер је био веома замишљен. Баш кад је сишао с воза угледа Елора како жури улицом. Слетер га сустиже, али Елор му рече:

— На жалост, журим. Свечаност ускоро почиње и ја морам да присуствујем. Лигијан је био страшно немаран. Замислите астролога који за недељу дана погрешно приликом израчунавања тренутка кад ће се Сатурн наћи у знаку Шкорпије! Мораћемо да одржимо свечаност вечерас иако нисмо у пуном саставу.

— Да ли бих и ја могао да пођем? — упита Слетер без оклевања јер је у томе видео могућност да коначно продре у срж тајне.

— Мислим да то не би било правично према вама — рече Елор замишљено. — Ви нисте припремљени за свечаност и...

— Све ће бити у реду — наваливао је Слетер. — Заиста желим да пођем.

— У реду — рече Елор. — Хајдемо.

Непознати
улица

И онда су пошли. Ишли су, враћали се другим путем на исто место, кружили, прелазили улице којима су већ прошли, пролазили поред кућа које је Слетер добро познавао...

Али пошто се већ смрачило и по-

МНОГО ЉИГАВИХ ПИПАКА ВУКЛО ГА ЈЕ ПРЕМА ЖРТВЕНИКУ...

што су у познате улице улазили из неубичајеног правца, Слетер се потпуно збунио јер га је стално кружење нервирало. Сматрао је да је врло чудно што човек може да се изгуби у граду у коме је живео двадесет година!

Слетер више није знао где се налази! Баш је закључио да се враћају у Улицу Болнат Лејн кад је приметио да му је непозната улица која сече ону којом су ишли. Погледао је таблу са називом улице. На табли је писало: „Десни улаз“!

Није знао да таква улица постоји у Северном Емброузу. У улици није био светиљки, радње су му биле сасвим непознате... Запањено је пиљио у црну зграду на којој се налазио бледо осветљен натпис: „Храм мрачних тајни Сатурна“!

— Прилично су мирни вечерас, зар не? — рече Елор приметивши у ком правцу Слетер гледа. — Али морамо да пожуримо!

Елор пође још брже и Слетер није имао времена да поставља питања.

Зграде су постајале све чудније. Биле су свих могућих облика и величина, неке нове и блиставе, а друге старе и истрошене. Слетер се питао да ли је то неки град у граду? Да ли је могуће да постоји неки „ноћни“ Северни Емброуз о коме становници немају појма? Неки град у који се долази кроз познате улице али из непознатог правца?

На крају улице била је чисто бела зграда, веома дугачка али ниска. Елор ухвати Слетера за руку и увуче га кроз врата.

Баз-Маџан

Унутра је било сасвим мрачно. Слетер је осећао да се неко креће око њега, а онда је у дубини приметио јаку црвенкасту светлост која је у облику круга обасјавала само један део просторије. Елор га је повео према светлом кругу пријатељски му говорећи:

— Заиста сте ме спасли од велике невоље. Да нисам успео да вас доведем, они би сигурно мене убили!

— Ко су ти „они“? — упита Слетер уплашено.

— Па Сатурнијанци — шапну Елор. — С времена на време Лигијан и ја морамо да им доведемо људске жртве које приносе на Баз-Матан. Иако су суперцивилизована бића, сачували су неке примитивне обичаје. Готово у сваком граду имају бар по један жртвеник.

— А како су дошли на Земљу? — упита Слетер збуњено.

— Летећим тањирима које Земљани само понекад могу да виде — узврати Елор. — То се догађа кад лете изнад далековода зато што струјно коло утиче на летеће тањире и они постају видљиви људском оку.

— Да ли си га нашао? — упита неко ко је стајао поред светлосног круга.

Напрежући се да види ко то говори, Слетер се приближи и крикну од ужаса! Биће му је допирало до колена, али је имало огромну главу и осам сасвим танких пипака уместо руку и ногу! У једном пипку Сатурнијанац је држао неко необично оружје из чије је цеви зрачила зелена светлост...

— Наравно — рече Елор задовољно. — Још је сам хтео да дође!

Црвенкаста светлост падала је тачно на камени жртвеник! Обузет ужасним страхом, Слетер се окрете да побегне, али Елор га је чврсто држао.

— Не можете сад да нас напустите — рече му Елор благо. — Већ смо спремни да почнемо.

А тада Слетер осети на себи много љигавих пипака који су га вукли према жртвенику Баз-Матан!

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

ВИДЕЛО СЕ ДА ЊЕ БОРБА БИТИ СУРОВА И...

...НЕ РАВНОПРАВНА!

ТУНГА СЕ ЗАЧАС НАШАО ОДБАЧЕН ДЕСЕТАК МЕТРА...

ТЕК ТАДА ЈЕ ТУНГА СХВАТИО О КАКВИМ СЕ ПРОТИВНИКОМ УХВАТИО У КОШТАЦ. ИАКО СЕ НИЈЕ УГЛАШИО, ОСЕТИО ЈЕ НЕКУ ЧУДНУ И НЕПРИЈАТНУ ЈЕЗУ...

ЊЕГОВ ПРОТИВНИК ПОНОВО ЈЕ КРЕНУО У НАПАД...

ГОРИЛИН „ЗАГРЧАЈ“ ЈЕ БИО СТРАШАН. ТУНГИ СЕ ЧИНИЛО ДА МУ КОСТИ ПУЦАЈУ...

ВО-МО НЕ ЗНАШТА СЕ ТО ДОГАЂА У ЊЕГОВОМ СРЦУ! ОН ПРИПАДА ЉУДИМА С ДРВЕЋА И ТРЕБА ДА ЖЕЛИ ЊИХОВУ ПОБЕДУ ПА ИПАК...

О, БОГОВИ ШУМА, ПОМОЗИТЕ МОМ БРАТУ ТУНГИ!

971

ПОДСЕТНИК

АЛБУМ етида за хармонику (од I до IV године учења), прикладан за самостално вежбање. Можете га купити или поручити поштом и платити поузећем: „ПРОСВЕТА“, Музички магазин, Београд, Терезије 12. Цена је: I—II свеска 12 н. д. а III—IV свеска 18 н. д.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ПОПУЛАРНИ »КИЋО«

Млади Осјечанин, некадашњи члан састава „Динамити“ постаје све популарнији. После прве самосталне плоче пре две године Крунослав Слабина — Кићо снимао је за кратко време једну за другом пет плоча, од којих је свака имала више успеха од претходне. Последња је са фестивала „Београдско пролеће 70“ „У дугим ноћима“ којој је припала трећа награда публике. На другој страни је „Ангела, чекај ме“. Плочу је издао Југотон, а цена је 8,30 н. д.

KRINO SLABINA KIĆO

U DUGIM NOĆIMA

ANGELA, ČEKAJ ME

ШВАБЕ
УЛАЗЕ
У КЛАНЦ
НИШТА НЕ
СУМЊАЈУКИ.
УВЕРЕНИ
СУ ДА ЋЕ
ОВАЈ ПУТ
УНИШТИТИ
ПАРТИЗАНЕ.

УХ! САМО
АКО БАЈА БУ-
ДЕ НАШАО
ДРУГОВЕ!

КАО ШТО
ЗНАТЕ, СОЛ-
ДАТЕН, МИ НЕ
ЗАРОБЉА-
ВАМО!

ОДЈЕДНОМ:

УРАД!
ПАЉ-
БА!

БУМ ТА-ТАРА-ТАТА

БАНГ!

УРА!

ЕВО
ВАМ ЈА-
БУКА!

БАНГ!

УДРИ!
НЕ ЖА-
ЛИ!

А ОНДА НЕМЦИМА ИЗА ЛЕЂА:

ШВАБЕ!
ОВДЕ
ПЕНЕ-
РАЛ!
ХА, ХА!

ТА-ТА-РАТА-ТА!

БАНГ!

ИХААА!
ДРЖ-НЕ
ДАЈ! РАС-
ПАЛИ!

ОПКО-
ЉЕНИ
СМО...!

ХАЛТ. НЕ
БЕЖИ.
ПУЦАЈТЕ
КУКВИ...
АААХ!

НЕ ПУ-
ЦАЈТЕ
ПРЕДАЈЕ-
МО СЕ!

БУМ

МИЛОСТ
ПРЕДАЈЕ-
МО СЕ!

УРА! ПОБЕ-
ДА! БАЈО, ПИ-
ЛЕ ЂЕДОВО,
ГДЕ СИ,
ЈУНАЧИНО
МОЈА!!!!

ОВ-
ДЕ ЈЕ,
СИЦА
ЈЕВРЕ-
МЕ! ЕВО
ГА!

ТВОЈ
УНУК ЈЕ
ПРАВА ЈУ-
НАЧИНА.
ЧЕСТИТАМ,
СИЦА
ЈЕВРЕ-
МЕ!

ПАРТИЗАН САМ, ТИМ
СЕ ДИЦИМ, ТО НЕ МО-
ЖЕ БИТИ СВАК!!!!

КРАЈ

TRAŽIMO PRIJATELJE

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и СССР. Имам 14 година. Сакупљам: значке, марке, стари новац, разгледнице и омоте од чоколада. Михаило Томашевић, О. Ш. „Стеван Филиповић“, Велики Црљени.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље и света. Волим класичну музику и бит. Сакупљам салвете и разгледнице. Учим енглески језик. Росана Дешковић, Собова 1/23, Сплит.

Имам 12 година. Скупљам марке и салвете. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама са приморја. Ирена Зуберец, Тимочка 8, Земун.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 14 година. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам разгледнице и стари новац. Видак Васиљевић, О. Ш. „Илија Кишић“, Зеленика, Бока Которска.

Имам 14 година и желим да се дописујем са дечацима и девојчицама широм земље. Скупљам разгледнице. Онеса Шепић, Дечје одмаралиште, Ваковићи, Фојница.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Завршио сам V разред. Скупљам марке, стари новац и разгледнице. Драган Карагић, Мл. Стојановића 31, Футог.

Имам 15 година и желим да се дописујем с пријатељима из целе земље. Језик дописивања руски и српскохрватски. Скупљам значке, марке и разгледнице. Златица Бабић, Рударска 113, Тузла.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије од 18—20 година. Језик дописивања француски и енглески. Скупљам разгледнице и размењивао бих дупликате. Волим спорт. добре књиге, планинарење. Chantale Pegaz-Blanc, Aix les Bains, 73 — Trevignin, France.

Ученица сам V разреда. Желим да се дописујем с дечацима и девојчицама наше домовине. Љубица Гундељ, Венац Бориса Кидрича 20, Осиек.

Навијам за „Партизан“. Волим забавну музику. Имам 14 година. Скупљам марке и разгледнице. Ратко Крђовић, Крупска 40, Бихаћ.

Имам 10 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Скупљам сличне „земље и градови света“. Станиша Миладиновић, М. Тита 5, Мало Црниће.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Завршила сам 8. разред. Верица Бакић, 71 rue de Wattignies, Paris 12e, France.

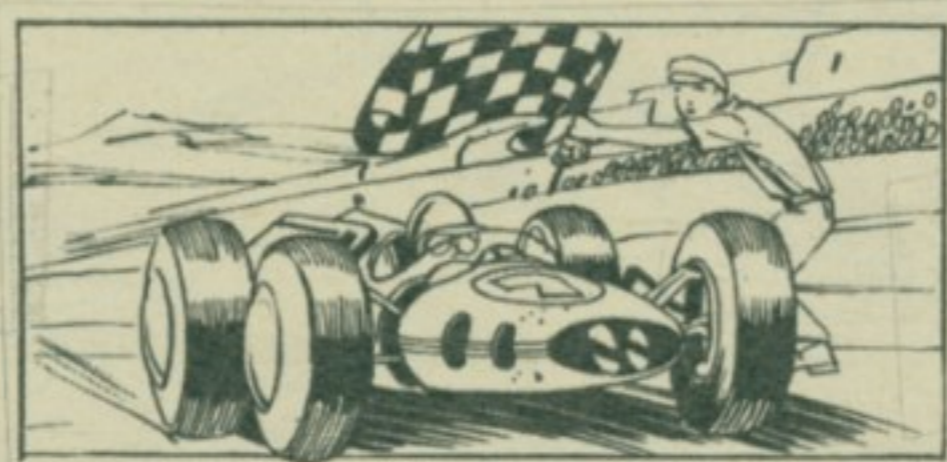
МАЛА ПОШТА

ТРКАЧКИ АУТОМОБИЛИ

Драги Забавнице,
Како се постаје аутомобилски тркач? Интересује ме још где се „фризирају“ (појачавају) мотори за спортске аутомобиле — у фабрици или код механичара? Да ли се овим спортом баве и млађи од 20 година. Да ли су потребне посебне исправе за кола са појачаном машином. Можда ћу и ја једнога дана постати познат као Јовица Паликовић, па бих те замолио да ми одговориш на ова питања.

Предраг Стојковић,
Стаке Скендерове 7/1,
Сарајево

Мотори се обично „фризирају“ у фабрици („фиће“ у Београду, у Ауто-кући „Шумадија“), али и добар мајстор механичар може то са успехом да уради. За ове аутомобиле није потребна никаква посебна дозвола. Јовица Паликовић је овако постао шампион: почео је са 14 година да долази у Ауто-мото друштво.

и да помаже приликом поправки аутомобила својих старијих другова. Када је напунио 18 година, стекао је право да положе возачки испит. Онда је прво возио на мањим такмичењима и тако стекао ЛИЦЕНЦУ спортског такмичара. Предлажемо ти да одеш у сарајевско Ауто-мото друштво и да урадиш као и Јовица Паликовић. Потражи тамо Сеада Алиходића, најбољег сарајевског аутомобилисту (вози БМВ 2002 ТИ), он ће ти помоћи.

ДЕВОЈАЧКИ ЈАДИ

Драги Забавнице,
Имам 15 година, а он шеснаест. Забављали смо се три месеца и волели се. Он је стално тврдио да ћу га оставити и да ће он туговати. Он је то тврдио јер је знао колико ме остали дечаки воле, јер сам добар друг и пријатељ, и многи би желели да се са мном забављају. Једног дана ми је мој дечко рекао да је у суседном граду нашао девојку, али да неће да се посвађа ни с њом ни са мном. Плакала сам, рекла сам му да га никада нећу заборавити, хтела сам да се убијем, а он се правнио као да се ништа не дешава на свету. Волим га! Како да га поново освојим, или бар да му вратим све ове муке које доживљавам. Пише ти једна несрећна девојчица

која ће се можда убити ако га не освоји!

„Квики“

Премало цениш себе, а превише њега. Одбаци га, кад те неће. Изгледа, да је он тебе оставио из страха да не буде остављен. Ти и сама кажеш како он не жели да се посвађа ни с тобом ни са новом девојком. Чини нам се да је он само ТВОЈ, а она друга девојка постоји због тога да би он био што сигурнији у тебе. То је лукавство у љубави, а ти заслужијеш бољег младића од њега.

СТАРИ БРОЈЕВИ »ЗАБАВНИКА«

Друже уреднице,
Потребни су ми „Забавници“ од 27. II и 6. III 1970. или само странице тих бројева на којима су прилози „Живот на половима“. Остале прилоге „ЖИВОТ У...“ или „ЖИВОТ НА...“ имам, па ми збирка (преглед екологије и биогеографије) не би била комплетна без ових делова који ми недостају. Очекујем да ће читаоци нашег заједничког листа да ми помогну, а ја бих им узвратно противуслугом: разгледницама, маркама или како се већ договоримо.

Богољуб Младеновић,
наставник биологије
Основна школа Глободер,
Пошта Стопањ (Крушевац)

БРАНКОВ ПРОБЛЕМ

Драги Забавнице,
Пољубио сам једну девојку и она каже да је због тога сада у другом стању. Да ли је то истина?

Бранко Јакшић, Нови Београд, Радоја Дакића 25

То никако не може да буде истина. Нађите „Забавнике“ од броја 877 (11. X 1968) до броја 885 (14. XII 1968) и серију чланака под називом „Мама, како, зашто?“, тамо је све објашњено.

Решења са сџр. 42.

ДУРБИНИ БЛИЗАНЦИ

3 и 7.

МАЛО ГЕОГРАФИЈЕ

Горе је Португалија, а доле Швајцарска.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ!

Кривац је дечак који седи у последњој клупи с леве стране, пред њим је упола отворена кутија.

ОПАСНОСТ!!!

Носорог.

ПАЖЊА ДЕНИСОВЦИМА!

СВЕ ДОСАД ОБЈАВЉЕНЕ ДЕНИСОВЕ СВЕСКЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ У „ПОЛИТИКИНОЈ“ ПРОДАВНИЦИ, МАКЕДОНСКА 35, ОД 6 — 13 ЧАСОВА СВАКОГ ДАНА И НЕДЕЉОМ ОД 6 — 10 ЧАСОВА.

* укршћене речи *

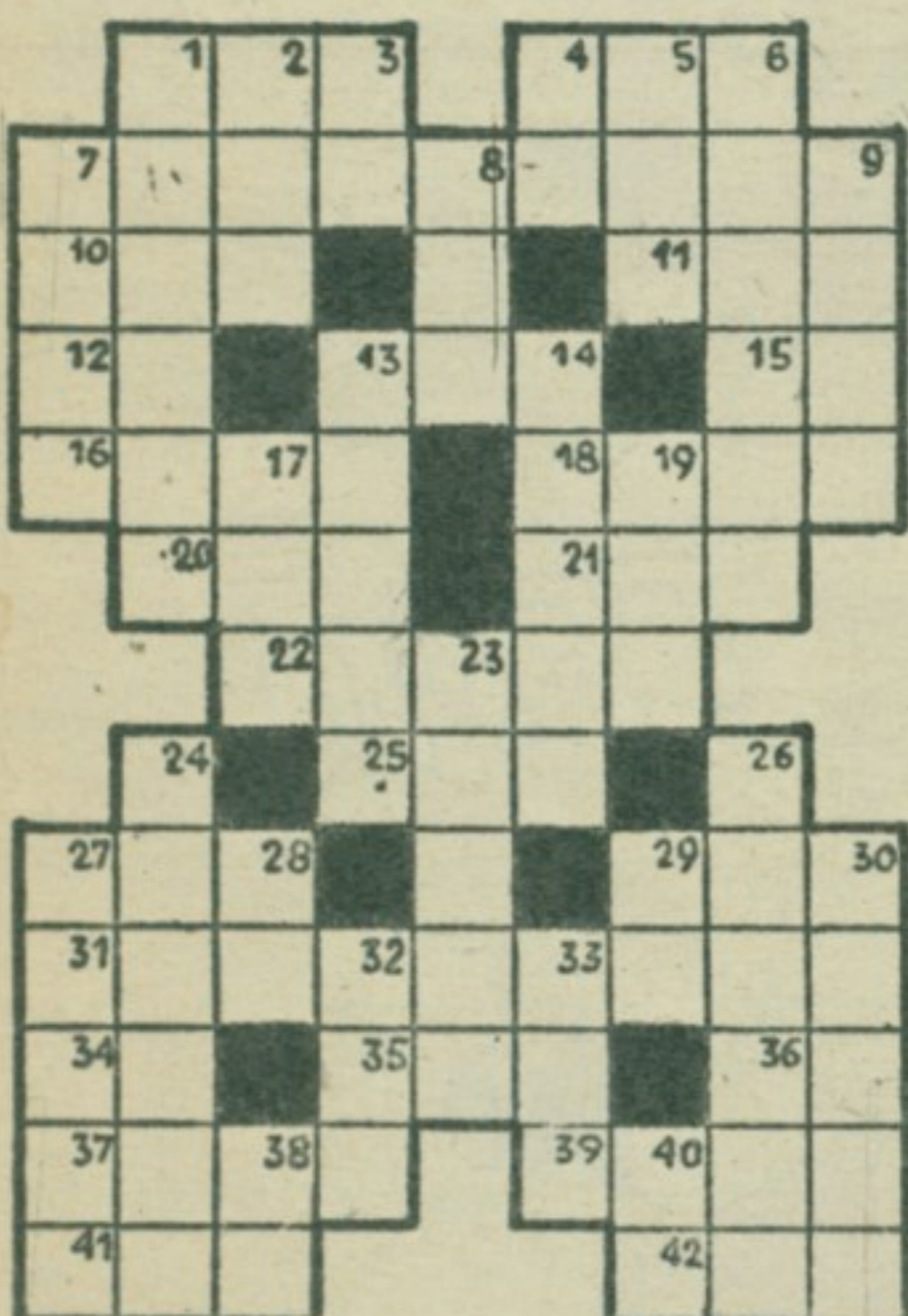
Водоравно: 1) билијарски штап; 4) острво у Јадранском мору; 7) шпански књижевник („Дон Кихот“); 10) грчко слово; 11) орган чула вида; 12) вавилонски град; 13) индустријска биљка; 15) два слова; 16) драма Мирослава Крлеже; 18) пти-

ца грабљивица; 20) мушки певачки глас; 21) део лица; 22) равномерно кретање; 25) пошалица; 27) мушко дете; 29) речна риба; 31) држава у Средњој Америци; 34) немачки предлог; 35) женско име; 36) скраћеница за својеручно; 37) град у Француској; 39) епос; 41) старојудејски цар; 42) Ужичанин.

Усправно: 1) птица из реда кока; 2) врста папагаја; 3) аутомобилска ознака за Краљево; 4) река у Аустрији; 5) део намештаја; 6) савезна држава у САД; 7) главни град Јужне Кореје; 8) стара турска титула; 9) птица грабљивица; 13) стена; громада; 14) нит; 17) поклон; 19) совјетски филмски редитељ (Михаил); 23) град у Боки Которској; 24) митолошки бог вина и весеља; 26) врста спортисте; 27) музичка лествица; 28) аутомобилска ознака за Нови Сад; 29) музичка нота; 30) стока; 32) име песника Ујевића; 33) стара српска престоница; 38) два са могласника; 40) аутомобилска ознака за Пећ.

РЕШЕЊЕ

Водоравно: 1) Раб, 4) поток, 9) орах, 11) Сора, 12) несит, 14) пар, 15) ас, 16) пуб, 18) о-а, ц, 19) борац, в, 21) чеп, 22) река, 24) било, 25) озон, 26) инат, 27) мач, л, 28) Јадер, п, 31) ис, 33) мах, 34) ла, 35) југ, 37) ранац, 39) амам, 41) рило, 42) ратар, 43) лав.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: DM 40. — \$ 10,60 — Ff 58,80 — Sfr 46. — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 [тел. 22-711.

WALT
DISNEY

МИКИ

